

Lovforslag nr. L 106. Fremsat den 26. november 1998 af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen)

Forslag

til

Fiskerilov

Kapitel 1

Lovens formål, område og definitioner

§ 1. Lovens formål er gennem en forvaltning, der sikrer beskyttelse og ophjælpning af levende ressourcer i salt- og ferskvand samt beskyttelse af andet dyre- og planteliv, at sikre et bæredygtigt grundlag for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv samt muligheden for rekreativt fiskeri.

§ 2. Loven gælder for fiskeri i saltvand og ferskvand, jf. § 3, nr. 2 og 3, for opdræt af fisk og for omsætning m.v. af fisk samt for områder, der er omfattet af EF-retsakter på fiskeriets område. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan træffe bestemmelse om, at loven eller dele heraf også skal gælde for alger.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at loven og regler fastsat i medfør af loven også skal gælde for fisk, der landes her i landet, selv om fiskeriet ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Regler, der fastsættes i medfør af loven, kan udstedes for hele landet eller for nærmere angivne lokalområder. Reglerne kan omfatte alle eller enkelte former for fiskeri, jf. kapitel 4.

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Fisk: Enhver art af fisk, pighuder, krebs- og bløddyr samt bestanddele, produkter og partier heraf, herunder opdrættede arter.
- 2) Saltvand: Dansk fiskeriterritorium og fiskeri med dansk indregistreret fartøj uden for dette område.
- 3) Ferskvand: Søer, åer, bække og andre lignende naturlige ferske vande samt kanaler, grøfter og lignende kunstigt frembragte van-

de, der indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem, eller som har afløb til saltvand, samt, hvor dette er særligt bestemt, jf. § 41, oversvømmede arealer og kunstigt frembragte ferske vande, der ikke indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem eller har afløb til saltvand.

- 4) Omsætning m.v.: Forhandling, opbevaring, transport, behandling, erhvervelse, modtagelse, overdragelse og import af fisk i Danmark, og samhandel med og eksport af fisk, der finder sted fra Danmark.
- 5) EF-retsakter: Det Europæiske Fællesskabs forordninger, direktiver og beslutninger, jf. § 10.

Kapitel 2

Rådgivende udvalg

§ 4. Til rådgivning om gennemførelse af lovens bestemmelser nedsætter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri følgende udvalg:

- 1) EU-fiskeriudvalget, jf. § 5.
- 2) Udvalget for Erhvervsfiskeri, jf. § 6.
- 3) Udvalget for Rekreativt fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje, jf. § 7.

Stk. 2. Ministeren kan herudover nedsætte udvalg for lokalområder, jf. § 8.

§ 5. EU-fiskeriudvalget rådgiver ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri om stillingtagen til Det Europæiske Fællesskabs fiskeripolitik og om udarbejdelse af de regler, der er nødvendige for at gennemføre de i § 10 nævnte EF-retsakter på fiskeriets område. Udvalget afgiver

endvidere udtalelse med hensyn til administrationen af produktionsafgifterne, jf. kapitel 17.

Stk. 2. Udvalget består af repræsentation for Danmarks Fiskeriforening, producentorganisationerne inden for fiskerisektoren, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Forbrugerrådet og Danmarks Naturfredningsforening.

§ 6. Udvalget for Erhvervsfiskeri rådgiver ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri om planlægning og udarbejdelse af regler om udøvelse af og regulering af det erhvervmæssige fiskeri samt om fangstkapaciteten, redskabsanvendelse m.v. og om udarbejdelse af regler vedrørende førstegangsomsætningen af fisk.

Stk. 2. Udvalget består af repræsentation for Danmarks Fiskeriforening, producentorganisationerne inden for fiskerisektoren, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Stk. 3. Ved rådgivning om regler vedrørende førstegangsomsætning af fisk tiltrædes udvalget desuden af repræsentation for Foreningen af Fiskeauktionsmestre i Danmark og Landsforeningen af Fiskesorteringer og Samlecentraler i Danmark.

§ 7. Udvalget for Rekreativt fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje rådgiver ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri om fastsættelse af regler, der gælder for rekreativt fiskeri og ferskvandsfiskeri samt om fiskepleje.

Stk. 2. Udvalget består af repræsentation for Danmarks Fiskeriforening, Dansk Kystfiskeriforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Dansk Amatørfiskeriforening, Dansk Fritidsfiskerforbund, Amtsrådsforeningen i Danmark, De danske Landboforeninger/Dansk Familielandbrug og Danmarks Naturfredningsforening. Herudover kan miljø- og energiministerens indstille repræsentation til udvalget.

Stk. 3. Ved rådgivning om regler om passageforhold for fisk ved dambrug og andre forhold af betydning for dambrugsdrift tiltrædes udvalget af repræsentation for Dansk Dambrugerforening.

§ 8. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan nedsætte udvalg, der skal rådgive med henblik på udarbejdelse af fiskeriregler for et nærmere afgrænset lokalområde.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte udvalg deltager repræsentanter for de organisationer, der er repræsenteret i det i § 7 nævnte udvalg, samt efter ministerens nærmere bestemmelse andre organisationer, der som følge af deres medlemskreds har interesse i fiskeriet i lokalområdet. Herudover deltager repræsentanter for det pågældende amtsråd.

§ 9. Til hver af de rådgivende udvalg udpeger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri desuden repræsentanter for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Stk. 2. Ministeren fastsætter udvalgenes forretningsorden og udpeger udvalgenes medlemmer, herunder udvalgenes formand. Udvalgenes medlemmer udpeges efter indstilling fra de i det pågældende udvalg deltagende organisationer. I forretningsordenen fastlægges antallet af repræsentanter for de enkelte organisationer eller grupper af organisationer.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at udvalgene udvides med repræsentanter for andre organisationer end de i §§ 5-7 nævnte samt med personer med særlig sagkundskab. Udvidelsen kan ske for en længere periode eller til drøftelse af enkelte spørgsmål. Ministeren kan herudover nedsætte underudvalg af permanent eller midlertidig karakter.

Kapitel 3

Administration af Det Europæiske Fællesskabs retsakter og af internationale aftaler på fiskeriets område

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på fiskeriets område. Ministeren kan endvidere fastsætte de regler og iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om fravigelse af reglerne i de i stk. 1 nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, der er nødvendige for opfyldelse af internationale traktater og konventioner vedrørende fiskeriforhold, der er indgået før tiltrædelsen af Det Europæiske Fællesskab, og som fortsat er gældende.

Stk. 4. For så vidt angår EF-retsakter på fiskeriets område, som hører under andre ministres ressort, udøves beføjelserne efter stk. 1 og 2 af den pågældende minister.

Kapitel 4

Fiskeriformer og fiskeriberettigede

A. Generelle bestemmelser

§ 11. Selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand må kun drives af

- 1) erhvervsfiskere med A-status registreret efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,
- 2) bierhvervsfiskere registreret efter § 17, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 17, stk. 2 eller 3, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,
- 3) selskaber registreret efter § 16, og
- 4) partrederier, som opfylder betingelserne for at kunne eje et fiskerifartøj, jf. § 39, stk. 1.

Stk. 2. Selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand må desuden drives

- 1) i forbindelse med ålegårdsrettigheder og andre særlige fiskerirettigheder, jf. § 24, og
- 2) af visse landbrugere, jf. § 25.

Stk. 3. Rekreativt fiskeri må udøves af

- 1) lystfiskere, jf. § 26, og
- 2) fritidsfiskere, jf. § 27.

Stk. 4. For fiskeriretten i ferskvand gælder reglerne i § 28.

§ 12. Kun personer eller selskaber, der er registreret som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, jf. § 11, stk. 1 og 2, må mod vederlag overdrage fangster fra deres fiskeri.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan dog under hensyn til dokumenterede erhvervsmæssige forhold tillade, at fangster, som stammer fra ferske vande, overdrages mod vederlag.

§ 13. Fisk må kun omlades efter tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

B. Fiskeriberettigede i saltvand

Erhvervsfiskere

§ 14. Personer er berettiget til at blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, når det dokumenteres, at

- 1) de har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen,
- 2) de har været beskæftigede med erhvervsfiskeri i de foregående 12 måneder, jf. stk. 2, og
- 3) mindst 60% af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri, jf. stk. 3.

Stk. 2. Personer, der er beskæftigede om bord på et dansk indregistreret fiskerifartøj, skal som dokumentation for opfyldelsen af kravet i stk. 1, nr. 2, forud anmeldes hos ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Den pågældende er herefter registreret som erhvervsfisker med B-status. Ministeren kan fastsætte regler herom, herunder regler om krav til dokumentationen for den forudgående beskæftigelse som nævnt i stk. 1, nr. 2, i tilfælde, hvor beskæftigelsen ikke har fundet sted på dansk indregistreret fiskerifartøj.

Stk. 3. Ved beregning af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed, jf. stk. 1, nr. 3, bortses fra indtægter fra borgerligt ombud og offentligt hverv samt fra folkepension til personer, der før det 67. år var registreret som erhvervsfiskere. Indtægter fra tillidsposter i fiskeriets organisationer og på redningsstationer ligestilles med bruttoindkomst fra erhvervsfiskeri for personer, der tidligere har været beskæftiget med erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 4. For personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1, om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskerierhvervet udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

§ 15. Personer, der kan dokumentere, at de indenfor de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af

§ 14, stk. 1, kan opnå registrering på dette grundlag.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 bortfalder, hvis den pågældende ikke senest 14 måneder efter registreringen overfor ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri dokumenterer, at betingelserne i § 14, stk. 1, nr. 3, har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter registreringen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter stk. 1.

Erhvervsfiskerselskaber

§ 16. Aktie- og anpartsselskaber kan registreres som berettiget til at drive erhvervmæssigt fiskeri, når

- 1) mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, eller
- 2) selskabet for 2/3 vedkommende ejes af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.

Stk. 2. Registrering kan kun ske, når vedtægterne indeholder bestemmelser om, at

- 1) aktier og anparter, svarende til 2/3 af selskabskapitalen, kun kan udstedes eller overdrages til eje eller pant til personer og selskaber, der er registreret af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, som berettiget til at drive erhvervmæssigt fiskeri efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,
- 2) 2/3 af de udstedte aktier i aktieselskaber noteres med den i nr. 1 angivne begrænsning i omsætteligheden, og at anpartshaverfortegnelsen for anpartsselskaber påtegnes denne begrænsning i omsætteligheden,
- 3) overdragelse af de noterede aktier og anparter kræver samtykke fra bestyrelsen eller for anpartsselskabers vedkommende af det øverste ledelsesorgan,
- 4) de noterede aktier og anparter ved stemmeret eller lignende har en indflydelse, der mindst svarer til kapitalandelen, og
- 5) de noterede aktier og anparter skal henføres til en særlig aktie- eller anpartsklasse.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at aktie- eller anpartsselskabets registrering i henhold til stk. 1 og 4 bortfalder, hvis anmeldelse af overdragelse af noterede aktier eller anparter ikke er meddelt kontrolmyndigheden senest 30 dage efter overdragelsen.

Stk. 4. Selskaber, der er registreret med ret til at drive erhvervmæssigt fiskeri efter den 1. juli 1986, bevarer denne ret, jf. dog § 39, stk. 1 og 2, jf. stk. 4, om disse selskabers muligheder for at opnå tilladelse til, at et fartøj anvendes til erhvervmæssigt fiskeri.

Bierhvervsfiskere

§ 17. Berettiget til registrering som bierhvervsfiskere er personer, der har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, såfremt de

- 1) var registreret som bierhvervsfiskere ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt,
- 2) er registreret som erhvervsfiskere, bortset fra personer, der er registreret indenfor de sidste 14 måneder i henhold til § 15, stk. 1, eller
- 3) har tilladelse efter afgørelse af det i § 19 omtalte nævn til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at der efter ansøgning kan meddeles tilladelse til, at personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan registreres som bierhvervsfiskere, såfremt de kan dokumentere på anden måde at have erhvervet kendskab til erhvervmæssigt fiskeri.

Stk. 3. For personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1 om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskeriaktiviteten udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

Stk. 4. Bierhvervsfiskere, som er registreret i henhold til stk. 1, nr. 2 og 3, eller i henhold til tilladelse efter stk. 2, skal for at bevare denne ret kunne dokumentere, at mindst 10 % af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra fiskeri.

§ 18. Bierhvervsfiskeri må kun drives personligt og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet medhjælp.

§ 19. Til endelig administrativ afgørelse af ansøgninger om tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri, jf. § 17, stk. 1, nr. 3, nedsætter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri et nævn.

Stk. 2. Nævnet består af to repræsentanter for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, to repræsentanter for Danmarks Fiskeriforening, samt en repræsentant for Dansk Kystfiskerforening, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Dansk Amatørfiskerforening og Dansk Fritidsfiskerforbund. Ministeren fastsætter nævnets forretningsorden og udpeger nævnets formand.

Stk. 3. Tilladelse kan gives til personer, der kan dokumentere at have været fritidsfiskere igennem fem år. Nævnet skal ved sine afgørelser lægge særlig vægt på, om en inødekommelse af ansøgningen vil være af væsentlig betydning for opretholdelsen af fiskeriet i det pågældende lokalområde. I forbindelse hermed skal der tages hensyn til det erhvervsfiskeri, der allerede foregår i lokalområdet. Nævnet skal endvidere lægge vægt på, om ansøgeren igennem sit fritidsfiskeri har erhvervet kendskab til den type fiskeri, der ønskes udøvet. Nævnet kan fastsætte begrænsninger med hensyn til arten og antallet af redskaber, der må benyttes ved bierhvervsfiskeriet.

Fællesbestemmelser for retten til erhvervs- og bierhvervsfiskeri i saltvand

§ 20. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om godkendelse og opretholdelse af retten til at drive erhvervs- og bierhvervsfiskeri for personer og selskaber samt dokumentation for, at betingelserne for registrering og opretholdelsen af denne er opfyldt.

§ 21. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan, selvom betingelserne i § 14 og § 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt, meddele tilladelse til, at personer bliver registreret som erhvervs- eller bierhvervsfisker, når særlige sociale eller helbredsmaessige hensyn taler derfor.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om inddragelse af sagkyndig bistand til brug for afgørelsen af, om der kan opnås tilladelse efter stk. 1.

§ 22. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele tilladelse til, at personer, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller overtagelse af uskiftet bo, kan fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i § 14 og § 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.

§ 23. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fravige bestemmelserne i § 14 og § 16, når det skønnes af interesse for fiskeriets udvikling.

C. Særlige fiskerirettigheder i saltvand

Afløste ålegårdsrettigheder og lignende særlige rettigheder

§ 24. Fiskeri, der udøves i medfør af afgørelser i henhold til § 13 A og § 13 B i lov nr. 178 af 23. juni 1956 om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri i saltvandsområder, kan fortsætte, indtil rettighederne efter deres indhold bortfalder. Det nærmere indhold af den ret, der tilkommer rettighedshaverne, er fastsat i de enkelte kendelser. Desuden skal de særlige regler i § 74 overholdes.

Landbrugere

§ 25. Personer, som i henhold til tidligere gældende lovgivning er registreret hos Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri som landbrugere med ret til at drive fiskeri i forbindelse med landbrug, bevarer denne ret.

D. Rekreativt Fiskeri

Lystfiskere

§ 26. Enhver kan udøve lystfiskeri med stang, pilk eller lignende lette håndredskaber, når reglerne i § 54 om lystfiskertegn er overholdt.

Fritidsfiskere

§ 27. Udover det i § 26 nævnte lystfiskeri kan personer, der ikke er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfisker eller som ikke er særligt fiskeriberettiget i henhold til §§ 24-25, udøve fritidsfiskeri. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betingelserne for udøvelsen af fritidsfiskeri, herunder om de redskaber der må anvendes ved fritidsfiskeri.

Stk. 2. Fiskeri i ferske vande, der ikke er lyst-fiskeri, er omfattet af reglerne om fritidsfiskeri, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri under hensyn til dokumenterede erhvervsmæssige forhold tillader, at fangsten kan overdrages mod vederlag, jf. § 12, stk. 2.

E. Fiskeriretten i ferskvand

§ 28. Retten til at drive fiskeri i ferskvand tilkommer ejeren af den grund, der støder op til fiskevandet, medmindre andre har erhvervet en særlig ret til fiskeri i fiskevandet.

Stk. 2. Retten til at drive fiskeri må ikke overdrages til andre end grundejeren, staten eller kommuner. Endvidere kan fiskeriretten udlejes, dog højst 25 år ad gangen.

Stk. 3. Fiskeri i Gudenåen på strækningen mellem Randers Bro og Frisenvold Fiskegård kan udøves af enhver.

§ 29. Den, der har erhvervet ret til fiskeri, har ret til at færdes på bredden langs det pågældende vand i det omfang, det er nødvendigt for at udøve fiskeriet.

Stk. 2. Den fiskeriberettigede skal på grundejerens anmodning kunne godtgøre sin ret til fiskeri.

Stk. 3. Den fiskeriberettigede har under udøvelsen af fiskeriet i fornødent omfang ret til midlertidigt at lande sine både og redskaber på den tilstødende ejendom.

Stk. 4. Grundejerne kan til enhver tid forbyde færdsel i have og på gårdsplads.

Stk. 5. Såfremt der under udøvelsen af færdsels- og landingsretten forvoldes skade, fastsættes erstatningens størrelse i mangel af enighed mellem parterne af de i henhold til lov om mark- og vejfred udnævnte vurderingsmænd.

Kapitel 5

Ophjælpning, beskyttelse og bevaring af fiskebestande

§ 30. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om

- 1) hel eller delvis fredning af nærmere angivne bestande og vandområder,
- 2) tilladte mindstemål på fisk, og
- 3) totalt tilladte fangstmængder af nærmere angivne bestande.

§ 31. Med henblik på at sikre fiskepassagen kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om fredningsbælter, hvor fiskeri eller særlige former for fiskeri helt eller delvist forbydes i og ved

- 1) vandløbs udløb i større vandløb og i søer,
- 2) vandløbs udmunding i saltvand,
- 3) fjordes og andre indvandes udmunding i havet, og
- 4) andre steder, hvor forholdene gør fiskepassage vanskelig.

Kapitel 6

Fiskeredskaber

§ 32. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anvendelse, udformning, maskestørrelse, placering og antal af tilladte fiskeredskaber, mærkning og afmærkning af fiskeredskaber og pæle, herunder regler om opstilling af og afstand imellem disse samt om registrering af pladser for faststående fiskeredskaber.

Stk. 2. Regler om afmærkning og placering af fiskeredskaber i saltvand fastsættes efter forhandling med forsvarsministeren og erhvervsministeren.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, hvorvidt nye fiskeredskaber og hjælpemidler, hvis konstruktion afviger væsentligt fra hidtil kendte metoder, må benyttes og om anvendelsen af sådanne redskaber. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om måling af maskestørrelser.

Stk. 4. Langs alle kyststrækninger er det hele året forbudt i en afstand af 100 m fra lavvandslinien at anvende nedgarn. Ministeren kan fastsætte regler om afvigelser i afstanden fra kysten og forbudsperioden.

§ 33. Alle fiskeredskaber skal, i det omfang vejrforholdene tillader det, røgtes regelmæssigt og så ofte, at de fangede fisks leveduligheder ikke unødigt forringes.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at fiskeredskaber ikke må røgtes på bestemte tidspunkter af døgnet.

Kapitel 7

*Regulering af erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand**A. Reguleringsmæssige foranstaltninger*

§ 34. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om den erhvervsmæssige udnyttelse af ressourcerne, herunder om

- 1) opdeling af de disponible fangstmængder tidsmæssigt og på farvande,
- 2) hel eller delvis standsnings af fiskeri efter og landing af nærmere specificerede arter eller nærmere vilkår herfor, når fangstniveauet for det pågældende fiskeri i forhold til de disponible fangstmængder tilsiger det,
- 3) fordeling af de disponible fangstmængder med nærmere fastsatte kvoter for grupper af fartøjer, for enkelte fiskerifartøjer eller for redskabstyper,
- 4) fordeling af de disponible fangstmængder med henblik på deres anvendelse, herunder til henholdsvis konsum- og industriformål,
- 5) den maksimale fisketid, antallet af landinger og de tilladte fangstmængder pr. landing, og
- 6) særlige kvoter inden for de disponible fangstmængder til dækning af bifangster.

Stk. 2. Ved fastsættelse af regler som nævnt i stk. 1 lægges der udover hensynet til ressourcernes bevaring og reproduktion særlig vægt på ressourcernes rationelle, herunder sæsonmæssigt bedste, udnyttelse, forholdet mellem de disponible ressourcer og fangstkapaciteten i fiskeriet samt økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn inden for fiskerierhvervet, forarbejdningsindustrien og andre dertil knyttede erhverv både for landet som helhed og enkelte egne af landet.

§ 35. Regler efter § 34 kan udstedes for et år eller for en flerårig periode. De udstedte regler kan ændres på baggrund af fiskeriets udvikling, jf. § 34, stk. 2.

B. Fiskeritilladelser (licens)

§ 36. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan gøre erhvervsmæssigt fiskeri på fiskeressourcer, som er til rådighed for danske fiskere, afhængig af en tilladelse (licens).

Stk. 2. Tilladelsen kan gøres tidsbegrænset og betinget af overholdelse af nærmere angivne vilkår.

Stk. 3. Ministeren fastsætter de nærmere regler for udstedelse af tilladelser.

§ 37. En tilladelse i henhold til § 36, stk. 1, kan ikke overdrages uden godkendelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan tilbagekalde en tilladelse, hvis indehaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af de i tilladelsen foreskrevne vilkår.

Stk. 3. I forbindelse med tilbagekaldelse af en tilladelse kan det meddeles indehaveren, at denne ikke kan få udstedt tilladelse i en periode på indtil fem år.

Stk. 4. En afgørelse i henhold til stk. 2 og 3 skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 5. En afgørelse efter stk. 2 og 3 kan af tilladelsens indehaver forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren inden fire uger efter, at tilbagekaldelsen er meddelt indehaveren. Ministeren anlægger sag mod indehaveren i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning.

Kapitel 8

Regler om fartøjer ved erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand

§ 38. Det er ikke tilladt at anvende et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand, hvis fartøjet ikke er registreret med tilladelse hertil i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og det samtidigt er registreret i Erhvervsministeriet.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan med henblik på tilpasning af fiskerflådens kapacitet til de fiskerimuligheder, der er til rådighed, fastsætte regler om udstedelse og opretholdelse af tilladelserne og de vilkår, der knytter sig hertil samt om registreringen i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri's fartøjsregister. Ministeren kan herunder fastsætte, at tilladelse og registrering kan bortfalde, hvis betingelserne for udstedelse af tilladelsen og registrering ikke længere er opfyldt.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om, at udstedelse og opretholdelse af tilladelse i henhold til stk. 2 er betinget af, at fiskeriet drives således, at der er reel forbindelse til dansk fiskerihavn.

Stk. 4. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, hvorefter fartøjsombygning, der øger fangst-

kapaciteten, gøres betinget af en særlig tilladelse.

§ 39. Tilladelse, som udstedes efter regler, der er fastsat i medfør af § 38, stk. 2, kan kun udstedes for fartøjer, der for 2/3 vedkommende ejes af personer, der er registreret som berettigede til at drive erhvervs- eller bierhvervsfiskeri i medfør af § 14 eller § 17 eller efter regler fastsat i medfør heraf eller i henhold til tilladelse efter § 21, stk. 1. Tilladelse kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Hvis et fartøj skifter ejer, bortfalder tilladelsen til at anvende fartøjet til erhvervsmæssigt fiskeri, hvis de nye ejere ikke opfylder betingelserne i stk. 1. Tilladelse bortfalder endvidere, hvis de personer eller selskaber, der ejer fartøjet, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele undtagelse fra stk. 1 og 2 for en nærmere afgrænset periode, hvis et fartøj overtages som led i gældsfyldestgørelse eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer. Ministeren kan endvidere meddele undtagelse, hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

Stk. 4. Ministeren kan meddele undtagelse fra stk. 1 og stk. 2 så det tillades et selskab i henhold til § 16, stk. 4, at erhverve et fartøj til erstatning for et forlist fartøj. Det nyerhvervede fartøj må højst have samme fangstkapacitet som det forliste.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at tilladelsen til at anvende fartøjet til erhvervsmæssigt fiskeri bortfalder, hvis anmeldelse om ejerskifte ikke er modtaget i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri senest 30 dage efter ejerskiftet.

Kapitel 9

Regulering af det rekreative fiskeri

§ 40. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri skal ved fastsættelse af regler om udøvelse af lyst- og fritidsfiskeri lægge vægt på, at lyst- og fritidsfiskeriet udøves på en sådan måde, at der tages hensyn til beskyttelse af bestandene og planer for fiskeplejen, jf. § 62.

Kapitel 10

Særlige regler for ferskvand

A. Særlige gyldigsregler for ferskvandsområder

§ 41. For oversvømmede arealer og kunstigt frembragte ferske vande, der ikke indgår som et led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem eller har afløb til saltvand, gælder alene §§ 30, 32, 109, 117-123 og 130-134.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan dog fastsætte regler om, at lovens øvrige bestemmelser også skal gælde for de i stk. 1 nævnte områder, hvis dette er påkrævet af hensyn til sikring af bestanden af fisk eller i øvrigt har fiskerimæssig betydning.

§ 42. Bortset fra fødekanaler gælder §§ 32, 33, 48 og 63-65 ikke for den del af et kunstigt anlagt og lovligt bestående dambrug, der er behørigt afgitret mod andre vande.

Stk. 2. §§ 32-33, 48, 50-52 og 63-65 gælder ikke for vande, der kun har én ejer eller ejes af det offentlige, selskaber eller lignende, og som ikke har afløb til sø, å eller strand, eller hvis afløb er af en sådan beskaffenhed, at fisk ikke kan passere det. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan dog fastsætte regler om, at de i 1. pkt. nævnte bestemmelser skal finde anvendelse.

B. Fiskepassage ved spærringer og bortledning af vand m.v. i ferskvand

§ 43. Vandløbsmyndigheden efter lov om vandløb kan pålægge ejeren af stemmeværk, styrt, mølle, engvandingsanlæg, industrielle anlæg eller lignende anlæg at etablere og vedligeholde fiskepassage ved anlægget samt fastsætte vilkår for indretning og drift af fiskepassagen. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for ejeren af en ved anlæg installeret turbine. Reglerne om påbud, klage og straf i lov om vandløb finder tilsvarende anvendelse ved vandløbsmyndighedens afgørelse efter 1. og 2. pkt.

Stk. 2. Er de i stk. 1 nævnte anlæg anlagt eller en turbine installeret efter den 19. juli 1898, afholdes omkostningerne til etablering og vedligeholdelse af fiskepassagen af ejeren. Det samme gælder, hvis anlægget er anlagt eller turbinen installeret før den 19. juli 1898, men der efter dette tidspunkt er foretaget eller foretages ændringer i anlæggets eller turbinens indretning eller benyttelse.

Stk. 3. Det kan ikke pålægges vedkommende ejer at etablere fiskepassage, hvis omkostningerne og ulemperne ved etableringen ikke står i rimeligt forhold til det tilsigtede formål.

§ 44. Ejeren af de i § 43 nævnte anlæg skal på egen bekostning anbringe og vedligeholde et eller flere ålepas ved anlægget.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indretning, op sætning og vedligeholdelse af ålepas samt regler om, i hvilken periode ålepas skal fungere.

§ 45. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at ejeren af de i § 43 nævnte anlæg på egen bekostning skal anbringe og vedligeholde en passagemulighed for udvandrende fisk ved anlægget, samt regler om udformning og drift af passagen.

§ 46. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at der ved de i § 43 nævnte anlæg, der drives ved turbiner, skal være anbragt et gitter, så alt vandet til og fra turbinen passerer gitteret.

§ 47. Forsynes et dambrug med vand fra et vandløb, skal der i ethvert indløb og ethvert udløb anbringes gitter eller lignende.

§ 48. I forbindelse med tilladelse i medfør af lov om vandforsyning til bortledning af vand til engvanding m.v. kan amtsrådet kræve gitter anbragt for at forhindre fiskepassage.

§ 49. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i §§ 46 og 47 nævnte gitter.

C. Spærrende fangstindretninger i ferskvand

§ 50. Spærrende fangstindretninger og andre typer spærrende fiskeredskaber af enhver art må ikke anvendes i ferskvand, medmindre de inden den 1. januar 1995 var anmeldt og registreret i Landbrugs- og Fiskeriministeriet.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anvendelse af spærrende fangstindretninger, der ikke opfylder regler fastsat i medfør af § 32, stk. 1, men som er lovligt etableret og opretholdt i henhold til stk. 1.

§ 51. Udøves der efter § 50 fiskeri med spærrende fangstindretninger, kan de fiskeriberettigede, der har fiskeret i hele fiskevandets længde,

overfor den pågældende rejse krav om, at dette fiskeri ophører imod fuld erstatning.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afgrænser fiskevandets længde og træffer beslutning om, hvorvidt anmodningen skal imødekommes under hensyn til, om ophør af fiskeriet vil fremme vandrefiskenes muligheder væsentligt for at udnytte gyde- og opvækstpladser i hele vandløbssystemet eller en betydelig del heraf.

Stk. 3. Fiskeriberettiget efter stk. 1 er grundejere eller lejere af fiskeriretten, der kan dokumentere, at deres lejeret varer mindst 10 år efter, at kravet er rejst.

§ 52. I mangel af enighed mellem indehaveren af retten til at anvende den spærrende fangstindretning og de fiskeriberettigede kan spørgsmålet om erstatning forlanges afgjort af en landvæsenskommission med klageret til en overlandsvæsenskommission, jf. lov om landvæsensretter.

D. Midtstrømslinien

§ 53. Vandløbsmyndigheden efter lov om vandløb afgør, hvor midtstrømslinien i ferskvand går, ligesom myndigheden fastsætter grænsen mellem sø og å.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller en fiskeriberettiget i det pågældende vandområde kan anmode vandløbsmyndigheden om at træffe afgørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Vandløbsmyndighedens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 11

Lystfiskertegn og Fritidsfiskertegn

§ 54. Alle mellem 18 og 67 år, der udøver lystfiskeri, jf. § 26, skal have gyldigt lystfiskertegn.

Stk. 2. Alle, der udøver fritidsfiskeri, jf. § 27, skal have gyldigt fritidsfiskertegn.

Stk. 3. Personer, der har gyldigt fritidsfiskertegn, kan udøve lystfiskeri uden at have lystfiskertegn.

§ 55. Uanset § 54 kræves der ikke lystfiskertegn og fritidsfiskertegn ved fiskeri i yande, der ejes af enkeltpersoner, det offentlige, selskaber eller lignende, og som ikke har afløb til sø, å eller strand, eller hvis afløb er af en sådan beskaffenhed, at fisk ikke passerer det.

Stk. 2. I ferskvand er grundejeren og dennes husstand undtaget fra kravet om lystfiskertegn og fritidsfiskertegn, når fiskeriet udøves i det fiskevand, der støder op til grunden.

Stk. 3. I saltvand er grundejeren og dennes husstand undtaget fra kravet om lystfiskertegn, når fiskeriet finder sted under ophold på den strandbred, der er omfattet af grunden.

§ 56. Der kan erhverves lystfiskertegn med en gyldighedsperiode på

- 1) 12 måneder,
- 2) 1 uge, eller
- 3) 1 dag.

Stk. 2. Gyldighedsperioden for fritidsfiskertegnet er 12 måneder.

Stk. 3. Prisen for lystfiskertegnet for 12 måneder er 100 kr., for 1 uge 75 kr. og for 1 dag 25 kr.

Stk. 4. Prisen for fritidsfiskertegnet er 250 kr.

§ 57. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan ændre prisen for lystfiskertegnet og fritidsfiskertegnet under hensyn til de med ordningen forbundne administrationsudgifter.

§ 58. Bevis for betalt lystfiskertegn og fritidsfiskertegn og legitimation skal medbringes under fiskeri. Beviset for betaling er personligt og må ikke overdrages til andre.

§ 59. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter nærmere regler for indbetalingen af beløb for lystfiskertegn og fritidsfiskertegn, herunder om kravene til bevis for indbetalingen og administrationen af ordningen i øvrigt.

§ 60. Personer, der udøver lystfiskeri eller fritidsfiskeri, og som ikke efterkommer kontrolmyndighedens krav om at forevise bevis for indbetaling og legitimation, skal senest 14 dage efter påkrav indbetale et beløb, der for lystfiskere svarer til fire gange prisen på et lystfiskertegn for 12 måneder og for fritidsfiskere et beløb, der svarer til fire gange prisen på et fritidsfiskertegn.

Stk. 2. Hvis gyldigt lyst- eller fritidsfiskertegn allerede var betalt, da fiskeriet fandt sted, og bevis herfor forevises sammen med legitimation overfor Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri senest 14 dage efter påkrav, skal der for lystfiskere indbetales et beløb, der svarer til halvdelen af prisen på et lystfiskertegn for 12 måneder. For fritidsfiskere skal der indbetales et beløb, der svarer til halvdelen af prisen på et fritidsfiskertegn.

§ 61. Midlerne fra lystfiskertegn og fritidsfiskertegn anvendes til

- 1) fiskepleje, herunder til udsætning af yngel og sættefisk samt foranstaltninger og forskning, der i øvrigt har betydning for reproduktion, vækst m.v. af fiskebestandene, og
- 2) administration og information om fiskeplejen og om lystfisker- og fritidsfiskertegnsordningerne.

Stk. 2. Midlerne kan desuden anvendes til kontrol med overholdelsen af reglerne for lyst- og fritidsfiskertegn.

Kapitel 12

Fiskepleje og udsætninger m.v.

A. Fiskepleje

§ 62. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udarbejder for en periode af ét eller flere år en plan for fiskeplejen og anvendelse af indtægterne fra lystfisker- og fritidsfiskertegnet. Ministeren skal tilstræbe, at den samlede fiskeplejeindsats tilgodeser alle vandområder og et bredt udsnit af fiskearter.

B. Udsætninger m.v.

§ 63. Udsætning eller omplantning af fisk samt æg og yngel heraf er ikke tilladt, medmindre

- 1) den foretages i overensstemmelse med en plan, der er udarbejdet eller godkendt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri,
- 2) ministerens særlige tilladelse foreligger, eller
- 3) der er afsagt kendelse herom af en landvæsenret.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om udsætning og opfiskning af fisk, yngel og æg til udsætning.

§ 64. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at selskaber, foreninger og personer kan autoriseres til at foretage udsætninger og andre aktiviteter med henblik på varetagelse af fiskeplejen.

Stk. 2. De autoriserede har ret til mod forevisning af behørig legitimation at færdes over de jorder og private veje, som støder op til de vande, hvori udsætning skal finde sted.

§ 65. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan under hensyn til udsætninger træffe

særlige bestemmelser for fiskeriets udøvelse, herunder udstede helt eller delvist forbud mod fiskeri for en nærmere angiven periode.

Kapitel 13

Havbrug

§ 66. Opdræt af fisk på dansk fiskeriterritorium må kun finde sted efter tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter loven gælder samtidig som ansøgning om tilladelse efter anden lovgivning. Ministeren fastsætter vilkår, herunder eventuelle krav om tidsbegrænsning som skal gælde for tilladelsen, samt meddeler vilkår i henhold til anden lovgivning, fastlagt af vedkommende myndighed.

§ 67. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om udstedelse af tilladelser til etablering og drift af havbrug.

§ 68. Der kan ikke meddeles tilladelse til etablering af nye havbrug i fjordområder.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan udstede regler om, at havbrug ikke må etableres i en vis afstand fra fiskeredskaber.

§ 69. Der må ikke lægges hindringer i vejen for lovlig havbrugsdrift.

§ 70. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan udstede regler om helt eller delvis forbud mod fiskeri på havbrugets område og i en nærmere angiven afstand fra havbrug.

Stk. 2. Ministeren kan tillade havbrugeren at fange undslupne fisk fra havbruget med nærmere angivne fiskeredskaber.

Kapitel 14

Indbyrdes ordensregler mellem fiskere

A. Afstandsregler m.v.

§ 71. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan med henblik på at undgå gener for andet fiskeri fastsætte regler for fiskeriets udøvelse eller andre ordensregler for fiskeriet, herunder om pligt til at træffe særlige foranstaltninger, så fiskeredskaber m.v. ikke er til gene for andre.

§ 72. Den, der har påbegyndt opstilling af lovlig redskaber, har fortrinsret frem for andre fiskere, og der må ikke lægges hindringer i vejen

for denne, så længe opstilling af redskaber varer eller fiskeriet udøves.

B. Fortrinsrettigheder i saltvand

§ 73. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at personer eller selskaber, der er berettigede til at drive erhvervs-mæssigt fiskeri i medfør af § 11, stk. 1, nr. 1, 3, og 4, kan erhverve og bevare fortrinsret til at fiske på bestemte pladser i op til 6 år med nærmere angivne typer af faststående fiskeredskaber.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om registrering af fortrinsrettighederne og om, at tildelingen af rettighederne foretages ved lodtrækning mellem flere erhvervsfiskere eller erhvervsfiskerselskaber.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at en fortrinsret bevares for personer, der arver eller sidder i uskiftet bo efter indehaveren af en fortrinsret.

§ 74. Fiskeri må ikke udøves på en sådan måde, at der sker indgreb i de i § 24 nævnte afløste ålegårds- og andre særlige rettigheder. Beskyttelsen af rettigheden gælder, medens fangstredskaberne er udsat og ikke længere end til den 30. november i det pågældende år.

Stk. 2. Det er en betingelse for fortsat udøvelse af den i stk. 1 nævnte rettighed, at

- 1) redskabets yderste hovedpæl og en af redskabets inderste pæle, der sammen med hovedpælen angiver redskabets retning, udsættes inden den 1. august i det pågældende år,
- 2) rad og garn i fiskedygtig stand udsættes inden den 10. september i det pågældende år, og
- 3) den indtagne redskabsplads med nøjagtig angivelse af pladsens beliggenhed inden den 1. august i det pågældende år er anmeldt til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Stk. 3. Hovedpælen skal være afmærket og mærket i overensstemmelse med de i medfør af § 32, stk. 1, fastsatte regler.

Stk. 4. Fiskere, der vil sætte deres redskaber ved eller ud for rettighedshaverens afmærkede eller indtagne fiskeplads, skal inden den 1. september i det pågældende år tydeligt afmærke stedet, hvor de vil anbringe deres fiskeredskaber.

C. Erstatning

§ 75. Forvoldes der under fiskeri skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede fiskeredskaber eller havbrug, uden at forholdet er omfattet af § 83, skal skaden erstattes af den, der udøver fiskeriet eller lader det udøve, medmindre skadevolderen godtgør, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed.

Kapitel 15

Fiskeriets forhold overfor andre aktiviteter

A. Bestemmelser til beskyttelse af fiskeriet

Generel bestemmelse

§ 76. Der må ikke lægges hindringer i vejen for lovligt udøvet fiskeri.

Foranstaltninger m.v. i saltvandsområder

§ 77. Foranstaltninger eller indgreb, der kan forårsage ulemper eller hindre fiskeriet i saltvandsområder, gøre bundforholdene uegnet til fiskeri eller i øvrigt påvirke fauna og flora på fiskeriterritoriet, må kun foretages efter tilladelse.

Stk. 2. Hvis foranstaltninger eller indgreb på fiskeriterritoriet, jf. stk. 1, ikke kræver tilladelse fra anden myndighed i medfør af lovgivningen eller statens højhedsret over søterritoriet, må foranstaltningerne kun foretages efter tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 3. I tilfælde, hvor tilladelse udstedes af anden myndighed, sker dette efter forhandling med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

§ 78. Der kan kun udstedes tilladelse til foranstaltninger eller indgreb, der kan få den i § 77, stk. 1, nævnte virkning, når

- 1) der er taget endelig stilling til spørgsmålet om erstatning i forhold til de erhvervsfiskere, der normalt udøver erhvervs-mæssigt fiskeri på stedet, og hvis indtjening vil blive berørt af foranstaltningen eller indgrebet,
- 2) der er indledt forhandlinger om eventuel erstatning mellem den, der gennemfører foranstaltningen eller indgrebet, og de erhvervsfiskere, der normalt udøver erhvervs-mæssigt fiskeri på stedet, og hvis indtjening vil blive berørt af foranstaltningen eller indgrebet, eller

3) spørgsmålet om eventuel erstatning til de berørte erhvervsfiskere er blevet henvist til afgørelse ved et nævn, jf. §§ 79-80.

Stk. 2. Ved tilladelse til råstofindvinding i henhold til lov om råstoffer gælder stk. 1 kun, når tilladelsen vedrører råstofindvinding til brug for store enkeltstående anlægsarbejder, og tilladelsen udstedes til bygherren.

§ 79. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller anden tilladelsesudstedende minister, jf. § 77, stk. 2, skal efter anmodning fra de berørte fiskere eller den, der gennemfører foranstaltningen eller indgrebet, henvise spørgsmål om eventuel erstatning til endelig administrativ afgørelse ved et nævn. Anmodningen kan fremsættes både før og efter udstedelse af tilladelse i henhold til § 77, stk. 1. Den pågældende minister sørger herefter for nedsættelse af et nævn, jf. § 80.

Stk. 2. Den minister, der nedsætter nævnet, kan kræve, at den part, der anmoder om, at nævnet nedsættes, stiller sikkerhed for sagsomkostningerne.

§ 80. Det i § 79 omhandlede nævn består af tre medlemmer.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udpeger to medlemmer. Hvis tilladelse i henhold til § 77 udstedes af anden myndighed, udpeges dog det ene medlem af den ansvarlige minister. De to medlemmer udpeger i enighed et tredje medlem, der er formand for nævnet. Hvis der ikke opnås enighed om valg af formand, udpeges formanden af præsidenten for vedkommende landsret.

Stk. 3. Nævnet bestemmer selv procedureformen og kan til vejledning tilkalde sagkyndige skønsmænd, som har særligt kendskab til det fiskeri, der berøres af den pågældende foranstaltning.

Stk. 4. Nævnet afgør endeligt, hvem der skal betale sagens omkostninger og størrelsen heraf.

Stk. 5. Eventuel fastsat erstatning betales inden 15 dage efter, at afgørelsen er forkyndt for den erstatningspligtige, medmindre andet bestemmes af nævnet.

Stk. 6. Efterkommelse af nævnets afgørelse er et vilkår for den pågældende tilladelses meddelelse eller oretholdelse.

Stk. 7. Erstatningen kan helt eller delvis tillægges den lokale fiskeriforening til anvendelse ef-

ter foreningens nærmere bestemmelser til dækning af opstået tab.

Foranstaltninger i ferskvandsområder

§ 81. Forinden der for ferskvandsområder af myndigheder udstedes tilladelse eller træffes afgørelse vedrørende ændring af opstemninger, industrielle anlæg og turbiner i vandløb, eller der udstedes tilladelse eller træffes foranstaltninger, der i øvrigt kan have betydning for fiskepassage, fiskeri og fiskefauna, skal planerne forelægges for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

B. Forholdet til sejlads og skibsfart

§ 82. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler, der sikrer, at fiskeri ikke hindrer eller vanskeliggør en sikker sejlads, herunder fastsætte regler om afmærkning, anbringelse og fjernelse af redskaber, pæle m.v., samt om, hvorledes omkostningerne til fjernelse af pæle placeret i strid med reglerne skal afholdes.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af stk. 1, der gælder i saltvand, fastsættes efter forhandling med erhvervsministeren og forsvarsministeren.

§ 83. Forvolder et fartøj skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed.

C. Rettigheder i forhold til kystejere i saltvandsområder

§ 84. En eller flere erhvervs- eller bierhvervsfiskere kan forlange nedsat et nævn til afgørelse af, om en grundejer skal acceptere, at en nærmere afgrænset plads på stranden eller nærmest tilgængelige sted kan anvendes til

- 1) ophaling af både,
- 2) oplægning og klargøring af redskaber, og
- 3) tørreplads for redskaber med nødvendige garnhuse.

Stk. 2. I forbindelse med afgørelse efter stk. 1 tager nævnet endvidere stilling til den erstatning, der skal betales af fiskeren eller fiskerne til grundejeren for anvendelse af grunden. Afgørelse om erstatningens størrelse træffes for fem år ad gangen. Erstatningen betales årligt forud, før pladsen tages i brug.

Stk. 3. Nævnet nedsættes og tre nævnsmedlemmer udpeges af vedkommende byret. Et af medlemmerne udpeges under hensyn til sin sagskundskab om fiskeri. Nævnet træffer endelig administrativ afgørelse.

Stk. 4. Ved afgørelsen af, om pladsen må benyttes, vurderes, om det er nødvendigt for udøvelsen af et rentabelt fiskeri, at anmodningen imødekommes, sammenholdt med den gene, det vil betyde for ejeren, at der gives adgang til at benytte pladsen.

Stk. 5. Nævnet tager stilling til hvem af parterne, der skal betale sagens omkostninger og størrelsen heraf. Omkostningerne skal betales inden 15 dage efter, at afgørelsen er forkyndt.

Stk. 6. Det i stk. 1 nævnte spørgsmål kan af fiskere eller af grundejeren tidligst igen indbringes for et nævn 5 år efter afgørelsen.

D. Erstatningsregler i ferskvandsområder

§ 85. Den, som uberettiget har fisket i et fiskevand eller i områder, hvor en anden er berettiget enten til hele fiskeriet eller til fiskeri efter den pågældende art i ferskvand, skal erstatte den fiskeriberettigede tabet.

Stk. 2. Den, som overtræder forbud i loven eller anden lovgivning samt regler fastsat i medfør heraf, skal erstatte den fiskeriberettigede og det offentlige den skade, der herved måtte være forvoldt. Det samme gælder ved overtrædelse af regulativer, afgørelser, kendelser, overenskomster m.v., indgået i henhold til loven eller tidligere love, jf. §§ 139-140.

Stk. 3. Krav om erstatning til det offentlige kan fremsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, det berørte amtsråd samt Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Fiskeriforening.

Kapitel 16

Førstegangsomsætning af fisk

A. Bevilling til førstegangsomsætning og til afholdelse af offentlig fiskeauktion

§ 86. Kun personer, virksomheder og selskaber, som har en bevilling hertil udstedt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, må drive selvstændig virksomhed med førstegangsomsætning af fisk, hvorved forstås omsætning m.v., jf. § 3, nr. 4, af fisk i første omsætningsled ved

- 1) offentlig fiskeauktion,

- 2) modtagelse eller køb af fisk uden om offentlig fiskeauktion,
- 3) modtagelse af fisk i kommission som agent eller lignende,
- 4) samlecentral og fiskesortering,
- 5) andre former for modtagelse og opbevaring af fisk, og
- 6) import af fisk.

Stk. 2. Bevillingspligten efter stk. 1 kan for samme parti fisk omfatte flere personer og virksomheder.

Stk. 3. Personer og virksomheder, som transporterer fisk efter landing, er ikke omfattet af kravet om bevilling til førstegangsomsætning af fisk. Ministeren kan dog af kontrolhensyn fastsætte regler og udstede påbud om, at sådanne transportører skal have bevilling.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at reglerne for førstegangsomsætning af fisk også skal omfatte afsætning af egen fangst eller opræt direkte til forbruger, til eksport eller samhandel.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter nærmere angivne fisk, herunder importerede fisk, undtages fra reglerne i dette kapitel.

§ 87. Det er ikke tilladt at sælge eller levere fisk til bevillingspligtige personer, virksomheder eller selskaber, der ikke har bevilling.

B. Udstedelse af bevilling

§ 88. Bevilling til førstegangsomsætning af fisk kan meddeles til personer, som opfylder betingelserne i stk. 2. Der kan desuden meddeles bevilling til selskaber efter reglerne i stk. 3 og 4.

Stk. 2. Personer kan opnå bevilling efter stk. 1, når de

- 1) har dansk indfødsret, er statsborger i et af de øvrige EU-eller EØS medlemslande, eller har opholds- og arbejdstilladelse her i landet,
- 2) har bopæl her i landet eller i et af de øvrige EU-eller EØS medlemslande, og
- 3) er myndige og ikke under værgemål eller samværgemål efter værgemålsloven.

Stk. 3. I interessentskaber og kommanditselskaber skal alle personligt ansvarlige deltagere opfylde de i stk. 2 nævnte betingelser.

Stk. 4. Der kan meddeles bevilling til aktie- og anpartsselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar, der i henhold til selskabslovgivningen er registreret eller anmeldt som værende under registrering eller stiftelse i Erhvervsmini-

steriet, når direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne samt indehavere af en bestemmende aktiepost eller andel opfylder betingelserne i stk. 2.

§ 89. Ved bevilling til afholdelse af offentlig fiskeauktion kræves udover de i § 88 nævnte krav for personer, at vedkommende ikke er under betalingsstandsning, ikke har sit bo under akkord eller konkursbehandling og ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Stk. 2. I interessentskaber og kommanditselskaber skal de personligt ansvarlige deltagere opfylde betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Indehaveren af en bevilling efter stk. 1 kan kun udøve anden erhvervsmæssig virksomhed med tilknytning til fiskerierhvervet efter tiladelse hertil fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

§ 90. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan tillade, at bevilling meddeles, selv om de i § 88 og § 89 nævnte betingelser ikke er opfyldt.

§ 91. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter de nærmere regler for udstedelse og opretholdelse af bevilling, herunder at bevillingen er betinget af, at loven og regler, vilkår og påbud fastsat i medfør af loven og anden lovgivning, der har betydning for den bevillingspligtige virksomhed, overholdes.

Stk. 2. Ministeren kan til brug for kontrol med overholdelse af betingelser for bevilling fastsat efter stk. 1 indhente oplysninger hos andre offentlige myndigheder, herunder oplysninger om lovovertrædelser, indkomst- og formueforhold, momsafregning m.v.

§ 92. Bevilling til personer kan nægtes, hvis

- 1) ansøgeren inden for de forudgående 5 år er fundet skyldig i et strafbart forhold, der kan give grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde,
- 2) ansøgerens bevilling til førstegangsomsætning inden for de forudgående 5 år er blevet tilbagekaldt, og der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde, eller
- 3) der i øvrigt foreligger oplysninger om den pågældende, som giver grund til at antage, at

den pågældende ikke vil drive virksomheden på forsvarlig vis.

Stk. 2. I interessentskaber og kommanditselskaber kan bevilling nægtes, hvis der om en af deltagerne foreligger oplysninger, som efter stk. 1 kan begrunde nægtelse af bevilling.

Stk. 3. Er ansøgeren et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar, kan bevilling nægtes, hvis der om et medlem af selskabets direktion eller bestyrelse eller om indehaveren af en bestemmende aktiepost, andel eller lignende foreligger oplysninger, som efter stk. 1 kan begrunde nægtelse af bevilling.

Stk. 4. Ved nægtelse af bevilling efter stk. 1 vil der tidligst kunne indgives fornyet ansøgning om bevilling ét år efter afgørelsen.

C. Bortfald eller tilbagekaldelse af bevilling

§ 93. Bevillingen bortfalder, såfremt den ikke har været udnyttet i 12 på hinanden følgende måneder, eller når bevillingshaveren dør, jf. dog § 94. Det samme gælder, hvor bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 88 og § 89 for at opnå bevilling.

Stk. 2. Indtræder der nye medlemmer i et interessentskab eller kommanditselskab eller indtræder i et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller sker der overdragelse, hvorved der opnås en bestemmende aktiepost, andel eller lignende, skal der inden 14 dage foretages anmeldelse herom til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der afgør, om bevillingen kan opretholdes, eller om bevillingen på baggrund af ændringerne skal bortfalde, jf. § 92.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte særlige regler for bevillingsbortfald ved bevilling til offentlig fiskeauktion.

§ 94. Efter ansøgning til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en person under værgemål få bevilling til at fortsætte afdødes, fallentens eller personen under værgemåls virksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende af virksomheden. Driften vil i alle tilfælde skulle forestås af en person, der er godkendt i medfør af § 97.

Stk. 2. Bevilling til at videreføre offentlig fiskeauktion kan kun opretholdes, hvis den, der opnår bevillingen, opfylder betingelserne i § 88 og § 89.

§ 95. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan tilbagekalde bevillingen, hvis bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af de vilkår, der er knyttet til bevillingen. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse efter § 96 og fristen herfor.

Stk. 2. Ved tilbagekaldelse af bevilling meddeles det bevillingshaveren, at denne tidligst vil kunne ansøge om bevilling efter 2 år.

§ 96. En afgørelse efter § 95 kan af bevillingshaveren forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri inden fire uger, efter at tilbagekaldelsen er meddelt bevillingshaveren. Ministeren anlægger sag mod bevillingshaveren i den borgerlige retsplejes form.

Stk. 2. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning. Retten kan dog bestemme, at den pågældende under sagens behandling må udøve virksomhed på nærmere angivne vilkår.

D. Regler for driften af bevillingspligtig virksomhed

§ 97. Den daglige drift af den bevillingspligtige virksomhed skal forestås af bevillingshaveren selv eller af en bestyrer, der er godkendt af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Stk. 2. Udøves virksomheden fra flere forretningssteder, kan kun et af disse forestås af bevillingshaveren. Driften af de øvrige forretningssteder skal forestås af godkendte bestyrere.

Stk. 3. Er bevillingens indehaver et selskab eller lignende, skal driften forestås af en godkendt bestyrer.

Stk. 4. Med hensyn til godkendelse af bestyrere samt nægtelse, bortfald og tilbagekaldelse af godkendelse af bestyrere finder bestemmelserne i §§ 88, 92, 93, 95 og 96 tilsvarende anvendelse. For bestyrere til offentlige fiskeauktioner gælder endvidere § 89.

§ 98. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan forbyde, at en bevillingshaver i sin virksomhed lader nogen, som ikke opfylder betingelserne for at få bevilling, forestå modtagel-

se af fisk eller afslutte køb og salg eller anden lignende virksomhed.

§ 99. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om, hvilke forpligtelser der i henhold til loven og de i § 10 nævnte EF-retsakter kan pålægges en bevillingshaver i forbindelse med udøvelsen af bevillingspligtig virksomhed, herunder regler om

- 1) pligt til at afkræve leverandører og disses repræsentanter legitimation og dokumentation vedrørende købt eller modtaget fisk,
- 2) udfærdigelse af regninger, følgesedler, vejesedler m.v., og
- 3) indberetning til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af købte, solgte eller modtagne fisk.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at oplysninger og skriftlig dokumentation vedrørende driften m.v. efter begæring eller løbende afgives til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om, at der for bevillingshaverens regning sker vejning af fisk, som omfattes af virksomhedens aktivitet, enten ved brug af autoriseret eller akkrediteret vejer og måler eller ved brug af godkendte og kontrollerede vægte.

E. Særligt om offentlige fiskeauktioner

§ 100. Indtil den 1. januar 2002 kan der ikke udstedes flere bevillinger til offentlig fiskeauktion i en havn, hvor der før den 1. januar 2000 er udstedt bevilling til offentlig fiskeauktion.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan der efter ansøgning udstedes flere bevillinger fra det tidspunkt, hvor den oprindelige bevillingshaver frasiger sig bevillingen, eller auktionen af andre grunde ikke videreføres af bevillingshaveren.

§ 101. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler for driften af de offentlige fiskeauktioner, herunder om nye auktionsformer.

Kapitel 17

Administration af produktionsafgifter.

§ 102. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om nedsættelse af en eller flere produktionsafgiftsfonde, som skal administrere de i stk. 2 nævnte afgifter.

Stk. 2. Ministeren kan efter indstilling fra de i § 104, stk. 1, nævnte bestyrelser og efter indhen-

tet udtalelse fra det i § 5 nævnte udvalg fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk, der landes, opdrættes, tilvirkes, eller omsættes her i landet, eller på tilsvarende varer, der indføres til landet, samt om, i hvilket omfang sådanne afgifter skal refunderes for fisk, når disse indgår som materiale i industrielt fremstillede varer. Afgifterne indgår i en produktionsafgiftsfond for hver sektor, jf. stk. 1, hvor opkrævning finder sted.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om indbetalingen af de i stk. 2 nævnte offentlige midler.

§ 103. Midler fra de i § 102 nævnte fonde anvendes til foranstaltninger og tilskud til fiskepleje, forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturer; rådgivning, uddannelse, sygdomsforebyggelse, sygdomsbekæmpelse og kontrol samt erhvervsøkonomiske foranstaltninger, herunder afsætningsfremme, forskningsprojekter og forsøg, som er i fiskerierhvervets interesse, samt i øvrigt til foranstaltninger, som ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri godkender. Midlerne anvendes endvidere til dækning af omkostningerne ved kontrol med midlernes korrekte anvendelse. Midlerne skal anvendes inden for den del af fiskerierhvervet, hvor de er opkrævet.

§ 104. Hver fond ledes af en bestyrelse, der udpeges af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter indhentet udtalelse fra de repræsentative fiskeriorganisationer og salgs- og producentorganisationer, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Forbrugerrådet. Fondenes vedtægter skal godkendes af ministeren.

Stk. 2. Bestyrelsen skal påse, at forvaltningen af midlerne sker i overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør heraf og lovgivningen i øvrigt. Ministeren kan afsætte et bestyrelsesmedlem, som har medvirket til beslutninger i strid med disse bestemmelser.

Stk. 3. Ministeren kan meddele påbud til bestyrelsen om at bringe forhold, der strider mod loven, mod regler fastsat i medfør heraf og mod lovgivningen i øvrigt, i overensstemmelse med bestemmelsen.

§ 105. Budgetter og regnskaber for de enkelte fonde skal godkendes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter indstilling fra den pågældende bestyrelse og efter indhentet udtalelse fra det i § 5 nævnte udvalg.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler for fondene om udarbejdelsen af budgetter og regn-

skaber samt om administration og revision. Fondenes regnskaber skal revideres af statsautoriserede eller registrerede revisorer.

§ 106. Enhver skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddele de oplysninger, der skønnes nødvendige i forbindelse med opkrævning og anvendelse af de § 102, stk. 1, nævnte midler.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol med disse oplysninger, herunder om regnskabsførelse m.v., jf. kapitel 22.

§ 107. Medlemmer af en bestyrelse, som under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet en fond skade, er pligtige at erstatte denne.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder også for revisorer. Er et revisionselskab valgt til revisor, er både revisionselskabet og den revisor, til hvem revisionen er overdraget, erstatningsansvarlig.

Stk. 3. Erstatningen kan nedsættes, når dette findes rimeligt under hensyn til skyldgraden, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt.

Stk. 4. Beslutning om anlæggelse af søgsmål mod bestyrelsesmedlemmer, revisionselskaber eller revisorer kan træffes af bestyrelsesmedlemmer eller af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

§ 108. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddeler ved hvert finansårs udløb et af Folketinget nedsat udvalg, hvilke midler der er indgået i fondene, og hvorledes midlerne er anvendt.

Kapitel 18

Videnskabelige undersøgelser m.v.

§ 109. Uanset reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af loven, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri gennemføre de foranstaltninger eller fastsætte bestemmelser om de foranstaltninger, der er nødvendige for, at der ved offentlig foranstaltning eller med statens tilladelse kan iværksættes undersøgelser, projekter m.v. i videnskabeligt, miljømæssigt og fiskeplejemæssigt øjemed. Ministeren kan fastsætte regler om, at der i denne forbindelse kan finde fiskeri sted og udtages prøver af landinger af fisk.

Stk. 2. Personer, der på statens foranledning foretager fiskeriundersøgelser i ferskvand, har ret til mod forevisning af behørig legitimation

at færdes over de jorder og private veje, som støder op til de vande, hvor fiskeriundersøgelsen skal finde sted.

Kapitel 19

Delegation og klageadgang

§ 110. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler, hvorefter visse afgørelser eller dispositioner i medfør af de i § 10 nævnte EF-retsakter kan træffes af producentorganisationer eller brancheorganisationer eller sammenslutninger heraf. Disse afgørelser kan indbringes for ministeren inden 4 uger, efter at afgørelsen er meddelt klageren. Afgørelsen skal indeholde oplysning om klageadgang og klagefrist. Ministeren kan ændre afgørelsen, uden at der foreligger klage.

Stk. 2. Ministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden offentlig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter, at der er indgivet klage.

§ 111. Afgørelser, der træffes af bestyrelsen for en fond, jf. § 104, kan indbringes for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Ministeren kan ændre bestyrelsens afgørelser, uden at der foreligger klage.

Kapitel 20

Afgivelse og behandling af oplysninger

§ 112. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan til brug for administration af loven, herunder til statistisk brug samt i kontroløjemed, fastsætte regler om afgivelse og behandling af oplysninger om

- 1) fartøjer, redskaber og øvrigt materiel,
- 2) fiskeri, fangst, omsætning m.v. og opdræt af fisk, herunder fra hvem disse er erhvervet, og
- 3) oplysninger af teknisk, økonomisk og driftsmæssig karakter om fiskeri og opdræt af fisk.

Stk. 2. Ministeren kan herudover fastsætte regler om afgivelse og behandling af regnskaber og driftsøkonomiske oplysninger til statistisk brug.

Kapitel 21

Gebyrer m.v.

§ 113. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om hel eller delvis betaling for særlige tjenesteydelser, som de kontrollerende myndigheder yder efter anmodning.

§ 114. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betaling af gebyr som betingelse for udstedelse og opretholdelse af tilladelser til deltagelse i bestemte, særligt afgrænsede fiskerier, som kræver særlige biologiske undersøgelser.

Stk. 2. Gebyret indbetales til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Ministeren kan fastsætte regler for indbetalingen.

Stk. 3. Midlerne skal anvendes til hel eller delvis dækning af udgifterne til videnskabeligt arbejde i forbindelse med de pågældende fiskerier.

§ 115. Beløb, der er fastsat i medfør af denne lov eller i medfør af de i § 10 nævnte EF-retsakter, og som skal indbetales til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller anden myndighed, og som ikke betales rettidigt, tillægges, medmindre andet er fastsat i de i § 10 nævnte EF-retsakter, en årlig rente svarende til den rente, der er fastsat i henhold til rentelovens § 5, fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr.

Stk. 2. Medmindre andet er fastsat i de i § 10 nævnte EF-retsakter, tillægges uretmæssigt modtagne beløb, der ikke tilbagebetales inden udløbet af en frist, der fastsættes af den udbetalende myndighed, den i stk. 1 nævnte rente fra fristens udløb. Det gælder dog kun, såfremt myndigheden samtidig med at kræve tilbagebetaling giver underretning om pligten til at betale rente.

§ 116. Der er udpantningsret for

- 1) beløb, som betales i henhold til de i § 10 nævnte EF-retsakter,
- 2) afgiftsbetaling ved manglende fritids- og lystfiskertegn, jf. § 60,
- 3) omkostninger ved nævnsbehandling, jf. § 80, stk. 4, og § 84, stk. 5,
- 4) afgifter, jf. § 102,
- 5) gebyrer, jf. § 113 og § 114,
- 6) rentebeløb, jf. § 115,
- 7) udgifter til revisorbistand, jf. § 120, stk. 2,
- 8) betaling for optagning af redskaber og pæle, jf. § 123, stk. 2, og

- 9) vedtagne bøder og konfiskationsbeløb, jf. § 133.

Kapitel 22

*Kontrol og tilsyn**A. Almindelige bestemmelser*

§ 117. Kontrollen med overholdelsen af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EF-retsakter påhviler ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse

- 1) ret til at færdes over de jorder og private veje, der støder op til ferskvand,
- 2) adgang til fiskerfartøjer, fisketransportfartøjer og fartøjer, hvorfra der udøves rekreativt fiskeri,
- 3) adgang til virksomheder og i øvrigt overalt, hvor fisk omsættes m.v., opdrættes og klækkes, herunder virksomheder, som udgør tidligere eller senere led i omsætningskæden samt virksomheder, som er forpligtet til at indbetale afgifter i henhold til § 102,
- 4) ret til at åbne forsendelser indeholdende fisk for at føre kontrol med lovens overholdelse, og
- 5) adgang til at kontrollere det i § 127 omhandlede udstyr.

Stk. 3. Kontrolmyndigheden er herunder berettiget til at foretage undersøgelser og uden erstatning udtage prøver eller lade prøver udtage og foretage kontrolvejning i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge prøvernes beskaffenhed.

Stk. 4. Kontrolmyndigheden er endvidere berettiget til mod behørig legitimation og uden retskendelse at efterse de i stk. 1 nævnte fartøjer og virksomheders logbøger, varebeholdninger, forretningsbøger, øvrigt regnskabsmateriale, ledsagedokumenter, recepter, analysemateriale, korrespondance og anden dokumentation m.v., herunder også materiale, der opbevares i elektronisk form.

Stk. 5. Politiet yder om nødvendigt bistand til kontrollens gennemførelse. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Efter aftale med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan det som led i regler

om begrænsning af fiskeri udstedt i medfør af anden lovgivning fastsættes, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri deltager i kontrollen af overholdelsen af sådanne regler.

§ 118. Kontrolmyndigheden kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere lovens overholdelse, blandt andet med henblik på registersankøring og sammenstilling af oplysningerne i kontroløjemed, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold, momsafregning m.v..

§ 119. Fartøjsførere, virksomhedsindehavere og beskæftigede skal som led i kontrollen efter § 117 efter anmodning fra kontrolmyndigheden give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde kontrolmyndigheden fornøden bistand ved kontrol, prøveudtagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrift af elektroniske data. Fartøjsførere, virksomhedsindehavere eller disses repræsentanter har ret til at overvære kontrolmyndighedens udtagning af prøver m.v. efter § 117.

§ 120. Kontrolmyndigheden kan meddele påbud og forbud i det omfang, det er nødvendigt for kontrollens udøvelse, herunder om landingssteder, landingstider og kontrolmyndighedens tilstedeværelse ved landing m.v.

Stk. 2. Som led i kontrollen med personer og virksomheder, der omsætter m.v. fisk, kan kontrolmyndigheden i særlige tilfælde udpege en statsautoriseret eller registreret revisor for regning af den der foretager omsætning m.v. til gennemgang af det materiale, der kan undergives kontrol.

§ 121. Omsætning m.v. af fisk er ikke tilladt, hvis

- 1) der er fisket i strid med regler om fiskeriets udøvelse,
- 2) indholdet ikke er i overensstemmelse med regler om fangstens sammensætning, eller
- 3) indholdet ikke er registreret, logbogsført eller indberettet i overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven eller de i § 10 nævnte EF-retsakter.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om dokumentation m.v. for, at den, der omsætter m.v. fisk, opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere, som led i kontrollen med virksomheder, der er omfattet af lovens kapitel 16, og som ikke har fast forretningssted her i landet, fastsætte særlige regler om dokumentation m.v. for, at den, der omsætter m.v. fisk i første omsætningsled, jf. § 86, opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 4. Fisk, som er omfattet af stk. 1, skal straks efter fangsten genudsættes så vidt muligt i levende tilstand.

§ 122. Den, som omsætter m.v. fisk, som er omfattet af § 121, stk. 1, kan frigøre sig for ansvar efter § 130, stk. 1, nr. 1, jf. § 121, stk. 1, ved straks i forbindelse med modtagelsen af fisken at foretage anmeldelse til kontrolmyndigheden med angivelse af partiets omtrentlige størrelse og sammensætning samt afsenderens navn og adresse.

Stk. 2. Fisk, der er anmeldt efter stk. 1, skal opbevares således, at kontrol hermed kan udøves og må ikke omsættes m.v. uden samtykke fra kontrolmyndigheden.

Stk. 3. I et parti af fisk, hvor en del af indholdet er i strid med § 121, stk. 1, er hele partiet ulovligt, medmindre frasortering af den ulovlige del finder sted under overværelse af kontrolmyndigheden eller prøveudtagning foretages for at fastslå den ulovlige dels omfang.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om omsætning m.v. af fisk under fredningstider og øvrige perioder, hvor fiskeri af en eller flere fiskearter ikke er tilladt.

§ 123. Ved overtrædelse af bestemmelser i loven, regler udstedt i medfør af loven og de i § 10 nævnte EF-retsakter om anvendelse, udformning, placering, mærkning og afmærkning af fiskeredskaber og om maskestørrelse kan kontrolmyndigheden foretage det fornødne, herunder foranstalte fjernelse af redskaber og pæle.

Stk. 2. Hvis et redskab fjernes efter anmodning fra en fisker, og overtrædelsen vedrører afstandsregler mellem redskaber fastsat i medfør af § 32, stk. 1, påhviler eventuelle omkostninger den, der har fremsat anmodningen, i det omfang overtrædelse af reglen er undergivet privat påtale, jf. § 136. Kontrolmyndigheden kan kræve sikkerhedsstillelse for sådanne omkostninger. Den, der har foretaget anmeldelse og afholdt udgifter, har ret til at få dækket omkostningerne af den, der har placeret redskabet ulovligt.

§ 124. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om landing af fisk, indretning og drift af fiskerfartøjer og fisketransportmidler, hvor det skønnes nødvendigt for kontrollens udøvelse.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol med de oplysninger, der skal danne grundlag for udbetaling af ydelser eller opkrævning af afgifter i henhold til loven og de i § 10 nævnte EF-retsakter.

Stk. 3. Den, som modtager ydelser, eller som skal betale afgifter i henhold til loven og de i § 10 nævnte EF-retsakter, skal opbevare den i § 117, stk. 4, nævnte dokumentation, herunder også materiale i elektronisk form, i mindst 5 år regnet fra udløbet af det år, hvori ydelse er modtaget eller afgift er betalt.

§ 125. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at det skal være en betingelse for udbetaling af beløb og tilskud i henhold til loven og de i § 10 nævnte EF-retsakter, herunder fra de i § 102 nævnte fonde, at modtageren angiver en konto i et pengeinstitut, hvorpå beløbet kan indsættes.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om den regnskabsførelse m.v., der skal føres af virksomheder i forbindelse med udbetaling af ydelser eller opkrævning af afgifter.

B. Særlige kontrolbestemmelser for EF-retsakter på fiskeriets område

§ 126. Rigsrevisionen kan, eventuelt sammen med Den Europæiske Revisionsret, på tilsvarende betingelser som nævnt i § 117, stk. 2, efterse de pågældende virksomheders varebeholdninger og det i § 117, stk. 4, nævnte materiale, som er af betydning for den revisionsmæssige kontrol med administrationen af de i § 10 nævnte EF-retsakter.

§ 127. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler til gennemførelse af de kontrolforanstaltninger, der følger af de i § 10 nævnte EF-retsakter, herunder regler om installation, drift og vedligeholdelse af udstyr om bord på fiskerfartøjer.

C. Særlige kontrolbestemmelser for ferskvand

§ 128. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om amtsrådenes medvirken ved tilsynet i ferskvand.

§ 129. Fiskeriforeninger, der er fiskeriberettigede ved ferskvand, kan ansætte en eller flere opsynsmænd, der skal godkendes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren forsyner opsynsmanden med særlig legitimation og en af ministeren godkendt instruks.

Stk. 3. Ministeren kan tilbagekalde den i stk. 1 nævnte godkendelse, hvis opsynsmanden ikke opfylder de pligter, der er pålagt denne, hvis opsynsmanden misbruger den myndighed, den pågældende har fået overdraget, eller hvis opsynsmanden i øvrigt optræder utilbørligt.

Stk. 4. Opsynsmanden fører tilsyn med, at loven, regler fastsat i medfør af loven samt afgørelser eller med Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri indgåede overenskomster m.v. overholdes ved det fiskevand, som de i stk. 1 nævnte fiskeriforeninger kan disponere over.

Stk. 5. Opsynsmænd har ret til at færdes over de jorder og private veje, som støder op til de i stk. 4 nævnte fiskevande.

Kapitel 23

Straf, påtale og konfiskation

§ 130. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder eller forsøger at overtræde § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, § 13, § 18, § 28, stk. 2, § 33, stk. 1, § 38, stk. 1, § 44, stk. 1, § 47, § 50, stk. 1, § 63, stk. 1, § 66, stk. 1, § 69, § 72, § 74, stk. 1, § 76, § 77, stk. 1, § 86, stk. 1, § 87, §§ 97-98, § 119, § 121, stk. 1, § 122, stk. 2, § 124, stk. 3, de i medfør af § 10, stk. 1, trufne bestemmelser og de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger,
- 2) tilsidesætter eller forsøger at tilsidesætte vilkår knyttet til en tilladelse udstedt efter loven eller regler fastsat i medfør af loven,
- 3) overtræder, forsøger at overtræde eller undlader at efterkomme et påbud eller forbud meddelt i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven,
- 4) afgiver eller forsøger at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier eller forsøger at fortie oplysninger som afkræves efter loven, regler fastsat i medfør af loven eller de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger,
- 5) undlader at afgive den dokumentation og de oplysninger, der er pligt til at afgive eller som afkræves efter loven, regler fastsat i

medfør af loven eller de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger,

- 6) forsætligt eller groft uagtsomt overtræder sine forpligtelser efter § 104, stk. 2, eller
- 7) uberettiget driver fiskeri i et ferskvandsområde, jf. § 28, stk. 1.

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

Stk. 3. Den, der begår et forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, eller som nævnt i de i medfør af stk. 2 fastsatte regler med fortsæt til at unddrage sig eller andre betaling af afgifter i henhold til de i § 10 omhandlede forordninger eller i henhold til regler fastsat i medfør af § 102 eller med fortsæt til at opnå uberettiget udbetaling eller refusion af ydelser til sig eller andre i henhold til de i § 10 nævnte forordninger eller i henhold til § 103 eller regler fastsat i medfør af § 102, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år, under skærpende omstændigheder indtil 4 år.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Forældelsesfristen for strafansvaret er i intet tilfælde mindre end 5 år for overtrædelser, der medfører eller er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af afgifter i henhold til de i § 10 nævnte EF-retsakter, i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør af loven, eller at nogen opnår uberettiget udbetalinger i henhold til førnævnte bestemmelser.

§ 131. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens bestemmelser om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

§ 132. Fisk, som er fanget i strid med loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller værdien heraf kan konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at fangsten i det hele hidrører fra ulovligt forhold. For så vidt sådanne fisk er i levedygtig stand, skal de straks genudsættes af kontrolmyndigheden eller af de i henhold til § 129 godkendte opsynsmænd.

Stk. 2. Fiskeretskaber, der findes i vandet, kan konfiskeres, uanset det ikke kan oplyses, hvem det tilhører, når redskabet

- 1) ikke er lovligt udformet, mærket, afmærket, anvendt eller placeret efter loven, regler fastsat i medfør af loven, eller de i § 10 nævnte EF-retsakter,
- 2) ikke er røgtet i overensstemmelse med § 33, eller
- 3) er sat eller forladt på steder i ferskvand, hvor en anden er enberettiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.

§ 133. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. På samme måde kan krav om konfiskation, herunder værdikonfiskation, vedtages uden retslig forfølgning.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejelovens § 931, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 134. I sager, der behandles administrativt, jf. § 133, stk. 1, finder retsplejelovens § 752, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

§ 135. Udenlandske skibe, som på dansk fiskeriterritorium har været anvendt til fiskeri, som strider mod denne lov, de i § 10 nævnte EF-retsakter eller regler fastsat i medfør af loven, kan tilbageholdes af kontrolmyndigheden. Kontrolmyndighedens iværksættelse af tilbageholdelse finder sted i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens §§ 824 og 825 om beslaglæggelse af ting, der findes at burde konfiskeres.

Stk. 2. Tilbageholdelsen efter stk. 1 kan kun ske, hvis det er påkrævet for at sikre betaling af bødebeløb eller sagsomkostninger, eller indtil der er stillet sikkerhed for betalingen af de nævnte beløb. Sker dette ikke to måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i skibet. Var den, der havde rådighed over skibet under fiskeriet, uberettiget i besiddelse af det, kan tilbageholdelse ikke ske.

§ 136. Overtrædelse af reglerne i § 69, § 72 og § 76 er undergivet privat påtale. Det samme gælder ved krænkelse af fiskeriretten efter § 28,

stk. 1, og ved overtrædelse af regler om afstand mellem faststående fiskeredskaber fastsat i medfør af § 32, medmindre almene hensyn gør of-
fentlig påtale påkrævet.

Kapitel 24

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

A. Ikrafttræden

§ 137. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at følgende lovbestemmelser helt eller delvist ophæves:

- 1) Lov om saltvandsfiskeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 803 af 11. november 1998.
- 2) Lov om regulering af fiskeriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 802 af 11. november 1998.
- 3) Lov nr. 285 af 27. april 1994 om førsteangangsomsætning af fisk.
- 4) Lov nr. 482 af 12. juni 1996 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område og administration af produktionsafgifter m.v.
- 5) Lov om ferskvandsfiskeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 495 af 16. juni 1997.
- 6) Lov nr. 227 af 8. april 1992 om fisketegn m.v.
- 7) Lov nr. 101 af 27. marts 1933 om frednings- og ordensbestemmelser for fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende farvande.
- 8) Lov nr. 67 af 23. marts 1965 om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m.m.
- 9) Lov nr. 42 af 13. februar 1959 om fiskeri i Flensborg Inderfjord.

Stk. 3. Regler, der er fastsat i medfør af de i stk. 2 nævnte love, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat med hjemmel i denne eller andre love. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

B. Overgangsbestemmelser for vedtægter i saltvand og regulativer i ferskvand

§ 138. Vedtægtsbestemmelser, der er oprettet i medfør af tidligere lovgivning om saltvandsfiskeri, gælder fortsat, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har fastsat regler, der helt eller delvist ophæver vedtægten. Over-

trædelse af vedtægter straffes med bøde, indtil vedtægterne ophører med at gælde.

§ 139. Regulativer, der er fastsat i medfør af tidligere lovgivning om ferskvand, gælder til den 1. juli 2007, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler, der helt eller delvist ophæver regulativet. Overtrædelse af regulativer straffes med bøde, indtil regulativerne ophører med at gælde.

Stk. 2. Regulativforeningens bestyrelse afholder med mindst 14 dages varsel mindst ét årligt møde og træder i øvrigt sammen, når 2 bestyrelsesmedlemmer kræver det. Bestyrelsen indkalder til ordinær generalforsamling én gang årligt.

Stk. 3. På den årlige generalforsamling træffes bestemmelse om den økonomiske udnyttelse af fiskevandet omfattet af regulativet, om hvorvidt der skal opkræves medlemsbidrag og størrelsen heraf, samt om hvordan et eventuelt overskud skal fordeles.

C. Særlige overgangsbestemmelser i ferskvand

§ 140. Kendelser, beslutninger og overenskomster m.v. afsagt eller indgået efter tidligere love om ferskvandsfiskeri er gældende, indtil de ophæves eller de efter deres indhold ikke længere er gældende. Overtrædelse af kendelserne m.v. straffes med bøde.

D. Overgangsbestemmelser vedrørende bøder

§ 141. Bøder efter loven tilfalder statskassen. Indtil udgangen af 2002 fordeles dog af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri op til 200.000 kr. årligt af de indbetalte bøder mellem Danske Fiskeres Kulturelle Fond, Danmarks Fiskeriforenings Hjælpefond - Øst og Danmarks Fiskeriforenings Hjælpefond - Vest henholdsvis ½, 1/3 og 1/6 til hver.

Stk. 2. Hvis de i stk. 1 nævnte fonde ophæves, bestemmer ministeren, hvorledes de bøder, der er tildelt fondene, anvendes.

E. Overgangsbestemmelser vedrørende bevillinger, tilladelser og produktionsafgiftsfonde

§ 142. Bevillinger og tilladelser udstedt i medfør af tidligere gældende lovgivning forbliver i kraft, indtil de erstattes af bevillinger og tilladelser udstedt i medfør af denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Produktionsafgiftsfonde nedsat i henhold til tidligere gældende lovgivning opretholdes.

F. Færøerne og Grønland

§ 143. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Indholdsfortegnelse

Kap. 1	Lovens formål, område og definitioner	§§ 1-3
Kap. 2	Rådgivende udvalg	§§ 4-9
Kap. 3	Administration af Det Europæiske Fællesskabs retsakter og af internationale aftaler på fiskeriets område	§ 10
Kap. 4	Fiskeriformer og fiskeriberettigede	
A.	Generelle bestemmelser.....	§§ 11-13
B.	Fiskeriberettigede i saltvand	
Erhvervsfiskere		§§ 14-15
Erhvervsfiskerselskaber		§ 16
Bierhvervsfiskere.....		§§ 17-19
Fællesbestemmelser for retten til erhvervs- og bierhvervsfiskeri i saltvand.....		§§ 20-23
C.	Særlige fiskerirettigheder i saltvand	
Afløste ålegårdsrettigheder og lignende særlige rettigheder		§ 24
Landbrugere.....		§ 25
D.	Rekreativt Fiskeri	
Lystfiskere		§ 26
Fritidsfiskere.....		§ 27
E.	Fiskeriretten i ferskvand	§§ 28-29
Kap. 5	Ophjælpning, beskyttelse og bevaring af fiskebestande	§§ 30-31
Kap. 6	Fiskeredskaber	§§ 32-33
Kap. 7	Regulering af erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand	
A.	Reguleringsmæssige foranstaltninger.....	§§ 34-35
B.	Fiskeritilladelser (licens)	§§ 36-37
Kap. 8	Regler om fartøjer ved erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand	§§ 38-39
Kap. 9	Regulering af der rekreative fiskeri	§ 40
Kap. 10	Særlige regler for ferskvand	
A.	Særlige gyldigsregler for ferskvandsområder.....	§§ 41-42
B.	Fiskepassage ved spærringer og bortledning af vand m.v. i ferskvand....	§§ 43-49
C.	Spærrende fangstindretninger i ferskvand.....	§§ 50-52
D.	Midtstrømslinien.....	§ 53
Kap. 11	Lystfiskertegn og Fritidsfiskertegn	§§ 54-61
Kap. 12	Fiskepleje og udsætninger m.v.	
A.	Fiskepleje.....	§ 62
B.	Udsætninger m.v.....	§§ 63-65
Kap. 13	Havbrug	§§ 66-70
Kap. 14	Indbyrdes ordensregler regler mellem fiskere	
A.	Afstandsregler m.v.....	§§ 71-72
B.	Fortrinsrettigheder i saltvand.....	§§ 73-74
C.	Erstatning.....	§ 75
Kap. 15	Fiskeriets forhold overfor andre aktiviteter	
A.	Bestemmelser til beskyttelse af fiskeriet	
Generel bestemmelse.....		§ 76

Foranstaltninger m.v. i saltvandsområder.....	§§ 77-80
Foranstaltninger i ferskvandsområder.....	§ 81
B. Forholdet til sejlads og skibsfart.....	§§ 82-83
C. Rettigheder i forhold til kystejere i saltvandsområder.....	§ 84
D. Erstatningsregler i ferskvandsområder.....	§ 85
Kap. 16 Førstegangsomsætning	
A. Bevilling til førstegangsomsætning og til afholdelse af offentlig fiskeauktion.....	§§ 86-87
B. Udstedelse af bevilling.....	§§ 88-92
C. Bortfald eller tilbagekaldelse af bevilling.....	§§ 93-96
D. Regler for driften af bevillingspligtig virksomhed.....	§§ 97-99
E. Særligt om offentlige fiskeauktioner.....	§§ 100-101
Kap. 17 Administration af produktionsafgifter.....	§§ 102-108
Kap. 18 Videnskabelige undersøgelser m.v.....	§ 109
Kap. 19 Delegation og klageadgang.....	§§ 110-111
Kap. 20 Afgivelse og behandling af oplysninger.....	§ 112
Kap. 21 Gebyrer m.v.....	§§ 113-116
Kap. 22 Kontrol og tilsyn	
A. Almindelige bestemmelser.....	§§ 117-125
B. Særlige kontrolbestemmelser for EF-retsakter på fiskeriets område.....	§§ 126-127
C. Særlige kontrolbestemmelser for ferskvand.....	§§ 128-129
Kap. 23 Straf, påtale og konfiskation.....	§§ 130-136
Kap. 24 Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.	
A. Ikrafttræden.....	§ 137
B. Overgangsbestemmelser for vedtægter i saltvand og regulativer i ferskvand.....	§§ 138-139
C. Særlige overgangsbestemmelser i ferskvand.....	§ 140
D. Overgangsbestemmelser vedrørende bøder.....	§ 141
E. Overgangsbestemmelser vedrørende bevilling, tilladelser og produktionsafgiftsfonde.....	§ 142
F. Færøerne og Grønland.....	§ 143

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets sigte og baggrund.

Med lovforslaget samles følgende love i en fælles fiskerilov:

- Lov om saltvandsfiskeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 803 af 11. november 1998 (herefter saltvandsfiskeriloven).
- Lov om regulering af fiskeriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 802 af 11. november 1998 (herefter reguleringsloven).
- Lov nr. 482 af 12. juni 1996 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område og administration af produktionsafgifter m.v. (herefter EU-bemyndigelsesloven).
- Lov nr. 285 af 27. april 1994 om førstegangsom sætning af fisk, som ændret ved § 24 i lov nr. 386 af 22. maj 1996 (herefter omsætningsloven).
- Lov om ferskvandsfiskeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 495 af 16. juni 1997 (herefter ferskvandsfiskeriloven).
- Lov nr. 227 af 8. april 1992 om fisketegn m.v. (herefter fisketegnsloven).
- Lov nr. 101 af 27. marts 1933 om frednings- og ordensbestemmelser for fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende farvande (herefter loven om fiskeri i dansk/svenske grænsefarvande).
- Lov nr. 67 af 23. marts 1965 om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m.m. (herefter Randers Fjord loven).
- Lov nr. 42 af 13. februar 1959 om fiskeri i Flensborg inderfjord (herefter Flensborg Fjord loven).

Hovedsigtet med fiskeriloven er at skabe et overskueligt, sammenhængende og tidssvarende nationalt regelsæt for fiskeriet.

De ældste love kan dateres tilbage til forrige århundrede, hvor de første egentlige fiskerilove blev gennemført. Lovene er ganske vist løbende revideret, men det er vanskeligt at skabe sig et systematisk overblik over regelsættet, der regulerer fiskeriindsatsen og den første omsætning af fisk.

For brugeren betyder spredningen på de mange love, at næsten alle aktiviteter i forbindelse med fiskeri er undergivet regler, der findes i flere love, f.eks. vil næsten ethvert erhvervsfiskeri være undergivet regler, der følger af både saltvandsfiskeriloven, reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven.

For sammenhængen mellem ferskvand og saltvand især i de kystnære områder er opdelingen på to love kunstig. I praksis søges problemstillingerne løst i sammenhæng, da bestandssituationen i ferskvandsområderne og de kystnære områder hænger nøje sammen.

Den nationale fiskerilovgivning fungerer i sammenhæng med den fælles EU-fiskeripolitik. EU-regelsættet fastlægger en række forpligtigelser for medlemslandene med hensyn til gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og kontrol med overholdelsen af EU-regelsættet. Samtidig er det overladt til medlemslandenes eget valg på hvilken måde, man i forhold til egne fiskere vil administrere indenfor de fælles rammer. F.eks. er det overladt til de enkelte medlemsstater at fastsætte regler for, hvordan og på hvilke vilkår de kvoter, der afsættes til Danmark, fordeles blandt danske fiskere. Det samme gælder for så vidt angår styringen indenfor rammerne af de fælles retningslinier for den samlede flådekapacitet i medlemslandene. Desuden er en række spørgsmål vedrørende f.eks. rekreativt fiskeri, fiskeriet i ferskvand og på ukvoterede bestande medlemstaternes kompetence.

I forslaget samles de regler, der knytter sig til fiskeriudøvelsen og den første omsætning af fisk.

Udover de nævnte 9 love, som samles i forslaget, gælder med direkte relation til fiskerisektoren lov nr. 483 af 12. juni 1996 om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren (herefter strukturloven). Denne lov indgår ikke i forslaget og ændres ikke på grund af gennemførelsen af fiskeriloven. Strukturloven vedrører fremme og fornyelse m.v. for hele fiskerisektoren, med mulighed for støtte og strukturforanstaltninger. Der er således ikke tale om forhold, der vedrører regelsættet omkring fiskeriudøvelse som sådan. Selvom strukturloven ikke inddrages, vil der i administra-

tionen kunne tages størst muligt hensyn til en fælles planlægning.

Kvalitetsregler for fisk som fødevarer er nu en del af fødevarereloven, og disse regler ændres ikke ved gennemførelse af fiskeriloven.

Forslaget opretholder systemet i de gældende love, med både specifikke lovregler og bemyndigelser. Forslaget indeholder således parallelt med specifikke lovregler om f.eks. betingelser for adgangen til at drive fiskeri og rettigheder for fiskeriet i forhold til anden aktivitet m.v., bemyndigelser til ministeren vedrørende f.eks. administration og regelfastsættelse for fiskeriets udøvelse.

Bemyndigelserne vedrører samme områder og har samme omfang som i de gældende love.

Lovreglerne er gennemgået med henblik på, at regelsættet bliver tidssvarende, og at unødige regler udgår.

De gældende love er som nævnt indført i takt med konkrete behov, uden at der senere har været foretaget en samlet vurdering af hvilke hensyn, der binder fiskerilovgivning sammen. Dette sker nu gennem de fælles formåls- og gyldighedsbestemmelser.

Baggrunden for forslaget om en samling af de gældende fiskerilove er således et ønske om at skabe et bedre overblik over den gældende fiskerilovgivning, således at regelsættet bliver nemmere og mere overskueligt for både borgere og myndigheder.

2. Forslagets indhold

Forslaget tydeliggør og systematiserer reglerne for fiskeri. Målsætningen er at skabe en tidssvarende lov, der muliggør en fiskeradministration, som varetager bevaringshensynet samtidig med, at det er muligt at gennemføre en både ansvarlig og tilstrækkelig fleksibel administration i det omfang bl.a. hensynet til et rentabelt erhvervsfiskeri, kræver dette.

Forslaget viderefører ud over regler for fiskeriets udøvelse de regler om fiskeriets rettigheder i forhold til andre aktiviteter og mellem fiskere f.eks. om erstatning i forskellige situationer, der grundlæggende er reguleret af salt- og ferskvandsfiskerilovene.

I forslaget videreføres regler om ældre fiskerirettigheder, der er under udfasning f.eks. som følge af den omfattende afløsning af ålegårdsrettigheder i 1950'erne, hvor alle private fiskerirettigheder i saltvand blev ophævet på vilkår af, at de ville kunne fortsætte i bestemte perioder. Det samme gælder visse regler, der er under udfasning i ferskvand. Reglerne har ikke stor betydning for fiskeriets udøvelse som helhed, men da der er tale om etablerede rettigheder for enkeltpersoner, indgår de i regelgrundlaget.

Hovedindholdet i forslaget er:

- Kapitel 1: Lovens formål, gyldighedsområde og definitioner.
- Kapitel 2: Rådgivende udvalg.
- Kapitel 3: Administration af Det Europæiske Fællesskabs retsakter og af internationale aftaler på fiskeriets område.
- Kapitel 4: Regler for retten til at udøve de forskellige former for fiskeri.
- Kapitel 5-6: Generelle regler for beskyttelse af fiskebestande m.v. og udøvelse af fiskeri.
- Kapitel 7-8: Regler specielt om regulering af erhvervsmæssigt fiskeri og flådekapacitet i saltvand.
- Kapitel 9: Regler specielt om regulering af rekreativt fiskeri.
- Kapitel 10: Særlige regler for ferskvand.
- Kapitel 11-13: Fiskeleje m.v. og tilladelse til havbrug.
- Kapitel 14-15: Beskyttelse af fiskeriet i forhold både til anden fiskeriaktivitet og andre dispositioner.
- Kapitel 16: Førstegangsomsætning af fisk.
- Kapitel 17: Produktionsafgifter/fonde.
- Kapitel 18-24: Administration, gebyrer, kontrol, straf m.v. og ikrafttræden.

De forholdsvis få indholdsmæssige ændringer i loven gennemføres både med henblik på forenkling/modernisering og som en konsekvens af, at fiskerilovgivningen med forslaget samles i ét regelsæt.

Som de vigtigste konsekvenser og ændringer kan nævnes:

– En forenklet rådgivningsstruktur med færre udvalg bl.a. som følge af, at foranstaltninger vedrørende henholdsvis salt- og ferskvand fremover ikke skal behandles hver for sig.

– Administrationen af loven vil som hidtil foregå i tæt kontakt med brugernes organisationer og efter rådgivning fra de i loven nævnte udvalg, herunder lokaludvalg. De overordnede administrationshensyn fremgår af lovens formålsbestemmelse, som tilsigter en bæredygtig udvikling både i bevaringsmæssig henseende og i forhold til sikringen af grundlaget for erhvervsmæssigt og rekreativt fiskeri. Dertil kommer de administrationshensyn, som fremgår af de enkelte lovbestemmelser. De rammer som EU-regelsættet fastlægger for det erhvervsmæssige fiskeri, overlader som nævnt en række kompetencer til medlemsstaterne. Af § 34 fremgår, hvilke hensyn, der konkret lægges vægt på i forbindelse med fastsættelse af nationale regler for det erhvervsmæssige fiskeri. Ved fastlæggelsen af

det konkrete regelsæt vil desuden indgå Danmarks internationale forpligtelser til beskyttelse af natur og miljø, herunder opfyldelse af forpligtelser efter EF's fuglebeskyttelses- og habitatdirektiver.

– Autorisationskravet til drift af offentlige fiskeauktioner ændres, så der fremover ikke fra ministeriets side foretages nogen udvælgelse af en enkelt ansøger til en bestemt auktion. Fremover vil der i princippet blive tale om fri næring, som kan udøves af alle, der opfylder objektive minimumskrav vedrørende vandel m.v. Der vil være adgang til, at flere driver auktion i samme fiskerihavn og derved fri konkurrence. Herved vil et relativt kompliceret regelsæt om offentlig fastsættelse af højeste salær og offentlig indseende med for-tjeneste på den enkelte auktion kunne bortfalde.

I øvrigt er regelsættet omkring udstedelse af bevilling til førstegangsomsætning af fisk søgt udformet, så det bliver klarere også for bevillingshaverne, hvad de pågældende skal overholde for at kunne opnå og opretholde bevilling. Dette er sket med baggrund i ønsket om, at bevillingssystemet, som det var hensigten, skal være et vigtigt led i sikringen af gennemsigtighed i forbindelse med omsætningen af fisk, herunder at fiskerireglerne overholdes også med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår mellem virksomhederne.

Det samlede regelsæt er nøje gennemgået med henblik på vurdering af om regler, der kræver dansk indfødsret som betingelse for at opnå rettigheder, bør opretholdes. De steder, hvor der fortsat stilles krav om dansk indfødsret/EU-EØS statsborgerskab, er kravet i alle tilfælde modificeret, idet det i bestemmelserne som alternativ til dansk indfødsret anses for tilstrækkeligt, at vedkommende har haft bopæl i Danmark i 2 år eller, at vedkommende har opholds- og arbejdstilladelse i Danmark. Disse krav kan stilles henholdsvis i forbindelse med tilladelse til at drive selvstændigt fiskeri og til at drive virksomhed som førstegangsomsætter af fisk.

Dette har ført til, at kravet i førstegangsomsættelseslovens § 4 om dansk indfødsret for ikke-EU-borgere i forbindelse med bevilling til at drive fiskeauktion foreslås ophævet. Det er anset for tilstrækkeligt, at personer, der ikke er borgere i et EU eller EØS land, skal have opholds- og arbejdstilladelse i Danmark for at kunne drive fiskeauktion og anden førstegangsomsætning.

Kravet i saltvandsfiskerilovens § 9, stk. 1, om, at 2/3 af besætningen på et fartøj skal være dansk eller have haft bopæl her i landet i de 2 forudgående år, er ligeledes anset for overflødig og udgår derfor af forslaget.

Derimod er kravet om, at udlændinge, der ikke er omfattet af EU og EØS regler om fri bevægelighed, og som ønsker at drive selvstændigt erhvervs-mæssigt fiskeri, skal have haft ophold i 2 år i Danmark, opretholdt under hensyn til den særlige internationale fordeling af havets ressourcer på kyststater. Der redegøres nærmere herfor under bemærkningerne til forslaget § 14. Det samme gør sig gældende for personer, der ønsker at drive bierhvervsfiskeri, jf. § 17.

– Som følge af forslaget vil alle bøder i overensstemmelse med den almindelige hovedregel i dansk ret fremover skulle indbetales til statskassen. Dette gælder allerede for bøder efter reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven, men i saltvands- og i ferskvandsfiskerilovene har en gammel regel om, at bøder indbetales henholdsvis til fonde og til fiskeriforeninger, været opretholdt. Regler om, at bøder kommer en bestemt kreds til gode, er i øvrigt forladt i dansk ret, og bøder indbetales til statskassen. I en samlet fiskerilov vil det almindelige regelsystem skulle anvendes. Dog gennemføres i § 141 en overgangsregel, så fondene i de første 3 år efter lovens ikrafttræden stadig modtager en andel af de indbetalte bøder, der står i rimeligt forhold til de indtægter, der ville være kommet ind i medfør af saltvandsfiskeriloven.

– For fiskeplejens vedkommende vil der ske en videreførelse af den forvaltning, der finder sted i dag, idet den udsætningsindsats, der sker for statsmidler, private midler og fritidsfiskeribidraget allerede nu tilrettelægges efter en samlet plan for både saltvands- og ferskvandsområder.

– I medfør af loven vil fiskeriregler fremover udelukkende kunne udstedes i bekendtgørelsesform. Dette indebærer, at den hidtidige mulighed for, at erhvervsfiskere eneafgørende kan kræve såkaldte vedtægter gennemført i nærmere afgrænsede kystnære områder, bortfalder. Gældende vedtægtsbestemmelser består, indtil de helt eller delvist ophæves ved bekendtgørelse. Dette vil kun ske, hvis der er reelle grunde til at fastsætte nye regler. Ved gennemførelse af regler til erstatning af vedtægtsregler, vil der under nødvendig respekt af bevaringshensynet blive taget hensyn til det erhvervsfiskeri, der udøves i området.

– Fastsættelse af regler for lokalområder vil ske efter lokal indflydelse. For at sikre denne indflydelse, formaliserer forslaget mulighed for, at der oprettes rådgivende lokaludvalg, der også omfatter saltvandsområder.

– For så vidt angår reguleringen af det erhvervs-mæssige fiskeri viderefører forslaget det hidtil gældende reguleringssystem, som indebærer løbende justeringer.

ger af fiskeriet baseret på et nært samarbejde med erhvervets organisationer.

Reguleringen af fiskeriudøvelsen har tæt sammenhæng med styringen af fangstkapaciteten. Den styring af kapacitetstilgangen til fiskerflåden, som i dag finder sted med hjemmel i reguleringsloven, videreføres.

– Med hensyn til kontrollen med overholdelsen af regelsættet videreføres de gældende kontrolhjemler i kapitel 22. Omfanget af kontrolmyndighedens beføjelser svarer til de beføjelser, der følger af de love, som omfattes af forslaget. Dette betyder bl.a., at kontrolmyndigheden, der som hidtil vil udgøres af Fiskeridirektoratets centrale og decentrale enheder, har mulighed for mod behørig legitimation og uden retskendelse at kontrollere de fartøjer og virksomheder, som er omfattet af loven. Der henvises til bemærkningerne til kapitel 22.

– Forslaget medfører, at de tilladelser og bevillinger, som er udstedt i medfør af de gældende fiskerilove forbliver i kraft indtil de udskiftes med bevillinger og tilladelser efter denne lov. De nuværende tilladelses- og bevillingsindehavere stilles således ikke ringere med forslaget. Det samme gælder de produktionsafgiftsfonde som er nedsat i henhold til gældende lovgivning. Der er foreløbigt kun nedsat en enkelt fond, Fiskeafgiftsfonden. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 142.

3. Statsfinansielle, kommunale, økonomiske og administrative konsekvenser.

Forslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser udover ændringen af reglerne i saltvandsfiskeriloven og ferskvandsfiskeriloven om indbetaling af bøder. Samtlige bøder efter loven vil efter udløbet af en 3-årig periode skulle indbetales til statskassen. Hidtil har bødeindtægter i henhold til saltvandsfiskerilovens § 43 været indbetalt til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til fordeling mellem 3 fonde, jf. Finanslov 1998, § 24.37.30.

Bøder efter ferskvandsfiskeriloven tilfalder i henhold til lovens § 50, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Sportsfiskerforbund i fællesskab til fremme af ferskvandsfiskeri efter ministerens godkendelse. Disse bøder vil fra lovens ikrafttræden tilfalde statskassen.

Administrativt betyder forslaget en forenkling derved, at udstedelse af bevilling til at drive offentlig fiskeauktion fremover udelukkende afgøres i henhold til generelle, objektive betingelser og uden, at ministeriet foretager en individuel vurdering af én ansøgers egnethed fremfor andre. Desuden skal salæret for auk-

tioner ikke godkendes. Dette vil dog ikke medføre nogen samlet administrativ besparelse.

Forslaget har den konsekvens for amts- og primærkommuner, at de på samme måde, som staten hidtil har haft, får mulighed for fra bredejere i ferskvand at erhverve en fiskeriet uden samtidig at erhverve grunden. Der er udelukkende tale om frivillig overdragelse baseret på aftale med den hidtidige indehaver af fiskeriretten. Endvidere opretholdes bemyndigelsen for ministeren til at fastsætte regler om amtsrådenes medvirken ved tilsynet i ferskvand.

Amtskommunernes repræsentation i lokale rådgivende udvalg formaliseres også i saltvandsområder.

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for amterne eller kommunerne.

4. Erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Generelt set medfører forslaget i forhold til de gældende regler ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser for de personer og virksomheder, som er omfattet af loven.

Det bemærkes dog, at de mere gennemsigtige regler omkring førstegangsomsætning af fisk vil betyde styrkelse af muligheden for at fratage de personer og virksomheder, der overtræder regelsættet, bevilling til førstegangsomsætning af fisk. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 91 og § 95. Den styrkede mulighed for fratagelse af bevillinger særligt i forbindelse med ulovlig omsætning af fisk må forventes at få en positiv indflydelse for de virksomheder, som overholder regelsættet, idet udelukkelsen af virksomheder, der i første omsætningsled ulovligt opkøber eller på anden måde modtager fisk til priser under markedsprisen, vil stabilisere den reelle markedspris for råvarerforsyningen. Herved skabes mere lige konkurrencevilkår i forbindelse med den første omsætning af fisk, hvorved virksomhedernes indtjeningsmuligheder generelt set vil kunne forbedres.

5. Administrative konsekvenser for virksomhederne.

Forslaget viderefører i § 121, stk. 2, muligheden i saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 2, for ved bekendtgørelse at stille højere grad af generelle krav til både virksomheder med bevilling til førstegangsomsætning af fisk samt senere omsætningsled med hensyn til indberetning og dokumentation m.v. for købt eller på anden måde modtaget fisk. Endvidere er det, for så vidt angår førstegangsomsættere af fisk, tydeliggjort i lovteksten, jf. § 99, stk. 1, nr. 2, at lovens dokumentationskrav også omfatter f.eks. vejesedler. De specifikke regler om dokumentationskrav samt de bemyndigelser, der videreføres, vil samlet set kunne medføre for-

øgede dokumentationskrav til virksomhederne, hvor der i kontroløjemed er behov for yderligere dokumentation i forbindelse med omsætningen af fisk.

Regelsættet er for så vidt angår omsætningen af fisk netop udformet i kontroløjemed med henblik på at sikre en fortsat gennemsigthed i omsætningen af fisk. For senere omsætningsled end førstegangsomsættere af fisk vil der kunne blive tale om, at disse f.eks. via overdragelseserklæringer fra tidligere omsætningsled må sikre sig, at de købte eller modtagne fisk er fanget og omsat i overensstemmelse med reglerne:

Lovforslaget har været forelagt et fokuspanel under Erhvervsministeriet med henblik på en vurdering af de administrative konsekvenser for virksomheder for så vidt angår mulighederne for at fastsætte krav om dokumentation, jf. ovenfor. 8 ud af 80 virksomheder har umiddelbart været i stand til at vurdere de administrative byrder, hvilket hænger sammen med, at der på dette område, som ovenfor anført, er tale om rammebestemmelser.

Ministeren har således, jf. § 99 og § 121 mulighed for at fastsætte nærmere retningslinier for hvilke dokumentationskrav, der skal være opfyldt med henblik på at sikre, at der ikke omsættes fisk i strid med regelsættet.

På grund af de meget få svar er det ikke muligt for fokuspanelet at konkludere noget endeligt omkring lovforslagets konsekvenser i forhold til de virksomheder, der kan blive mødt med krav om dokumentation i forbindelse med omsætningen af fisk.

I forbindelse med udmøntningen af rammebestemmelserne vil reglerens administrative konsekvenser blive vurderet med henblik på eventuel forelæggelse for fokuspanelet.

Der er dog ikke tvivl om, at hensynet til kontrollen generelt vil betyde øgede administrative byrder for virksomhederne. Kontrolmuligheden er en nødvendig forudsætning for at kunne skabe mere lige konkurrencevilkår i forbindelse med førstegangsomsætning af fisk, hvilket kan forøge indtjeningsmulighederne for virksomhederne, jf. ovenstående afsnit. Kontrolmuligheden vil derfor under alle omstændigheder veje tungt ved regelfastsættelsen.

De organisationer, som er blevet hørt i forbindelse med lovforslaget, har været bekendt med, at de kan mødes med større krav til dokumentation m.v.. Ingen af organisationerne har i denne anledning gjort indsigelser i høringssvarene.

6. Miljømæssige konsekvenser.

Forslaget har ingen direkte miljømæssige konsekvenser. Eksisterende hjemler til sikring af, at fiskeri-

et foregår tilstrækkeligt skånsomt både i forhold til fiskebestandene og det omgivende miljø, videreføres. Lovens formål er, bl.a. under iagttagelse af forsigtighedsprincippet, at sikre en bæredygtig udvikling og en udnyttelse af de levende ressourcer under hensyntagen til behovet for at beskytte økosystemet og således sikre bevarelsen af den biologiske mangfoldighed i fiskevandene.

7. Forholdet til EU-retten.

Den nationale fiskerilovgivning fungerer som nævnt i sammenhæng med den fælles EU-fiskeripolitik.

Lovforslaget fastlægger i § 10 den kompetence, som tillægges ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at udstede regler på fiskeriområdet med baggrund i EU-fiskerireglerne. Lovforslaget indeholder ligeledes hjemmel til gennemførelse af nationale regler om fiskeri i det omfang EU's natur- og miljøbeskyttelsesregler, tilsiger dette. Disse bemyndigelser eksisterer allerede i den gældende fiskerilovgivning, jf. EU-bemyndigelsesloven, og der er således tale om en videreførelse af et regelsæt, som betyder, at Danmark kan leve op til sine EU-forpligtelser, ligesom der kan fastsættes de regler om kontrol, tilsyn og andre administrative forpligtelser, der er nødvendige for at kunne gennemføre og anvende EU-regelsættet på fiskeriområdet. Det bemærkes, at i lighed med fødevarereloven er området udvidet til ikke blot at omfatte forordninger, men også direktiver og beslutninger.

Udmøntningen af bemyndigelserne i lovforslaget vil i en række tilfælde kunne nødvendiggøre underretning af EU-Kommissionen. I den forbindelse henledes opmærksomheden særligt på Europa-Parlamentet og Rådets direktiv af 22. juni 1998 (98/34 EF) om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter.

Endvidere henledes opmærksomheden på EF-traktatens statsstøtteregler, som foreskriver, at der skal ske notifikation af statsstøtte, idet der i medfør af lovforslagets kapitel 17, om produktionsafgifter, som viderefører reglerne i EU-bemyndigelseslovens §§ 6-12, er mulighed for at udstede regler, der kræver notifikation efter art. 93.

Som det er tilfældet efter reglerne i EU-bemyndigelseslovens §§ 6-12, der videreføres i forslagens kapitel 17, vil der under ingen omstændigheder blive pålagt afgifter på indenlandske eller importerede varer, uden at ordningerne er forhåndsgodkendt af Kommissionen, d.v.s. at udmøntningen af reglerne i form af f.eks. en bekendtgørelse, der opretter en ny produkti-

F. t. Fiskerilov

onsafgiftsfond, vil blive forelagt Kommissionen, jf. bemærkningerne til kapitel 17.

8. *Delegation til private m.fl.*

Forslagets § 110 indeholder en bemyndigelse for ministeren til at delegere sin beføjelse til at træffe visse afgørelser eller visse dispositioner i medfør af de i § 10 nævnte EF-retsakter til producentorganisationer eller brancheorganisationer eller sammenslutninger heraf. Bestemmelsen viderefører en tilsvarende bestemmelse i EU-bemyndigelsesloven. Bestemmelsen har ikke været udmøntet i praksis, og der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen specifik udmøntning af bestemmelsen.

Forslagets § 129 indeholder mulighed for, at fiskeriforeninger, der er fiskeriberettigede i ferske vande, kan ansætte en eller flere opsynsmænd, som skal godkendes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri med henblik på, at disse opsynsmænd kan føre tilsyn med overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør heraf i det pågældende område. Bestemmelsen finder anvendelse i praksis.

9. *Krav til borgerne.*

Personer og selskaber, som ønsker at drive erhvervsmæssigt fiskeri skal have tilladelse hertil og registreres herefter i Fødevareministeriets relevante registre, jf. lovforslagets §§ 14, 16 og 17, som viderefører de gældende regler herom i saltvandsfiskeriloven.

Personer eller selskaber, der er registreret med ret til at drive erhvervsmæssigt fiskeri, skal have licens til at drive en bestemt form for fiskeri, f.eks. industrifiskeri, jf. forslaget kapitel 7, der viderefører reglerne i reguleringsloven §§ 5-6.

Fartøjer, der anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri skal være registreret i Erhvervsministeriet og i Fødevareministeriets fartøjsregister efter de nærmere regler herom i forslaget kapitel 8, der viderefører reglerne i reguleringslovens kapitel 3.

Personer eller selskaber skal for at kunne drive virksomhed med førstegangsomsætning af fisk eller fiskeauktion have en bevilling hertil, jf. forslaget kapitel 16, som viderefører et tilsvarende system i førstegangsomsætningsloven.

Lovens kontrolbestemmelser i § 117, jf. § 126, giver mulighed for, at kontrolmyndigheden efter loven mod behørig legitimation og uden retskendelse kan gennemføre kontrol med lovens overholdelse i det omfang og på de fartøjer og virksomheder m.v., som er nærmere beskrevet i forslaget § 117. Denne mulighed er en videreførelse af en tilsvarende adgang i saltvandsfiskeriloven, reguleringsloven, EU-bemyndigelsesloven, førstegangsomsætningsloven, og ferskvandsfiskeriloven. Forslagets kontrolbestemmelser finder som hidtil ikke anvendelse i private boliger, jf. bemærkningerne til § 117.

10. *Høring.*

Forslaget har været sendt i høring til følgende organisationer:

Danmarks Fiskeriforening, Danske Fiskeres Producentorganisation, Skagens Producentorganisation, Nøtfiskernes Producentorganisation, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Kvindeligt Arbejderforbund, Fiskernes Forbund, Fiskeriets Servicefag, Foreningen af Fiskeauktionsmestre i Danmark, Foreningen af Fiske-sorteringer og Samlecentraler i Danmark, Dansk Kystfiskerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Fritidsfiskerforbund, Landsforbundet Danske Lystfiskere, De danske Landboforeninger, Dansk Familielandbrug, Dansk Dambrugerforening, Dansk Havbrugerforening, Organisationen Dansk Aquakultur, Dansk Åleproducent Forening, Dansk Aaleeksportør Forening, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, De samvirkende danske Andelsfiskesalgforeninger, Sammenslutningen af danske ørredesportører, Foreningen for Fiskefoderfabrikanter, Amtsrådsforeningen for Danmark, Kommunernes Landsforening, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Dansk Industri, Håndværksrådet, Finansrådet, Fiskeribanken, Transportrådet, Fiskeriteknisk Selskab, Akvakulturerhvervets Leverandørforening, Fiskeriekonomisk Institut, DIFTA, Dansk Eksportforening, Ældreforum og Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere.

11. Skema over konsekvenser.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Generelt set indeholder forslaget ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser for de personer og virksomheder, der omfattes af loven. Forslaget styrker muligheden for, at bevilling til førstegangsomsætning kan tilbagekaldes ved overtrædelse af regelsættet. Dette sker bl.a. for at opretholde lige konkurrencevilkår i branchen.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget viderefører muligheden i saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 2, for i højere grad generelt set, at stille krav til virksomheder med bevilling til førstegangsomsætning. Dette vil kunne medføre øgede dokumentationskrav til virksomhederne for købt og solgt fisk.
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget har ingen direkte forøgede positive miljømæssige effekter, men eksisterende hjemler til regulering af både erhvervmæssigt og rekreativt fiskeri vil blive videreført og administreret med henblik på, at fiskeriet foregår så skånsomt som muligt i forhold til det omgivende miljø.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder bemyndigelse til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte de nødvendige regler og foranstaltninger til opfyldelse og anvendelse af EF's forordninger, direktiver og beslutninger på fiskeriets område. En række af lovforslagets bestemmelser vil kunne udmøntes i administrative regler, som vil skulle notificeres for EU-Kommissionen.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til kapitel 1.**Lovens formål, område og definition**Til § 1*

Formålsparagraffen skal tydeliggøre, hvilke hensyn loven varetager. I sammenhæng med EU's fiskeriregler skal loven sikre en bæredygtig udvikling både i bevaringsmæssig henseende og i forhold til mulighederne for erhverv og beskæftigelse samtidig med, at der skal være grundlag for et rekreativt fiskeri, der kan udøves af store dele af befolkningen. Målsætningen er således at sikre det erhvervsmæssige- og rekreative fiskeri på et forsvarligt grundlag.

Ved at tilgodese såvel fiskeriets interesser som hensynet til det omgivende miljø, sikres overholdelsen af internationale aftaler og konventioner m.v., som Danmark har tilsluttet sig og er forpligtet af. Dette gælder bl.a. forpligtelsen til en særlig beskyttelse af fiskebestande og deres levesteder, i de områder der er udpeget som internationale naturbeskyttelsesområder. Ifølge aftalerne m.v. skal der være mulighed for udøvelse af fiskeri under hensyntagen til en bæredygtig udvikling, der bl.a. sikres ved iagttagelse af forsigtighedsprincippet og bevarelsen af den biologiske mangfoldighed i fiskevandene.

Med henblik på at nå disse mål kan ministeren regulere fiskeriet. Dette kan f.eks. ske ved fastsættelse af regler om tilladte redskaber, redskabers udformning osv. samt ved regler om begrænsninger af fiskeriet i et nærmere afgrænset område og/eller en nærmere begrænset periode.

Til § 2

Lovforslagets gyldighedsområde svarer til gyldighedsområderne i de love, den afløser.

Efter stk. 1 svarer forslaget gyldighedsområdet i saltvand således til gyldighedsområdet i saltvandsfiskerilovens § 1, der omfatter fiskeri på dansk fiskeriterritorium og fiskeri med dansk indregistreret fartøj uden for dette område. Dette har ligeledes været gyldighedsområdet for reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven.

I medfør af lov nr. 597 af 17. december 1976 om Danmarks Riges fiskeriterritorium er fiskeriterritoriet fastlagt i bekendtgørelse nr. 628 af 22. december 1976 om Danmarks fiskeriterritorium (Nordsøen) og i bekendtgørelse nr. 386 af 23. august 1985 om Danmarks fiskeriterritorium (Skagerrak, Kattegat, Øresund, Storbælt og Østersøen).

Forslaget finder anvendelse på dansk indregistreret fartøj, uanset hvor det befinder sig. Dette indebærer, at registreringskrav m.v. til danske fartøjer, der anvendes til fiskeri, gælder overalt for danske fartøjer.

For ferskvandsområder svarer forslaget til ferskvandsfiskerilovens gyldighedsområde. Forslaget gælder således som udgangspunkt i alle naturligt forekommende ferske vande samt andre vandområder, der indgår som led i eller træder i stedet for naturligt forekommende ferske vande. Baggrunden for denne afgrænsning er, at det er i disse vande, der særligt er behov for beskyttelse af fiskebestande og fiskeriregulering. Afgrænsningen omtales nærmere i bemærkningerne til § 3, nr. 1.

Forslaget finder endvidere anvendelse for de områder, der er omfattet af EU's retsakter vedrørende fiskeri. Dette svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i EU-bemyndigelsesloven § 1, der omfatter Fællesskabets forordninger for fisk, fiskeri og fiskevarer, jf. også bemærkningerne til forslaget § 10.

Det skal endelig for så vidt angår stk. 1 bemærkes, at lovforslaget ikke omfatter alger, som hidtil har været omfattet af saltvandsfiskeriloven. Ministeren kan dog bestemme, at alger skal omfattes af loven eller dele heraf, såfremt der er behov for en regulering af området. Fødevareministeriet vil, hvis ministeren træffer bestemmelse om, at alger skal omfattes af loven, forinden afklare kompetencespørgsmål med Miljø- og Energiministeriet eller andre ministerier, hvis ressort berøres.

I stk. 2 videreføres bemyndigelsesbestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 1, stk. 2, i uændret form, således at også fangster, der som udgangspunkt ikke er omfattet af loven, kan omfattes af loven, når de landes i Danmark, hvis ministeren fastsætter regler herom.

I stk. 3 fastslås, at regler fastsat i medfør af loven, kan udstedes for hele lovens gyldighedsområde eller for nærmere angivne områder. Det samme gælder med hensyn til de forskellige former for fiskeri, der er defineret og afgrænset i forslaget kapitel 4. Som udgangspunkt gælder reglerne for alle former for fiskeri, der kan dog som hidtil udstedes regler særligt for rekreativt fiskeri i form af lyst- eller fritidsfiskeri og erhvervsmæssigt fiskeri.

Til § 3

Bestemmelsen indeholder en række definitioner af begreber, som anvendes hyppigt i lovtæksten og som kendes fra de gældende love. Definitionerne er indsat for at forenkle lovtæksten i de bestemmelser, hvori de anvendes.

Nr. 1 indeholder en definition af, hvad der i lovteksten forstås ved fisk. Definitionen dækker både over enkelte fisk, krebs- og bløddyr, herunder også opdrættede arter samt over partier, bestanddele og produkter heraf. Definitionen dækker således også over det begreb, der f.eks. i EU-bemyndigelsesloven betegnes som fiskerivarer. Definitionen er udvidet med pighuder, der bl.a. er søstjerner. Det skal bemærkes, at alger som udgangspunkt ikke er omfattet af lovforslaget, men at ministeren kan bestemme, at loven eller del heraf også skal gælde alger, jf. bemærkningerne til § 2.

Desuden defineres i nr. 2 og 3, hvad der i loven forstås ved saltvand og ferskvand, således at nærmere angivelse i de enkelte bestemmelser er ufornøden. Systematikken i forslaget er, at medmindre der udtrykkeligt i en bestemmelse anføres andet, gælder en bestemmelse både i salt- og ferskvand.

I nr. 3 defineres ferskvand som i ferskvandsfiskerilovens § 1, stk 1, dog med den tilføjelse, at området også omfatter ferske vande med afløb til saltvand. Det er en ufuldstændighed i ferskvandsfiskeriloven, at det ikke er præciseret, at et område, der har tilknytning til saltvandsområder, også er omfattet af lovens gyldighedsområde. Desuden er definitionen i nr. 3 udvidet med de områder, der i ferskvandsfiskerilovens § 1, stk. 2- 3, også er omfattet af lovens gyldighedsområde. Det drejer sig om kunstigt oversvømmede arealer og kunstigt frembragte ferske vande, der ikke indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem. Som hidtil skal alene en række af lovens regler gælde i disse områder, jf. forslagets § 41.

Definitionen i nr. 4 af, hvad der i loven forstås ved omsætning m.v., omfatter al omsætning og er således bredere end den definition, der vedrører førstegangsomsætning, som er afgrænset i § 86 i det kapitel, der vedrører bevillingspligt til førstegangsomsætning af fisk. Dette skyldes, at loven foruden særlige regler for virksomheder, der driver førstegangsomsætning af fisk, indeholder en række regler for alle omsætningsled f.eks. om kontrolpligt til at afgive oplysninger og om straf. Bestemmelser i forslaget vedrørende omsætning m.v. er omsætning i § 3, nr. 4's forstand, medmindre det udtrykkeligt fremgår, at der er tale om førstegangsomsætning, som afgrænset i § 86.

Definitionen i nr. 5 af, hvad der i loven forstås ved EF-retsakter er indført med henblik på i lovteksten alene at henvise til denne fællesbetegnelse, jf. nærmere bemærkningerne til forslagets § 10.

Til kapitel 2.

Rådgivende udvalg m.v.

Reglerne vedrører den rådgivning ministeren indhenter i forbindelse med lovens gennemførelse. Det er hensigten at fortsætte den tætte rådgivningskontakt med de relevante organisationer, som har præget fiskeriforvaltningen hidtil.

Antallet af udvalg indskrænkes som en naturlig konsekvens af, at der nu er fælles regler for fersk- og saltvand.

Arbejdsdelingen mellem udvalgene vil generelt være, at alle drøftelser, der behandler spørgsmål med relation til erhvervsfiskeriet, skal drøftes i Udvalget for Erhvervsfiskeri, jf. forslagets § 6. Hvis samme spørgsmål vedrører det rekreative fiskeri, f.eks. regler om mindstemål for fisk, vil både Udvalget for Rekreativt fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje og Erhvervsfiskeriudvalget skulle høres.

Til § 4

Bestemmelsen indeholder en opregning af de udvalg, der efter forslaget nedsættes.

Til § 5

Forslagets § 5 om EU-fiskeriudvalget viderefører det bestående § 2-udvalg, jf. EU-bemyndigelseslovens § 2. Kredsen af repræsenterede foreninger er den samme som i det gældende regelsæt og som noget nyt består udvalget af repræsentation for Danmarks Naturfredningsforening. Baggrunden for, at Danmarks Naturfredningsforening foreslås repræsenteret i dette udvalg samt i udvalgene behandlet i §§ 7 og 8, er, at natur- og miljøhensyn har indflydelse på fastsættelsen af fiskerilovgivning. Foreningens deltagelse er medvirkende til at implementere sektorintegrationstanken.

Graden af repræsentationen for producentorganisationerne i Danmark, der i lovteksten omtales samlet, vil være, at de også fremover vil kunne deltage i møderne i udvalget med i alt 2 repræsentanter, dvs. et medlem og en suppleant.

Til § 6

Bestemmelsen viderefører reglerne om det udvalg, der er nedsat med hjemmel i reguleringslovens § 9, som rådgiver af ministeren i sager vedrørende det erhvervmæssige fiskeri.

Kredsen af repræsenterede foreninger er den samme som i det gældende regelsæt. Graden af repræsentationen for producentorganisationerne i Danmark, der i lovteksten omtales samlet, vil være, at de også

fremover vil kunne deltage i møderne i udvalget med i alt 2 repræsentanter, dvs. et medlem og en suppleant.

Det vurderes at være overflødig med et særligt udvalg til behandling af spørgsmål vedrørende omsætning af fisk, som dette kendes i førstegangsomsætningslovens § 18. Disse spørgsmål behandles efter forslaget stk. 3 i Udvalget for Erhvervsfiskeri. Det er hensigten, at der om spørgsmål vedrørende førstegangsomsætning af fisk skal rådgives på samme niveau som på andre områder, dvs. at der søges rådgivning om regler og retningslinier men, at enkeltsagsbehandling foregår på ministerens og forvaltningens ansvar alene.

Til § 7

Forslagets § 7 viderefører det bestående udvalg til rådgivning om regler for det rekreative fiskeri og fiskeplejen, jf. saltvandsfiskerilovens § 12 a. Dette udvalg vil ligeledes dække de spørgsmål, der i de gældende love arbejdes med i det rådgivende ferskvandsfiskeriuvalg, jf. ferskvandsfiskerilovens § 38. Amtsrådsforeningen er medlem af ferskvandsfiskeriuudvalget og foreslås derfor repræsenteret i Udvalget for Rekreativt fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje. Endvidere foreslås Danmarks Naturfredningsforening repræsenteret i udvalget. Danmarks Naturfredningsforening har ikke hidtil været repræsenteret i rådgivende udvalg efter fiskerilovgivning, men optages med forslaget på grund af den nære tilknytning til naturinteresserne i de spørgsmål, der skal behandles i udvalget. Endelig kan miljø- og energiministeren som noget nyt indstille repræsentation til udvalget. Dette hænger sammen med, at aktiviteterne især med hensyn til fiskeplejen og ferskvandsreguleringen også er nært knyttet til Miljø- og Energiministeriets ressortområde.

Til § 8

Det er i forslaget § 8, som i ferskvandsfiskerilovens § 38, og i overensstemmelse med den praksis, der er ved at forme sig i kystnære saltvandsområder, udtrykkeligt angivet, at der kan nedsættes lokaludvalg til rådgivning om særlige regler i disse områder. I overensstemmelse med ferskvandsfiskeriloven vil amtsrådene indgå i lokaludvalgene.

Til § 9

I stk. 1 bestemmes det, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udpeger udvalgenes repræsentanter. De organisationer, der i alle tilfælde vil blive ind-

draget, er udtrykkelig nævnt i lovtæksten. Derimod er antallet af repræsentanter ikke fastlagt, idet dette efter stk. 2 vil skulle ske i forretningsordenen for det enkelte udvalg. Denne ændring har sammenhæng med, at antallet af medlemmer ikke har direkte betydning for indflydelsen på de spørgsmål, der rådgives om, idet det er organisationens synspunkt, der lægges vægt på. Det virker derfor unødigt stift i lovtæksten at lægge sig fast på et antal af medlemmer.

Det er ikke hensigten at udelukke nogen organisation fra at deltage i arbejdet med det antal medlemmer, der i dag er medlemmer af udvalgene, eller som har indflydelse via muligheden for at deltage i møderne både med medlem og suppleant. Det vil fremgå af udvalgenes forretningsorden, at suppleanter også kan deltage i møderne sammen med det faste medlem.

Endvidere vil ministeren efter stk. 2 i forretningsordenen kunne fastsætte regler om den tidsmæssige udstrækning af deltagerens plads i udvalgene, hvis der ses behov herfor.

Ministeren kan, udover de organisationer, der er nævnt i lovtæksten, i henhold til stk. 3, udvide udvalgene med andre organisationer samt med personer med særlig sagkundskab. Dette kan ske enten for en længere periode eller til drøftelse af enkelte spørgsmål. Således kan udvalget behandlet i § 5 udvides med repræsentation for Organisationen Dansk Akvakultur i forbindelse med rådgivning vedrørende opdræt af fisk, i det omfang der er behov herfor. Herved understeges, at det er muligt for ministeren at indhente sagkundskab og synspunkter så bredt, som et spørgsmål kræver.

Som i dag vil der i medfør af stk. 3 under udvalgene kunne nedsættes underudvalg af permanent eller midlertidig karakter til rådgivning om nærmere afgrænsede emner. Dette betyder, at udvalgene eller underudvalgene, i det omfang opgaver uddelegeres til enheder under Fødevarerministeriet, vil kunne knyttes til disse enheder.

For så vidt angår udvidelse med nye organisationer, der ikke er repræsenteret i udvalgene, vil dette kunne ske, hvis der etableres en organisation, som opnår en bred repræsentation, som enten helt erstatter en bestående organisation, eller som tager nye opgaver op.

Nyetablerede organisationer vil skulle have eksisteret igennem en længere periode, førend det kan forventes, at de opnår repræsentation. Dette gælder dog naturligvis ikke for organisationer, der helt afløser en eller flere organisationer f.eks. som følge af sammenlægning af organisationer.

Til kapitel 3.

Administration af Det Europæiske Fællesskabs retsakter og af internationale aftaler på fiskeriets område

Til § 10

Reglen i stk. 1 bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at udstede regler og træffe foranstaltninger til opfyldelse af EF's forordninger, direktiver og beslutninger på fiskeriets område i Danmark.

Bestemmelsen betyder, at Danmark kan leve op til de forpligtelser, der følger af medlemskabet i EU, herunder kan der fastsættes de regler om kontrol, tilsyn og andre administrative regler, samt regler om levesteder for fisk m.v., som er nødvendige for at gennemføre EF-retsakter på fiskeriområdet.

I forhold til den gældende lovtekst i EU-bemyndigelsesloven § 1, stk. 1, er området udvidet til at omfatte alle EU's bindende retsakter, d.v.s. både forordninger, direktiver og beslutninger. Bestemmelsen er her efter i overensstemmelse med Fødevarerlovens § 61. Det bemærkes, at der ikke på fiskeriområdet udstedes direktiver, men at lovteksten tager højde for det tilfælde, at den fællesskabsretlige regulering af fiskeriet, som i dag finder sted via forordninger og enkelte beslutninger, udvides med direktiver. I stk. 1, 1. pkt., er det fastlagt, at ministeren udover at fastsætte regler til opfyldelse af eventuelle kommende direktivforpligtelser også kan træffe bestemmelse til opfyldelse af direktivforpligtelser. Der er her særligt tænkt på det tilfælde, hvor der endnu ikke er udstedt egentlige bekendtgørelser til opfyldelse af et direktiv, og hvor der f.eks. i kontroløjemed er behov for at agere umiddelbart.

Med hjemmel i stk. 1 kan ministeren endvidere fastsætte regler eller træffe bestemmelser til opfyldelse af direktiver og beslutninger på andre områder end fiskeriområdet. Dette vil særligt kunne gøre sig gældende i forbindelse med direktiver og beslutninger om natur- og miljøbeskyttelse, som har betydning for fiskeriet.

Bestemmelsen i stk. 2 om bemyndigelse til at fastsætte regler om fravigelser i det omfang, det er foreneligt med fællesskabsretten, er en videreførelse af EU-bemyndigelseslovens § 1, stk. 2.

I stk. 3 er indsat hjemmel til at opretholde internationale aftaler, der er indgået før Danmarks tiltræden af De Europæiske Fællesskaber, og som fortsat er gældende.

Der eksisterer aftaler med vore nabolande, som stadig er gyldige efter Danmarks tiltræden til EU-traktaten. Bl.a. kan nævnes:

– Den mellem Danmark og Sverige den 31. december 1932 afsluttede konvention mellem Kongerigerne Danmark og Sverige om Fiskeriforholdene i de til begge lande grænsende farvande.

– Overenskomst angående fælles fiskeri i Flensborg inderfjord mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland af 29. maj 1958.

– Overenskomst af 19. december 1966 mellem Danmark, Norge og Sverige om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak og Kattegat.

Hidtil har aftalerne været gennemført og forpligtelserne opretholdt gennem loven om fiskeri i dansk/svenske grænsefarvande og Flensborg Fjord loven, som nu forudsættes ophævet.

Bestemmelsen i stk. 4 er en videreførelse af EU-bemyndigelseslovens § 1, stk. 4, der muliggør, at en anden minister gennemfører de nødvendige foranstaltninger efter stk. 1 og 2, hvis et fiskerirelateret spørgsmål hører under denne ministers ressort. Dog er teksten præciseret, så det klart fremgår, at der er tale om gennemførelse af EF-retsakter.

I stk. 4 nævnes, at også andre ministre kan gennemføre EU-regler på fiskeriets område. Dette vil kunne ske, hvis en regel om fiskeriforhold skulle ligge i andet ministerressort end Fødevarerministeriet.

Til kapitel 4.

Fiskeriformer og fiskeriberettigede

Til § 11

Bestemmelsen indeholder regler for, under hvilke former det er tilladt at fiske.

I stk. 1 fastlægges kravene til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand. Disse svarer til de gældende betingelser for at udøve de typer af fiskeri, der er fastlagt i saltvandsfiskeriloven. Det er således kun personer registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber, som har ret til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri. Dertil kommer de særlige rettigheder i saltvand, som opregnes i stk. 2, dvs. indehavere af ålegårdsrettigheder og landbrugere med ret til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri.

Desuden kan der udøves rekreativt fiskeri i form af lyst- og fritidsfiskeri i fersk- og saltvand, jf. stk. 3.

I stk. 4 henvises til bestemmelsen i forslaget § 28 om fiskeriretten i ferskvand. I ferskvand gælder fort-

sat, at fiskeriretten som alt overvejende hovedregel tilkommer bredejereren med mulighed for at stille fiskeriet til rådighed for andre.

I bemærkningerne til bestemmelserne om de enkelte fiskerier omtales fiskeriformerne og kravene til registrering m.v. nærmere.

Til § 12

Bestemmelsen fastlægger, at kun fisk, fanget af selvstændige erhvervs- og bierhvervsfiskere, må omsættes. Dette indebærer, at fisk fanget ved rekreativt fiskeri ikke må omsættes imod vederlag. Herved sikres, at niveauet for fiskeriet ikke overstiger eget forbrug til den rekreative fisker og dennes husstand.

Bestemmelsen i § 12, stk. 1, er indført i saltvandsfiskerilovens § 2, stk. 2, ved den lovændring, der blev vedtaget af Folketinget i maj 1998, jf. lov nr. 314 af 3. juni 1998.

Fiskeriloven vil gælde både fersk- og saltvandsområder, og omsætningsforbuddet gælder derfor også for fangst fra ferskvandsområder. Det erhvervsmæssige fiskeri i ferskvand er begrænset og udøves meget få steder. Kravet om registrering som erhvervs- og bierhvervsfisker gælder ikke i ferskvand.

Bestemmelsen i stk. 2 sikrer dog, at omsætning af fisk fanget i ferskvand som led i en erhvervsmæssig aktivitet vil kunne finde sted, hvis det konkret tillades. Tilladelse i henhold til stk. 2, vil blive givet, når det kan godtgøres på grundlag af dokumenterede oplysninger om de hidtidige aktiviteter, at der udøves et erhvervsmæssigt fiskeri af en vis størrelse, der har haft betydning for den pågældendes økonomi. Tilladelserne kan gives både til indehavere af fiskeriretten, der udøver erhvervsmæssigt fiskeri i et ferskvandsområde og til lejere af en fiskeriret.

I forbindelse med tilladelse til salg af fisk fanget i ferskvand, vil der blive stillet krav om indrapportering til Fødevareministeriet af fangsten.

Til § 13

Bestemmelsen erstatter saltvandsfiskerilovens § 8 og fastslår kravet om tilladelse til omladning, der finder sted på lovens gyldighedsområde. Reglen supplerer reglerne om omladning i art. 11 i Rådets forordning af 12. oktober 1993 (93/284/EØF) om indførelse af en kontrolforordning under den fælles fiskeripolitik (Kontrolforordningen). Ved omladning forstås, at fangsten fra et fartøj på den ene eller den måde føres over i et andet fartøj, f.eks. ved direkte losning fra et fartøj til et andet, eller ved opsugning af fisk fra et net tilhørende et andet fartøj. Reglerne i Kontrolforordningen har til hensigt at sikre, at omladning fra et far-

tøj til et andet finder sted på en sådan måde, at der sker korrekt indrapportering af fangsterne. Medlemslandene skal påse dette. Bestemmelsen muliggør, at de danske fiskerimyndigheder kan stille de nødvendige krav herunder om oplysninger, når omladning tillades.

Til § 14

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 3, som denne er ændret ved lov nr. 314 af 3. juni 1998. Bestemmelsen vedrører betingelserne for at blive registreret som erhvervsfisker. Det afgørende krav består i dokumentation for hidtidig og fortsat beskæftigelse og indtjening ved fiskeri som hovederhverv.

I stk. 1 fastsættes betingelserne for at blive registreret som erhvervsfisker med A-status, således at den pågældende har ret til selvstændigt at drive erhvervsmæssigt fiskeri. Som hidtil skal den pågældende have dansk indfødsret, jf. dog stk. 4, eller have haft bopæl her i landet i 2 år. Endvidere skal den pågældende i de 12 foregående måneder have været beskæftiget med erhvervsmæssigt fiskeri, f.eks. som ansat på et fiskerfartøj, og i disse 12 måneder skal mindst 60 % af den pågældendes bruttoindkomst stamme fra erhvervsfiskeri.

I stk. 2 videreføres kravet om, at den pågældende i de foregående 12 måneder, som er nævnt i stk. 1 skal være registreret med B-status. Kravet om den forudgående registrering blev indført ved ændringen af saltvandsfiskeriloven i maj 1998, jf. lov nr. 313 af 3. juni 1998. Kravet gælder alene personer, som senere vil registreres med A-status efter stk. 1. Der er således fortsat ikke krav om registrering af personer, som alene arbejder og fortsat vil arbejde som ansat på et fiskerfartøj.

I stk. 3, som indholder særlige regler for beregning af bruttoindkomsten, er det præciseret, at der for personer med tillidshverv i fiskeriets organisationer og på redningsstationer ikke blot ses bort fra indtægten ved tillidshvervet, men at indkomster fra tillidshvervet træder i stedet for bruttoindkomsten fra erhvervsfiskeri, hvis den pågældende tidligere har været beskæftiget med erhvervsmæssigt fiskeri. Med fiskeriets organisationer menes også organisationer, der repræsenterer beskæftigede i fiskeriet. De pågældende vil således som hidtil kunne bevare deres erhvervsfiskerstatus, medens de varetager tillidshvervet.

Det er valgt at lade et krav i saltvandsfiskerilovens § 9, om, at 2/3 af besætningen på et fartøj skal have dansk indfødsret, have haft bopæl i Danmark i 2 år eller være EU-borgere, udgå af loven.

I forbindelse med selvstændigt fiskeri opretholdes derimod et krav om, at udenlandske statsborgere, skal have haft bopæl i Danmark i 2 år forud for registreringen.

Dette krav har sammenhæng med, at fiskeriressourcerne globalt er opdelt, således at de er knyttet til kyststaten eller de kyststater, der i fællesskab udnytter dem. Opretholdelsen af et krav om 2 års forudgående ophold i Danmark, for den som selvstændigt anvender fiskeriressourcerne erhvervsmæssigt, er derfor naturligt. Efter 2-års bopæl i Danmark vil enhver udlænding, der i øvrigt opfylder kravene, være berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Borgere fra andre EU-lande og EØS-lande vil kunne drive selvstændigt fiskeri uden at have bopæl her i landet. I stk. 4 videreføres saltvandsfiskerilovens § 3, stk. 2 om, at ministeren kan fastsætte regler om de krav, der stilles til EU/EØS-borgere, der ikke har bopæl her i landet med hensyn til, at fiskeriaktiviteten skal udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

Saltvandsfiskerilovens § 3, stk. 2 (forslagets § 14, stk. 4) er udmøntet i bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996. Med hjemmel i lov nr. 963 af 9. december 1992 om Danmarks tiltræden af aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde gælder bekendtgørelsen også for EØS-borgere. I bekendtgørelsen fastlægges, at EU og EØS borgere kan opnå og bevare registrering som erhvervsfiskere, hvis virksomheden kan anses for at have en tilknytning til dansk fiskerierhverv. Bekendtgørelsen har været forelagt Europa-Kommissionen, der ved skrivelse af 9. september 1996 har meddelt, at regelsættet er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Til § 15

Bestemmelsen svarer til saltvandsfiskeriloven § 3 a, som denne er ændret ved lov nr. 314 af 3. juni 1998.

Bestemmelsens stk. 1 åbner mulighed for, at personer, der inden for de sidste 5 år, i en 12 måneders periode, har opfyldt betingelserne om indtægt, beskæftigelse m.v. i fiskeriet, kan opnå registrering som selvstændig fisker, selvom de har været væk fra erhvervet i en periode.

Eneste ændring i forhold til den gældende lovtekst er, at der tales om en "registrering" og ikke "genregistrering". Hermed rettes en unøjagtighed, idet der også efter den gældende tekst er mulighed for registrering også i situationer, hvor den pågældende inden for 5 års perioden ikke har ladet sig registrere med A-status som erhvervsfisker, men har opfyldt betingelserne for dette og kan dokumentere det.

Efter stk. 2 skal personer registreret efter stk. 1 som hidtil senest 14 måneder efter registreringen kunne dokumentere, at 60 % af den pågældendes bruttoindkomst i en periode på 12 måneder efter registreringen stammer fra erhvervsmæssigt fiskeri. Hvis den registrerede ikke kan dokumentere dette, bortfalder registreringen og den pågældende kan som hidtil ikke i en periode på 5 år fra registreringen på ny registreres efter denne bestemmelse.

Til § 16

Bestemmelsen er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 3b. Bestemmelsen vedrører betingelserne for, at selskaber kan blive registreret og opretholde registrering som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri.

Efter stk. 1, nr. 1 er det som hidtil et krav at aktie- eller anpartskapitalen for 2/3 vedkommende ejes af personer, der er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere.

I stk. 1, nr. 2, er kravet til den erhvervsfiskeriejede andel af selskabet tydeliggjort i tilfælde, hvor selskabet ejes af et andet selskab. I disse situationer skal aktie- eller anpartskapitalen i det andet selskab, "moderselskabet", fuldtud ejes af personer, som er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere.

I stk. 2 fastlægges i overensstemmelse med, hvad der gælder efter saltvandsfiskerilovens § 3b, en række nærmere krav til aktier eller anparter i erhvervsfiskerselskaberne.

I stk. 3 videreføres en bemyndigelse svarende til den gældende bemyndigelse i saltvandsfiskeriloven, om, at ministeren kan fastsætte regler om, at et erhvervsfiskerselskabs registrering kan bortfalde, hvis der ikke gives Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri underretning om overdragelse af de særlige erhvervsfiskeriejede aktier eller anparter.

Stk. 4 omhandler selskaber, godkendt i henhold til regler, der gælder og har været gældende indtil forslaget træder i kraft. Reglen har betydning både i forhold til selskaber godkendt i henhold til regler fra før den nuværende saltvandsfiskerilovs gennemførelse i 1986 og under de regelsæt, der har været gældende siden. Reglerne er ændret flere gange. Senest er der ved lov nr. 314 af 3. juni 1998 gennemført en ændring af saltvandsfiskeriloven, så kun aktie- og anpartsselskaber kan godkendes.

Selskaber, der er godkendt efter tidligere regler, kan opretholde registrering og drive fiskeri med selskabernes nuværende konstruktion. Dette gælder alle selskabsformer, herunder også andelsselskaber. For tidligere registrerede selskaber gælder som hidtil, at der

er begrænsninger med hensyn til at opnå fiskeritilladelse til fartøjer, jf. § 39, stk. 1 og 2, jf. stk. 4. Der vil således ikke kunne opnås tilladelse til at indføre et fartøj, medmindre selskabet opfylder betingelserne for registrering i § 16, stk. 1-2, bortset fra situationer, hvor selskabets oprindelige fartøj er forlist. Der vil som hidtil heller ikke kunne opnås tilladelse til kapacitetsudvidende ombygninger, idet sådanne tilladelser i henhold til forslaget § 39, stk. 1, kun kan udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2.

Til § 17

Bestemmelsen vedrører betingelserne for at blive registreret som bierhvervsfisker, og er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 4, stk. 1, 2, og 6, om bierhvervsfiskeri.

Efter stk. 1, nr. 1, kan personer, som siden 1983 har været registreret som bierhvervsfiskere opretholde denne registrering.

I stk. 1, nr. 2, er det præciseret, at personer som har opnået "genregistrering" efter reglen i § 15, ikke kan overgå til bierhvervsfiskeri førend udløbet af 12 måneder fra registrering.

I stk. 1, nr. 3, videreføres reglen om, at personer kan opnå tilladelse som bierhvervsfisker efter ansøgning herom til det i § 19 angivne nævn.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny og indeholder en myndigelse for ministeren til at fastsætte regler om dispensation fra reglen i § 17, stk. 1, nr. 2. Bestemmelsen er indsat efter ønske fra Danmarks Fiskeriforening og medfører, at der indføres forbedret mulighed for at opnå registrering som bierhvervsfisker for personer, der tidligere har drevet erhvervmæssigt fiskeri. Efter § 17, stk. 1, nr. 2, kan personer, der er registreret som erhvervsfiskere, automatisk overgå til bierhvervsfiskeri. Derimod har tidligere erhvervsfiskere, som i en kortere eller længere periode f.eks. på grund af anden beskæftigelse, ikke har drevet fiskeri, og som derfor ikke har kunnet opretholde erhvervsfiskerregistreringen efter § 14, ikke hidtil haft mulighed for at overgå til bierhvervsfiskeri. Dette anses ikke for hensigtsmæssigt, da hensynet bag § 17, stk. 1, nr. 2 netop er, at personer med erfaring fra det erhvervmæssige fiskeri skal have mulighed for at overgå til bierhvervsfiskeriet.

Bestemmelsen i stk. 2 giver mulighed for, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der kan gives tilladelse til, at personer, som ikke opfylder hovedreglerne, men som på anden måde kan dokumentere kendskab til erhvervmæssigt fiskeri, kan opnå registrering. Den bekendtgørelse, som vil blive ud-

stedt vil bl.a. indeholde angivelse af, hvor længe de pågældende skal have udøvet erhvervsfiskeri og om, hvor lang tid, der højst må være forløbet siden den pågældendes erhvervsfiskerstatus bortfaldt. Desuden vil der være mulighed for at tillade registrering baseret på et skøn vedrørende enkeltpersoners kendskab til fiskeriet, baseret på forudgående erfaring, uddannelse m.v..

I stk. 3 videreføres bestemmelsen om, at ministeren fastsætter regler om betingelserne for, at personer, som er omfattet af EU eller EØS's regler om etablering og arbejdskraftens fri bevægelighed, kan drive bierhvervsfiskeri her i landet.

I stk. 4 opretholdes kravet om, at personer registreret som bierhvervsfiskere, med undtagelse af personer registreret efter reglen i § 17, stk. 1, nr. 1, for at bevare registreringen som bierhvervsfiskere, skal dokumentere, at mindst 10 % af bruttoindkomsten de foregående 12 måneder stammer fra bierhvervsfiskeri.

Til § 18

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af reglen i saltvandsfiskeriloven § 4, stk. 3, om, at bierhvervsfiskeri skal drives uden medhjælp. Bestemmelsen vedrører selve fiskeriaktiviteten. Som hidtil vil det, af hensyn til sikkerheden til søs, være tilladt, at bierhvervsfiskeren får hjælp til at sejle den båd, hvorfra fiskeriet foregår.

Til § 19

Bestemmelsen viderefører reglen i saltvandsfiskerilovens § 4, stk. 4-5, om, at et nævn kan tage stilling til, om fritidsfiskere kan få adgang til at drive bierhvervsfiskeri. I stk. 3 er anført de hensyn, nævnet særligt skal lægge vægt på. Som det fremgår, lægges der stor vægt på den samlede fiskeriaktivitet i det område, hvor det pågældende bierhvervsfiskeri skal finde sted.

Der er foretaget mindre justeringer af bestemmelsen, men der er ikke tilsigtet nogen form for realitetsændring.

Som hidtil er det hensigten, at nævnet holder møde én gang årligt med henblik på, at sagerne kan vurderes i en sammenhæng.

Til § 20

Bestemmelsen svarer til saltvandsfiskerilovens § 5, som ændret ved lov nr. 314 af 3. juni 1998. Det fremgår af bestemmelsen, at registrerede erhvervs- og bierhvervsfiskere for at bevare registreringen skal leve op til de dokumentationskrav, der stilles i bekendtgørelsesform om, at de pågældende af egen drift løbende skal indsende dokumentation for, at de fortsat opfylder kravene til registrering.

Ligeledes skal personer og selskaber forud for registrering kunne fremlægge nødvendig dokumentation for, at grundlaget for registreringen er til stede.

Hvis der ikke fremlægges dokumentation, eller betingelser for registrering ikke længere er til stede, kan de pågældende personer eller selskaber slettes i Fiskeridirektoratets Erhvervsfiskerregister. De pågældende vil herefter ikke længere være berettigede til at drive erhvervmæssigt fiskeri.

Til § 21

Bestemmelsen viderefører i stk. 1 den særlige dispensationsregel i saltvandsfiskerilovens § 7, stk. 1.

Ifølge hidtidig praksis har personer, der har opnået førtidspension, været omfattet af dispensationsmuligheden, hvis de pågældende i øvrigt har forudsætninger, der støtter ønsket om at drive erhvervmæssigt fiskeri. Især for yngre personer med helbredsmæssige problemer kan der dog også være begrundelse for at meddele dispensation, uanset den pågældende ikke er tilkendt førtidspension. Dispensationerne er næsten udelukkende meddelt til at drive bierhvervsfiskeri.

Tilladelserne meddeles efter nyeste praksis midlertidigt med henblik på, at tilladelser bortfalder, hvis de ikke anvendes, eller kun benyttes i helt ubetydeligt omfang. Dette sker under hensyn til, at sådanne vilkår er naturlige i en administration, der søger at tilgodese de behov, som vanskeligt stillede personer kan have, samtidig med, at det ved disse tilladelser, som ved de øvrige fiskeriregler, er vigtigt, at kun personer, der faktisk udøver fiskeriet erhvervmæssigt, opretholder tilladelser.

Bestemmelsen viderefører i stk. 2, desuden den mulighed for at inddrage sagkyndig bistand i afgørelsen af sagerne, der blev indført i saltvandsfiskerilovens § 7, stk. 2, ved ændringen af loven i maj 1998. Hensigten er at muliggøre inddragelse af personer, der beskæftiger sig med sikkerhed til søs samt sociale- og sundhedsmæssige forhold. Sådanne sagkyndige har endnu ikke været inddraget i administrationen, men i øvrigt er det hensigten at administrere bestemmelsen, så der fortsat åbnes adgang til, at personer i den erhvervsaktive alder, som har forudsætning og mulighed for faktisk at drive et erhvervmæssigt fiskeri får mulighed for dette, hvis de på grund af sociale- og helbredsmæssige forhold ikke har haft mulighed for at opnå adgang til erhvervet på sædvanlig måde, nemlig via beskæftigelse i 12 måneder som ansat fisker med B-status, jf. § 14.

Til § 22

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af § 7, stk. 3, i saltvandsfiskeriloven. Bestemmelsen muliggør, at arveberettigede som hidtil kan opnå tilladelse til at fortsætte fiskeriaktiviteter efter en afdød selvstændig erhvervsfisker. Bestemmelsen åbner mulighed for, at alle arveberettigede kan opnå dispensation. Dispensationerne vil normalt blive givet tidsbegrænset.

Tilsvarende dispensationsmulighed videreføres i forslaget § 39, stk. 3, for så vidt angår de arveberettigedes mulighed for at eje et fiskerfartøj, som har tilhørt en afdød erhvervs- eller bierhvervsfisker.

Til § 23

Bestemmelsen viderefører § 10, stk. 2, i saltvandsfiskeriloven. Bestemmelsen kan benyttes, hvis det i forbindelse med et forsøgsfiskeri vil være af betydning at tillade ikke-erhvervsfiskere at udføre et fiskeri. Det vil som hidtil være en mulighed, der kun vil blive benyttet i helt særlige situationer.

Til § 24

Bestemmelsen viderefører uændret § 15 i saltvandsfiskeriloven og sikrer opretholdelsen af de rettigheder, der blev etableret i medfør af lov nr. 178 af 23. juni 1956 om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet. Hensigten med loven var at afskaffe ålegårde og andre særlige rettigheder i saltvandsområderne. Dette skete ved hjælp af afløsning (ekspropriation) af rettighederne. Vilkårene fremgik af kendelser udstedt af ålegårdsafsløsningskommissionen. Ejeren af fiskeriretten, dennes ægtefælle og børn, der havde deltaget i fiskeriet, kunne bevare retten på livstid. Der findes stadig rettigheder, som kan benyttes.

Af forslaget § 74 fremgår de særlige regler, indehaverne af de afløste rettigheder fortsat skal følge, hvis deres rettighed skal respekteres. Disse regler er indholdsmæssigt i overensstemmelse med saltvandsfiskerilovens § 15, stk. 2-4.

Til § 25

Bestemmelsen viderefører saltvandsfiskerilovens § 6. Bestemmelsen fastslår, at landbrugere, der i medfør af den ændring af den dagældende lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri, § 1, stk. 9, der blev gennemført ved lov nr. 209 af 16. maj 1978, blev registreret som landbrugere med ret til at drive fiskeri, bevarer denne ret.

Registreringen af landbrugere, der hidtil havde drevet fiskeri i forbindelse med landbruget, blev foretaget i 1978 samtidig med indførelsen af regelsættet med krav til hovedbeskæftigelse og indtægt ved fiskeri, som betingelse for retten til at drive erhvervsfiskeri. Bestemmelsen skulle sikre, at landbrugere, der forud for erhvervsfiskerkravets indførelse havde drevet fiskeri, fik ret til at videreføre fiskeriet.

Bestemmelsen har i 1998 betydning for 10 personer, der fortsat er registreret som landbrugere.

Til § 26

Lystfiskeri må som fastlagt i saltvandsfiskerilovens § 11 udøves med lette håndredskaber. Henvisningen til § 54 tydeliggør, at lystfiskere desuden som hidtil skal overholde reglerne om fisketegn.

Til § 27

Fritidsfiskeri er som hidtil ikke-erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand, som foregår med andre redskaber end de lette håndredskaber, der er tilladt ved lystfiskeri. Under hensyn til, at lovforslaget omfatter både saltvand og ferskvand, indføres fritidsfiskerbegrebet med loven også i ferskvandsområder. Udgangspunktet er, at fiskeri i ferskvand er rekreativt fiskeri. Dvs. fiskeri med lette håndredskaber er lystfiskeri, og fiskeri med andre tilladte redskaber er fritidsfiskeri.

Reglerne om redskaber for både salt- og ferskvand udstedes i medfør af § 32. Der vil fortsat være behov for særlige regler i ferskvand, f.eks. forventes der ingen ændringer i forbuddet mod nedgarn i vandløb.

I saltvandsfiskerilovens § 12 er det direkte angivet, at fritidsfiskere skal være mindst 12 år, og at de pågældende skal have bopæl i Danmark. Kravene til personernes alder m.v. vil fremover blive fastsat ved bekendtgørelse i sammenhæng med de øvrige regler for fritidsfiskeri. Det er hensigten at opretholde bopælskravet i det omfang, dette ikke strider imod regler i EU og EØS samarbejdet. Alderskravet på tolv forventes også videreført uændret.

I medfør af reglen i stk. 2 vil et fiskeri i ferskvand kunne godkendes som værende erhvervsmæssigt, når betingelserne i § 12, stk. 2, er opfyldt. I praksis vil godkendelsen have den betydning, at fangsterne kan omsættes, jf. § 12, stk. 2, og at der ikke skal betales fritidsfiskertegn.

Til § 28

Bestemmelsen vedrørende fiskeriretten i ferskvand viderefører ferskvandsfiskeriloven § 4, stk. 1-2. Ved "grund" forstås fast ejendom. Hele den nærmest lig-

gende faste ejendom danner grundlag for fiskeriretten. Det gælder også dæmninger og lignende, som således også kan danne grundlag for fiskeriret udfor disse landområder.

Reglen i stk. 1 om, at fiskeriretten er tilknyttet den grund, der ligger nærmest fiskevandet, har været hovedreglen siden 1888. En særlig ret med en adkomst til fiskeriet uden tilknytning til grunden vil som hidtil blive respekteret. Dette gælder såvel rettigheder, der er etableret under dansk ret og de særlige regler, der har været gældende i Sønderjylland i det omfang, disse er opretholdt ved genforeningen med Danmark i 1920.

I stk. 2 videreføres bestemmelsen om, at fiskeriretten på en strækning som en undtagelse kan overdrages til staten, selvom staten ikke ejer grunden. Som noget nyt får kommuner samme mulighed. Baggrunden for denne ændring er at muliggøre, at en kommune, der ønsker det, erhverver fiskeriretten på en strækning med henblik på at stille fiskeriet til rådighed for borgerne. Muligheden gælder både for primær- og amtskommuner. Bestemmelsen tager sigte på frivillige overdragelser baseret på aftale med indehaveren af fiskeriretten. Endvidere fremgår det uændret af lovteksten, at fiskeriretten kan udlejes for 25 år ad gangen.

Bestemmelsen i stk. 3 er overført fra § 3 i Randers Fjord loven. Denne øvrige del af loven er ophævet i medfør af tidligere ændringer af saltvandsfiskeriloven og ferskvandsfiskeriloven. I saltvandsfiskeriloven blev bemyndigelsen til ophævelsen indført ved lov nr. 1082 af 22. december 1993 om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

Det fremgår af § 3 i Randers Fjord loven, at fiskeriet på strækningen mellem Randers Bro og Frisenvold Fiskegård er tilladt enhver, der har ret til fiskeri i saltvand. Denne formulering blev valgt i Randers Fjord loven for at angive, at der var tale om en fiskeriret, der var tilgængelig for alle i modsætning til reglerne i ferskvand om bredejerens fiskeriret. Strækningen er beliggende i et ferskvandsområde, og for fiskeri i området gælder alle øvrige fiskeriregler i ferskvand. I § 3 i Randers Fjord loven står tillige, at ministeren kan træffe regulerende bestemmelser for fiskeriet på denne strækning. Dette gentages ikke her, da fiskeriloven vil give ministeren mulighed for at fastsætte regler med henblik på at regulere fiskeriindsatsen, hvis den bliver for intens på grund af stor deltagelse i fiskeriet i et område. Dette vil kunne ske i medfør af bl.a. § 30 og § 32. Denne mulighed eksisterede ikke efter lov om fiskeriet i Randers Fjord loven eller i ferskvand før gennemførelsen af ferskvandsfiskeriloven i 1992.

Til § 29

Bestemmelsen, der vedrører grundejeres og fiskeriberettigedes rettigheder og pligter, er en uændret videreførelse af reglerne i ferskvandsfiskerilovens §§ 7-10.

*Til kapitel 5.**Ophjælpning, beskyttelse og bevaring af fiskebestande**Til § 30*

Bestemmelsen erstatter saltvandsfiskerilovens §§ 27-28 og ferskvandsfiskerilovens § 27, stk. 1. Bestemmelsen er central for at kunne fastsætte de bestemmelser, der sikrer, at fiskeriet foregår tilstrækkeligt skånsomt. Der kan således fastsættes regler om hel eller delvis fredning af bestande og vandområder, tilladte mindstemål for fisk og totalt tilladte fangstmængder af nærmere angivne bestande. Fredning kan ske for at sikre beskyttelse af natur og miljø, herunder bl.a. til sikring af opfyldelsen af internationale forpligtelser i naturbeskyttelsesområder.

Der er i medfør af lovene fastsat fredningstider og mindstemål for en række fisk. Mindstemålsbestemmelser er desuden et væsentligt element i EU's regler om tekniske bevaringsforanstaltninger. De nationale regler på dette, som de øvrige områder, der er omfattet af loven, kan fastsættes mere begrænsende, jf. bestemmelsen specielt vedrørende Rådets forordning af 29. april 1998 (EØF) nr. 894/97 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne. Forordningen giver i artikel 16 udtrykkelig medlemslandene denne beføjelse for lokale bestande eller til supplement af Fællesskabets regler forudsat, at de supplerende eller mere vidtgående regler kun gælder fiskere fra det pågældende medlemsland. I Danmark har der været tradition f.eks. for strengere regler for mindstestørrelser på fisk end fastsat af Fællesskabet.

Regler fastsat i medfør af bestemmelsen gælder som udgangspunkt for alle typer af fiskeri og på hele lovens gyldighedsområde, men kan fastsættes for nærmere afgrænsede områder og forskelligt for enkelte grupper af fiskere, jf. forslagens § 2, stk. 3.

Bestemmelsen om muligheden for at fastsætte totalt tilladte fangstmængder har som i dag i saltvandsfiskeriloven forudtænkning for de fiskearter, hvor der ikke via EU-reglerne er fastsat kvoter, men hvor en samlet tilladt fangstmængde kan have en betydning for det fiskeri, der udøves af danske fiskere.

Til § 31

Bestemmelsen viderefører muligheden i saltvandsfiskerilovens § 25 og ferskvandsfiskerilovens § 26 for at fastsætte regler om fredningsbælter. Dvs. områder omkring indløb og udløb af åer m.v., hvor fisken er særlig udsat, fordi den skal passere særlig snævre områder eller tilvænes overgangen mellem salt- og ferskvand for at kunne gennemføre den ud- og indvandring, der er en naturlig del af reproduktionen for fisk, der lever både i salt- og ferskvand.

Den gældende saltvandsfiskerilov indeholder en noget ustruktureret bestemmelse, der indeholder en række detaljer samtidig med, at der kan fastsættes bekendtgørelser med et andet indhold om de forhold, der er beskrevet i lovteksten. Der er udstedt en række bekendtgørelser netop om fredningsbælter i nærmere angivne områder.

Forslaget til § 31 indfører som i ferskvandsfiskeriloven, at bestemmelser om fredningsbælter fastsættes ved bekendtgørelse. Der vil skulle udstedes bekendtgørelse med de hovedregler for fredningsbælter, der efter de gældende regler fremgår af saltvandsfiskerilovens § 25, og bekendtgørelse udstedt i medført af ferskvandsfiskerilovens § 26. I denne bekendtgørelse vil reglen i saltvandsfiskerilovens § 25, stk. 4 om særlige fredningsbælter ud for Ringkøbing og Nissum fjordes udløb i Nordsøen også kunne forventes videreført. Derudover udstedes som hidtil bekendtgørelser om særlige regler om fredningsbælter, hvor der er behov herfor.

Udgangspunktet vil være, at i fredningsbælter er alt fiskeri forbudt. I saltvandsfiskeriloven er der i dag en undtagelse for modstrømsruser, der anvendes af erhvervsfiskere til blankålsfangst i efterårsmånederne. Denne undtagelse vil kunne indarbejdes i bekendtgørelser, hvis det er foreneligt med de bevaringshensyn, der skal tages i de enkelte områder, og der kan påvises at være et erhvervsfiskeri, som undtagelsen har betydning for.

*Til kapitel 6.**Fiskeredskaber**Til § 32*

Bestemmelsen afløser saltvandsfiskerilovens § 21, om mærkning m.v. af redskaber, § 22, stk. 1, om opstilling af redskaber, § 24 a, om afstand mellem redskaber, § 26 om trawlredskaber m.v. samt § 27, nr. 5, som er en generel bestemmelse og ferskvandsfiskerilovens § 11, stk. 1. Bestemmelserne i saltvandsfiskeriloven om redskaber er i dag, som det fremgår, opsplittet på flere bestemmelser. Udover de nævnte be-

stemmelser giver saltvandsfiskerilovens § 12, stk. 4, og 5, mulighed for fastsættelse af regler for redskabsanvendelsen i fritidsfiskeriet.

Bestemmelsen i stk. 1 er hjemmel til fastsættelse af regler om både redskabsudformning, anvendelse, antal, placering, afstand og afmærkning. Desuden er i bestemmelsen nævnt registrering af faststående redskaber. Dette sker med henblik på, at registrering i ministeriet i visse tilfælde vil kunne være knyttet som et vilkår til anvendelsen, jf. f.eks. reglerne i den nugældende bekendtgørelse om fritidsfiskeri om, at pæleruser skal være registreret af kontrolmyndigheden. Her-til kommer, at ministeriets registrering af en ret til at benytte et faststående redskab på en bestemt fiskeplads frem for andre fiskere, jf. § 73, vil kunne være afgørende i en strid mellem fiskere om retten til at sætte redskabet. Der er tale om de såkaldte bundgarnskort, som Fiskeridirektoratet fører over anmeldte bundgarnspladser.

En specifik bemyndigelse i saltvandsfiskerilovens § 30, stk. 2, til ministeren om at kunne fastsætte regler om redskaber til optagning af tang, søstjerner og andre bunddyr vil også være omfattet af bemyndigelsen i § 32, stk. 1, idet disse arter er pighuder og derfor er omfattet af lovens generelle bestemmelser. Endvidere vil alger kunne omfattes af loven, jf. forslagens § 2, stk. 2. Redskabernes indretning skal også tage hensyn til andre bunddyr, jf. at hensynet til andet dyre- og planteliv indgår i administrationen af loven. Generelt gælder ved fastsættelse af regler efter bestemmelsen, at der tages hensyn til at sikre et bæredygtigt fiskeri og bevarelsen af biodiversiteten i fiskevandene. Der er ikke tilsigtet en ændring af den beskyttelse af natur og miljø, som de hidtidige regler gav.

Stk. 2 afløser reglen i saltvandsfiskerilovens § 18, stk. 1, hvorefter regler om afmærkning og placering af fiskeredskaber fastsættes efter forhandling med Farvandsvæsenet og Søfartsstyrelsen. Styrelserne er i overensstemmelse med lovens øvrige systematik nævnt ved det ansvarlige ressortministerium.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til ferskvandsfiskerilovens § 13, og saltvandsfiskerilovens § 30, stk. 1. Muligheden for at fastsætte regler eventuelt i form af forbud imod nyopfundne redskaber ville også uden udtrykkelig lovhjemmel være omfattet af bemyndigelsen til ministeren i § 32 til at fastsætte regler for anvendelse af fangstredskaber. Det er dog valgt at bibeholde bestemmelsen i lovtæksten for at tydeliggøre netop denne mulighed, der er af stor betydning, hvis en ny type af fangstredskaber eller brug af et redskab viser sig at være uhensigtsmæssig i forhold til bevaringshensynet eller andet fiskeri. Bestemmelsen tyde-

liggør, at selvom anvendelsen af et redskab ikke er begrænset på forhånd, kan begrænsninger eller forbud indføres, hvis det skønnes nødvendigt.

Til § 33

Bestemmelsen om pligt til røgtning af redskaber viderefører uændret saltvandsfiskerilovens § 29, stk. 3, og ferskvandsfiskerilovens § 13 samt saltvandsfiskerilovens § 24 d. Pligten anses for så central, at den videreføres direkte i lovtæksten.

Til kapitel 7.

Regulering af erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand

Til § 34

Bestemmelsen er en videreførelse af reguleringslovens § 2, stk. 2, § 3, og § 4. Bestemmelsen er grundlaget for reguleringen af det erhvervsmæssige fiskeri og dermed udstedelsen af de årlige bekendtgørelser herom. Disse regler vedrører udnyttelsen af de ressourcer, der står til rådighed for danske fiskere. Typisk regler om fangstration, opdeling af fiskekvoter på årstider og lignende. Der vil som hidtil blive udstedt regler, som så vidt muligt udgør et samlet regelsæt. Som noget nyt tilføjes i § 35, jf. nedenfor, at de regler, der udstedes, ikke blot kan være for et år men en flerårig periode. Herved afspejles en bestræbelse på for områder, hvor det er muligt at skabe den længst mulige planlægningshorisont for erhvervet.

Udover målsætningen om mulighed for planlægning er reguleringsområdet karakteriseret ved behovet for, at regelsættet giver mulighed for hurtige reaktioner i form af ændringer, hvis fiskeriet udvikler sig på en måde, så der fra dansk side ønskes en anden udnyttelse. Desuden er EU-medlemslandene forpligtet til at følge kvoteudnyttelsen nøje og gennem sit regelsæt sikre, at kvoterne ikke overfiskes.

Som led i opfyldelsen heraf er udstedt kgl. anordning nr. 183 af 16. marts 1990 om, at visse generelle forbud og påbud inden for Fiskeriministeriets område ikke offentliggøres i Lovtidende. Anordningen muliggør, at ændringer af reguleringsbestemmelserne offentliggøres på en særlig måde gennem kystradioen, herved sikres tilstrækkelig hurtighed. Denne mulighed planlægges bevaret.

Også fremover vil såvel principper som konkrete regler og beslutninger for reguleringen blive besluttet i tæt samarbejde med det rådgivende udvalg, jf. forslagens § 6 med bemærkninger. I § 34 er som i reguleringslovens § 4 anført en række af de foranstaltninger, der kan bringes i anvendelse ved regulering af fiskeriet. Som det fremgår af lovtæksten, kan foranstaltning-

ger, der udstedes i medfør af andre bestemmelser i loven, desuden bringes i anvendelse med sigte på at tilrettelægge en hensigtsmæssig udøvelse af det erhvervmæssige fiskeri i forhold til de ressourcer, der er til rådighed. Dette gælder f.eks. indførelse af fredninger af fisk i perioder, hvor der ikke er afsætning for dem.

For særlige fiskerier er der behov for at udstede regler, der både tilgodeser en afbalanceret økonomisk udnyttelse af ressourcerne og fastsætter yderligere regler til sikring af, at fiskeriet foregår tilstrækkeligt skånsomt. Dette vil som hidtil kunne ske ved, at der fastsættes regler både med hjemmel i forslaget § 34 og derudover bl.a. i § 30 og § 32. Det svarer til den hidtidige praksis, hvor både saltvandsfiskerilovens bestemmelser og reguleringslovens bestemmelser har været anvendt.

Til § 35

Forslagets § 35 medtager udtrykkeligt, at reglerne kan gælde for en flerårig periode. I praksis udstedes der forud for hvert kalenderår en reguleringsbekendtgørelse, som gælder for det år. Dette hænger først og fremmest sammen med, at den fælles fiskeripolitik forudsætter fastlæggelse af årlige kvoter i de nationale fiskerier. Reglerne vil som hidtil i vidt omfang blive udstedt ved bekendtgørelser, der har gyldighed for et år ad gangen. Det er dog ligeledes hensigten i så vidt omfang som muligt, at udstede regler, der har en længere gyldighedsperiode med henblik på at give reguleringerne et så langsigtet perspektiv som muligt. Dog vil det som hidtil være nødvendigt at foretage justeringer i lyset af fiskeriets udvikling.

Til § 36

Bestemmelsen viderefører i stk. 1 muligheden i reguleringslovens § 5 for at kræve tilladelse til visse fiskerier. Der er tale om et meget anvendt reguleringsinstrument, der både har betydning, for så vidt angår reglerne for adgangen til visse fiskerier, hvor der lægges vægt på, hvilke muligheder fartøjerne skal have på samme tid, af hensyn til andre fartøjers muligheder, samt på overholdelse af vilkår for fiskeriet.

Det fastlægges i det regelsæt, der hidtil har været udstedt efter reguleringsloven, og som vil skulle udstedes efter forslaget § 35, hvilke fiskerier, der kræver tilladelse.

I stk. 2 og 3 videreføres reguleringslovens § 5, stk. 3-4. I stk. 2 er indføjet, at der kan fastsættes vilkår for tilladelse. Dette fremgår også af reguleringslovens § 6, stk. 2, om tilbagekaldelse af tilladelse på grund af overtrædelse af vilkår.

Stk. 3 er formuleret som en generel bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om udstedelse af tilladelse. Frister for indgivelse af ansøgninger vil være en del af disse regler. Som hidtil vil disse frister være indarbejdet i de regler, der udstedes om regulering. En bestemmelse i reguleringslovens § 5, stk. 2, om, at kun personer og selskaber, der er registreret med ret til at drive erhvervsfiskeri og bierhvervsfiskeri, kan opnå tilladelse, er ikke gentaget i forslaget, da den ville være overflødig. Kun erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber må ifølge reglerne i forslaget kapitel 4 drive erhvervmæssigt fiskeri og ifølge reglerne i kapitel 8 eje fartøjer, der anvendes til erhvervmæssigt fiskeri. Andre end erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber kan derfor ikke opnå tilladelse efter forslaget § 36.

Til § 37

I stk. 1 fastslås, at fiskeritilladelser ikke kan overdrages uden ministerens godkendelse. I reguleringsloven § 6, stk. 1, er der mulighed for overdragelse til ægtefælle eller livsarving uden godkendelse. Denne undtagelse er taget ud af teksten, men de pågældende vil, hvis der er givet tilladelse til fortsat fiskeri efter § 22, jf. § 39, stk. 3, kunne opnå tilladelse til at fortsætte et tilladelsesfiskeri.

Tilladelse og de vilkår, der stilles, er vigtige for at sikre, at regelsættet om fiskeriets udøvelse følges. Forslaget viderefører således i stk. 2 muligheden i reguleringslovens § 6, stk. 2, for administrativ tilbagekaldelse af tilladelsen ved grov eller gentagen overtrædelse af de vilkår, der er knyttet til tilladelsen.

Muligheden for administrativ tilladelsesinddragelse er et vigtigt reguleringsinstrument, som kan bringes i anvendelse umiddelbart efter, at en overtrædelse har fundet sted. Betydningen af den tidsmæssige effektivitet i forbindelse med tilladelsesinddragelse skal således bl.a. ses på baggrund af, at det i visse fiskerier er nødvendigt med en hurtig reaktion, hvis ikke det reguleringsmæssige formål med licensinddragelsen skal fortabes. I en situation, hvor der skal spares på en kvote, er det meget vigtigt, at mange fiskere føler sig tilskyndet til at overholde regelsættet, fordi de er klar over, at der skrives ind straks, hvis regelsættet ikke overholdes.

Reglerne i stk. 3-5 viderefører de gældende bestemmelser om, at en administrativ inddragelse af tilladelsen kan prøves ved domstolene samt reglen om, at det kan meddeles, at tilladelse ikke kan udstedes i en periode på indtil 5 år.

Som hidtil vil det efter delegation fra ministeren være Fiskeridirektoratet, der træffer afgørelse om

hvorvidt en tilladelse skal inddrages. Tilladelsesindehaveren kan derefter inden 4 uger anmode Fødevarerministeriet om at indbringe afgørelsen for domstolene i den civile retsplejes former. Indbringelse af spørgsmålet om tilladelsesinddragelse for domstolene har ikke opsættende virkning. Det skal bemærkes, at der som hidtil ikke forudsættes adgang til administrativ rekurs til departementet førend afgørelsen indbringes for domstolene, idet klageadgangen med hjemmel i § 110, stk. 2, vil blive afskåret. Klageadgangen er i dag afskåret med hjemmel i reguleringslovens § 10, stk. 2. Det skal understreges, at den 4-ugers frist, der er indeholdt i loven, ikke forhindrer, at tilladelsesindehaveren selv indbringer spørgsmålet om tilladelseinddragelse for domstolene efter udløbet af de 4 uger.

I sager, hvor der er fisket i strid med reglerne om fiskeriets udøvelse – f.eks. kvotereglerne – og hvor vilkårene for en fiskeritilladelse anses for overtrådt, således at fiskeritilladelsen inddrages, kan der efter omstændighederne være grundlag for at straffe og for at konfiskere den fangst, der er fanget i strid med tilladelsen, eller værdien heraf.

Der vil med de hjemler, der videreføres, være mulighed for efterfølgende at indlede en straffesag for så vidt angår overtrædelsen af de vilkår, der er knyttet til den tilladelse, der er tilbagekaldt, jf. § 130, stk. 1, nr. 2. I denne straffesag kan der blive tale om straf i form af bøde, jf. § 130, stk. 1, nr. 2, og konfiskation af den fangst, der er fanget i strid med tilladelsen eller værdien heraf, jf. § 132 og de almindelige bestemmelser om konfiskation i straffelovens kapitel 9.

Som udgangspunkt er reglerne om rettighedsfrakendelse reguleret i straffelovens §§ 78-79, og hvis der ikke i særlovgivningen er fastsat særlige regler om rettighedsfrakendelse, vil spørgsmålet om rettighedsfrakendelse skulle indbringes for domstolene i straffetsplejens former under eller efter en straffesag.

Forslaget indeholder imidlertid i § 37 en særlig hjemmel til administrativ tilladelsesinddragelse og afviger dermed fra systemet i straffeloven. Dette medfører, at en tilladelse kan inddrages administrativt umiddelbart efter, at det ulovlige fiskeri, som giver anledning til inddragelsen, har fundet sted og således før en eventuel straffesag. Retssikkerheden for tilladelseindehaveren tilgodeses ved den lette adgang til domstolsprøvelse af tilladelseinddragelsen, jf. stk. 5.

Dette betyder i praksis, at tilladelsesinddragelsen kan finde sted umiddelbart i forlængelse af overtrædelsen, og at der efterfølgende kan tages administrative, jf. § 113, eller retlige skridt for så vidt angår bøde og konfiskation. Både i forbindelse med en administrativ vedtagelse af bøde og konfiskation samt i for-

bindelse med domstolsbehandling af spørgsmålet vil der kunne tages højde for princippet i straffelovens § 87 om, at en rettighedsfrakendelse (tilladelsesinddragelse) kan medføre en nedsættelse eller bortfald af straffen, idet det ved behandlingen af det strafferetlige spørgsmål vil være fuldt oplyst og indgå i vurderingen, at der tillige har fundet rettighedsfratagelse sted.

Det skal bemærkes, at et krav om bøde eller konfiskation kan vedtages administrativt (udenretligt), jf. forslagens § 133 med bemærkninger. Hvis vedtagelsen af bøde eller konfiskation ikke kan gennemføres administrativt, f.eks. fordi fartøjsføreren eller ejeren ikke er indstillet herpå, vil sagen om konfiskation og bøde blive overgivet til anklagemyndigheden, som derefter kan indbringe sagen for domstolene.

Til kapitel 8.

Regler om fartøjer ved erhvervmæssigt fiskeri i saltvand

Til § 38

Bestemmelsen er en videreførelse af reglerne i reguleringslovens § 7 om reglerne for anvendelse af fartøjer til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand. Bestemmelsen udgør sammen med § 39 rammen for den styring af flådekapaciteten, der har nøje sammenhæng med reguleringen og tilrettelæggelsen af det erhvervmæssige fiskeri. Desuden er regelsættet forudsætningen for, at Danmark kan foretage den styring af flådekapaciteten, EU-medlemslandene skal leve op til i henhold til de flerårige EU-flådeprogrammer, som fastlægger rammerne for den samlede flådestørrelse i de enkelte medlemslande.

I § 38, stk. 1 er anført, at fartøjet skal være registreret i Erhvervsministeriet. I reguleringslovens § 7, stk. 1, står Skibsregistret. Der er ikke tilsigtet nogen ændring blot en konsekvent gennemførelse af, at myndigheder i loven angives ved det ansvarlige ministerområde.

Efter stk. 3 kan ministeren fastsætte regler om, at tilladelse til at anvende et fartøj til erhvervmæssigt fiskeri kan betinges af, at der er reel forbindelse til dansk fiskerihavn. Dette krav er nærmere defineret i bekendtgørelse nr. 266 af 10 april 1996, som fastlægger, at der f.eks. kan være krav om, at 50 % af et fartøjs fangster skal landes i dansk havn. Bekendtgørelsen er godkendt af EU-kommissionen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 14.

Reglen i stk. 4 vedrører krav om tilladelse til kapacitetsudvidende ombygninger. Begrebet er i den gældende bekendtgørelse nr. 1120 af 15. december 1997 om fartøjer, der må anvendes til erhvervmæssigt fi-

skeri, defineret som forøgelse af tonnage, dimensioner, lastekapacitet, motorkraft og ombygninger eller omgrigning til bestemte typer af fiskeri.

Til § 39

Bestemmelsen viderefører reguleringslovens § 7a og fastlægger i stk. 1, hvem der kan eje fiskerfartøjer, som må anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri. Dette er som hidtil registrerede erhvervs- og bierhvervsfiskere, samt erhvervsfiskerselskaber og partrederier.

Endvidere indeholder bestemmelsen i stk. 2-4 som hidtil hjemmel til, at ministeren i en række tilfælde kan fravige kravet i stk. 1.

I stk. 5 videreføres et krav om, at der inden 30 dage skal gives meddelelse om ejerskifte i forbindelse med salg af fiskerfartøjer til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Til kapitel 9.

Regulering af det rekreative fiskeri

Til § 40

Bestemmelsen fastslår de principper, der skal lægges vægt på ved fastlæggelse af regler for det rekreative fiskeri og viderefører hovedparten af de principper, som fremgår af saltvandsfiskeriloven § 11a, stk. 2, og § 12, stk. 6.

Til kapitel 10.

Særlige regler for ferskvand

Til § 41

Bestemmelsen svarer til ferskvandsfiskerilovens § 1, stk. 2-3, og udvider visse af lovbestemmelserne til også at omfatte kunstigt frembragte ferske vande, der ikke står i forbindelse med det naturlige vandssystem.

Som i ferskvandsfiskeriloven er hovedreglen, at loven gælder for naturlige ferske vande, der indgår i eller træder i stedet for det naturlige vandløbssystem. Med bestemmelsen i § 41 videreføres samtidig reglen om, at visse bestemmelser i loven også gælder i disse områder. Dette skyldes, at der også i disse områder - f.eks. grusgrave uden tilløb og afløb - kan være behov for regulering. Derudover videreføres i stk. 2. bestemmelsen om, at ministeren kan afgøre, at også lovens øvrige regler skal gælde i disse områder, hvis det har fiskerimæssig betydning.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til ferskvandsfiskerilovens § 2. Det fremgår heraf, at i et dambrug, der er behørigt afgitret, gælder som hidtil ikke reglerne om mindstemaal m.v. I et dambrugs fødekanaler gælder loven som helhed.

I stk. 2 videreføres reglen om, at visse bestemmelser - bl.a. om redskabsanvendelse - ikke gælder i vandområder, der ligger på én ejendom, og som ikke har afløb til det naturlige vandssystem. Som hidtil kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri dog afgøre, at også reglerne om redskabsanvendelse og ud-sætning skal gælde for de pågældende områder.

Til § 43

Bestemmelsen er uændret i forhold til ferskvandsfiskerilovens § 19. Bestemmelsen fastlægger vandløbsmyndighedens muligheder for at stille krav om fiskepassage.

Til § 44

Bestemmelsen viderefører reglen i ferskvandsfiskerilovens § 20, om, at ejeren af et de i § 43 nævnte anlæg på egen bekostning skal anbringe og vedligeholde et eller flere ålepasser til sikring af, at ål kan passere op og ned i vandssystemerne, som led i sin naturlige vandring frem og tilbage mellem ferskvand- og saltvandsområderne.

Efter stk. 2 kan ministeren også fremover fastsætte regler om indretning og vedligeholdelsen m.v. af ålepassene.

Til § 45

Bestemmelsen viderefører reglen i ferskvandsfiskerilovens § 21. Dog er der i forslaget indsat generel hjemmel til, at der til beskyttelse af udvandrende fisk kan fastsættes regler om passagemulighed for udvandrende fisk. Den gældende bestemmelse i ferskvandsfiskeriloven omhandler alene ungfiskesluser. Bestemmelsen vil have betydning for både ungfisk og for anden fisk, f.eks. udtrækkende laksefisk og blankål på gydevandring. Det indebærer, at også andre indretninger end de traditionelle ungfiskesluser kan påbydes, hvis det indgår i den biologiske rådgivning. Regelsættet vil afspejle de forskningsmæssige resultater på området med henblik på, at passagemuligheder for fisk bliver så effektive som muligt. Muligheden gælder både ved etablering af nye anlæg og ved bestående anlæg, der kan hindre fiskpassage.

F. t. Fiskerilov

Til § 46

Bestemmelsen viderefører reglen i ferskvandsfiskerilovens § 22 om, at der ved de i § 43 nævnte anlæg, som drives ved turbiner, skal være afgitret, således at vandet til og fra turbinen kan passere gitret, uden at fisk kommer ind i turbinen og beskadiges. I forbindelse med spørgsmål vedrørende afgitring ved turbiner og ved indløb til - og udløb fra dambrug, jf. også § 47, vil Danmarks Sportsfiskerforbund blive hørt. Dette vil ske i forbindelse med foreningens repræsentation i Udvalget for Rekreativt fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje, jf. § 7, som vil blive hørt vedrørende de administrative vejledninger, der udstedes på området, ligesom foreningen vil blive hørt, inden der træffes afgørelse i konkrete sager vedrørende afgitring.

Til § 47

Bestemmelsen viderefører reglen i ferskvandsfiskerilovens § 23 om, at der i lighed med, hvad der gælder for turbiner, skal afgitres ved dambrugs ind- og udløb. Formålet med afgitringen er, at vildfisk ikke kommer ind i dambruget.

Til § 48

Bestemmelsen viderefører reglen i ferskvandsfiskerilovens § 24 om amtsrådets mulighed for at kræve anbringelse af gitter, når der udstedes tilladelse til bortledning af vand til engvanding mv. efter lov om vandforsyning.

Til § 49

Bestemmelsen viderefører reglen i ferskvandsfiskerilovens § 25 om, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri kan fastsætte nærmere regler om anbringelse og udformning m.v. af det i §§ 46-47 nævnte gitter.

Til § 50

Bestemmelsen fastslår, at spærrende fangstindretninger ikke må benyttes i ferskvand, medmindre der er tale om gamle rettigheder, som er etableret før ferskvandsfiskeriloven fra 1992, og som var anmeldt og registreret i ministeriet før 1. januar 1995.

I § 15 i ferskvandsfiskeriloven fra 1992, er det fastlagt, at ministeren kan udstede regler om, at spærrende fangstindretninger, der er lovligt etableret og opretholdt i henhold til hidtidige regler, skulle anmeldes og registreres som forudsætning for, at indretningerne fortsat kunne benyttes. Ministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om anvendelsen af fangstindretningerne, f.eks. regler om, at fangstindretningerne af

hensyn til fiskepassage m.v. skal holdes åbne på bestemte tider af døgnet.

Ministeren har i bekendtgørelse nr. 810 af 5. oktober 1993 om fiskeredskaber i ferskvand udstedt sådanne regler. Det fremgår af § 10 i bekendtgørelsen, at retten til at anvende spærrende fangstindretninger, der ikke var anmeldt den 1. januar 1995, bortfalder. Desuden er der i § 9 bl.a. fastsat regler om, at fangstindretninger skal holdes åbne for fiskepassage på bestemte tidspunkter af døgnet.

I medfør af forslaget § 50, stk. 2, vil der fortsat være mulighed for at fastsætte regler, der stiller krav til anvendelsen af de registrerede spærrende indretninger, det fortsat er tilladt at benytte. Disse regler vil kunne udformes og ændres under hensyn til fiskepassagen.

Ved fangstindretninger forstås alle former for fiskeredskaber. I forslaget anvendes alene udtrykket spærrende fangstindretninger i modsætning til ferskvandsfiskerilovens § 16, hvor også udtrykket spærrende redskaber er anvendt. Det har i praksis ikke haft nogen betydning, om der er tale om spærrende fangstindretninger eller andre redskaber, og derfor er det i forslaget valgt alene at anvende udtrykket fangstindretninger.

Til § 51

Bestemmelsen er en videreførelse af reglerne i ferskvandsfiskerilovens § 16 og § 17, hvorefter de fiskeriberettigede i et fiskevand kan rejse krav om, mod erstatning at få fjernet en spærrende fangstindretning. Teksten er søgt gjort klarere. I påkommende tilfælde ydes erstatninger af de fiskeriberettigede, som kræver fjernelsen. Ved ferskvandsfiskeriloven fra 1992 udvidedes kredsen af fiskeriberettigede, der kunne kræve "afløsning" af en ret til at benytte spærrende redskaber til ikke blot at omfatte ejere af fiskeriretten i området, men også lejere af fiskeriretten, når lejeretten varer mindst 10 år.

Muligheder for at kræve afløsning har ikke været benyttet i perioden siden 1992 men opretholdes, da der kan være interesse for at benytte muligheden.

Teksten er præciseret, så der ikke kan være tvivl om, at det er ministeren, der afgør om en sag vil kunne rejses, fordi det er godtgjort, at fiskepassagen i et område vil blive væsentligt forbedret, hvis brugen af en spærrende fangstindretning helt ophører. Ved afgørelse af et fiskevands længde efter § 51, stk. 2, vil der blive lagt vægt på fangstindretningens betydning for vandrefisks muligheder for at benytte gyde- og opvækstpladser i et større område. Fiskevandets længde

kan således ikke afgrænses til områder umiddelbart neden- og oven for en fangstindretning.

Til § 52

Bestemmelsen viderefører ferskvandsfiskerilovens § 17, stk. 1 og 3, og fastlægger, at det er en Landvæsenskommission, som afgør selve erstatningsspørgsmålet. De mere detaljerede bestemmelser i ferskvandsfiskerilovens § 17, stk. 2, om landvæsenskommissionens afgørelse er udeladt, idet det af lov nr. 133 af 6. marts 1970, om Landvæsensretten i § 31 fremgår, at der indhentes sagkyndig bistand. Det forekommer derfor overflødigt at opretholde disse detailregler i lovtæksten.

Til § 53

Bestemmelsen er en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 14.

Til kapitel 11.

Lystfiskertegn og fritidsfiskertegn

Bestemmelserne viderefører reglerne i fisketegnsløven om fisketegn og saltvandsfiskerilovens § 12 og § 12b om fritidsfiskerbidrag.

Til § 54

Bestemmelsen fastlægger, hvem der er omfattet af kravet til betaling af henholdsvis lystfiskertegn og fritidsfiskertegn. Forslaget viderefører saltvandsfiskerilovens § 12b og fisketegnslovens § 1. I forslaget anvendes som noget nyt betegnelserne lystfiskertegn og fritidsfiskertegn til afløsning for betegnelserne lystfisketegn og fritidsfiskerbidrag.

Udover dette ændres kravet til fritidsfiskertegnet. Der kræves således som noget nyt efter forslaget også fritidsfiskertegn i ferskvand, når der benyttes andet end lette håndredskaber. Dog er der mulighed for en undtagelse, hvis der er tale om et erhvervmæssigt fiskeri, jf. § 27, stk. 2.

I øvrigt gælder forpligtigelsen til at betale fritidsfiskertegn i ferskvand de samme steder, hvor der betales lystfiskertegn.

Til § 55

Bestemmelsen indeholder en undtagelse til § 54 og fastlægger den kreds, der ikke er omfattet af kravet til lystfiskertegn og fritidsfiskertegn. Bestemmelsen viderefører en række tilsvarende undtagelser i fisketegnslovens § 1, stk. 1-3.

En regel i fisketegnslovens § 1, stk. 4, om, at det påhviler den, der stiller fiskeri til rådighed at kontrollere fisketegnet, er ikke videreført. Baggrunden herfor er,

at bestemmelsen ikke er strafbelagt, da manglende lystfiskertegns- og fritidsfiskertegnsbetaling fortsat ikke sanktioneres med straf, men med indbetaling af forhøjet bidrag, jf. § 60. Virkningen af bestemmelsen er derfor kun at sidestille med en henstilling, og en lovbestemmelse med dette indhold må anses for overflødig. Det skal dog bemærkes, at de særlige opsynsmænd, jf. § 129, fortsat har beføjelse til at kontrollere fisketegn.

Til § 56

Bestemmelsen fastlægger gyldighedsperioden og prisen for lystfiskertegnene og fritidsfiskertegnet. Bestemmelsen viderefører de gældende regler herom i fisketegnslovens § 3 og saltvandsfiskerilovens § 12, stk. 1, nr. 4. Dog er gyldighedsperioden for fritidsfiskertegnet ændret fra et kalenderår til at være 12 sammenhængende måneder. Herved er der større overensstemmelse med lystfiskertegnets gyldighedsperiode. Der indføres dog ingen kortere gyldighedsperiode for fritidsfiskertegnet. Dette har sammenhæng med ordningens karakter, idet fritidsfiskertegnet er omfattet af en mere detaljeret administration og kontrol, idet der ikke blot finder kontrol sted, medens personen er tilstede men også, når redskabet står i vandet, uden at fiskeren er tilstede. Det skal være muligt at kontrollere, at der er betalt fritidsfiskerbidrag og at der kun fiskes med det tilladte antal redskaber. Fritidsfiskertegnet vil derfor fortsat skulle indbetales, så kvitteringen er knyttet til et bestemt fiskerinummer, der skal sættes på et mærke på redskabet. Regler herom vil blive udstedt efter forslagens § 32.

Den pris, der fastsættes for tegnene, i forslagens § 56, er uændrede videreførelser af de beløb, der har været gældende siden 1. januar 1990 ved indførelsen af fritidsfiskerbidraget, og for lystfiskertegnet siden ikrafttræden af fisketegnsløven den 1. januar 1993. Beløbene var oprindeligt fastsat i henholdsvis saltvandsfiskeriløven og fisketegnsløven med hjemmel til, at ministeren kunne ændre disse. I den gældende saltvandsfiskerilov § 12, stk. 3, kan beløbet for fritidsfiskerbidraget fastsættes af ministeren uden, at der i lovtæksten er angivet et beløb. Som nævnt har det dog ikke været aktuelt at ændre de oprindelige beløb.

Til § 57

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i fisketegnslovens § 3, stk. 1 og saltvandsfiskerilovens § 12, stk. 3. Ministeren vil ved bekendtgørelse kunne ændre beløbsstørrelserne under hensyn til omkostningerne ved administrationen af ordningerne. Administration af tegnene indebærer i praksis i den ordning, der an-

vendes for tiden, at der udsendes et girokort, som skal indbetales på posthuset. Der vil således kunne blive tale om ændring af tegnenes beløbsmæssige størrelse, hvis f.eks. udgifterne til porto eller giroblanketter stiger, eller hvis udmøntningen af bemyndigelsen i § 59, hvorved der f.eks. kan fastsættes ændrede regler for indbetaling af lystfiskertegn af en dags varighed, medfører øgede omkostninger i forbindelse med et ændret distributionssystem. Det bemærkes, at en eventuel ændring af priserne alene vil finde sted, hvor omkostningstigningen klart kan henføres til den enkelte indbetaler.

Til § 58

Bestemmelsen fastsætter, at bevis for betalt lystfiskertegn eller fritidsfiskertegn er personligt, og at det skal medbringes under fiskeri.

Til § 59

Bestemmelsen i § 59 åbner mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler om indbetaling og kravene til bevis for indbetalingen. Det indebærer også, at der er mulighed for at udvide kredsen af udsalgssteder m.v. og i øvrigt tilpasse systemet med indbetalingen.

I medfør af forslaget § 59 vil der kunne udstedes regler, der indebærer, at dagkort kan få gyldighed en anden dato end den dag, hvor kvitteringen er udstedt. Herved imødekommes et ønske fra mange lystfiskere, der kun fisker sjældent. Hidtil har det ikke været muligt at imødekomme ønsket, da fisketegnslovens § 3, stk. 2, nr. 3, udtrykkelig kræver, at dagkortet gælder på kvitteringsdatoen.

Efter ønske fra fritidsfiskerne genudsendes nu indbetalingskort med fortryk af fiskerinummet fra tidligere år. Hermed undgår fritidsfiskerne at ændre redskabsmærkerne.

For lystfiskerne vil der som hidtil være adgang til at betale, så det er så let som muligt for den, der ønsker at fiske. Samtidig vil der blive lagt vægt på omkostningerne ved indbetalingsformerne, idet disse påvirker det provenu, der resterer til fiskeplejeaktiviteter jf. forslaget § 61.

Til § 60

Bestemmelsen vedrører konsekvenserne af, at der ikke betales eller medbringes lystfiskertegn eller fritidsfiskertegn, hvor det er påkrævet. Som noget nyt foreslås betalingen for manglende indbetaling hævet fra at være prisen på dobbelt lystfiskertegn og fritidsfiskertegn til at udgøre værdien af firedobbelt bidrag. Beløbet er som hidtil ikke en bøde, men et forhøjet bi-

drag, der anvendes til de formål de øvrige lystfiskertegns- og fritidsfiskertegnsmidler kan anvendes til.

Til § 61

I § 61 er fastlagt, hvortil midlerne kan anvendes. Anvendelsesområderne er de samme som hidtil fastlagt i saltvandsfiskeriloven, fisketegnsloven og de årlige finanslove, jf. Finansloven 1998, § 24.38.40.10, 20 og 30.

I § 61, stk. 1, nr. 1 er det præciseret, at fiskeplejen vedrører foranstaltninger og forskning, der har betydning for reproduktion, vækst m.v. af fiskebestandene. Dette indebærer en række forhold omkring fiskens levebetingelser i det pågældende vandområde, f.eks. sikring af, at der kun i et givent område udsættes arter og stammer, der naturligt hører hjemme i området. Desuden er så stor viden som muligt om de økologiske sammenhænge i vandene vigtig for at opnå en afbalanceret fiskepleje.

Til kapitel 12.

Fiskepleje og udsætninger

Til § 62.

Bestemmelsen er en videreførelse af reglerne i saltvandsfiskerilovens § 31, stk. 3, og i fisketegnsloven om fiskeplejeindsatsen og planlægning af denne. Fiskeplejen vil som hidtil blive planlagt efter rådgivning fra det udvalg, der er omhandlet i forslaget § 7. Der vil som hidtil blive lagt årlige planer, dog vil det også blive tilstræbt at opnå så langt et perspektiv som muligt med henblik på at give den bedst mulige planlægningshorisont for såvel udsætning som forskningsindsats.

Til § 63.

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i ferskvandsfiskerilovens § 30 og saltvandsfiskerilovens § 32, stk. 1, og indeholder et forbud mod at foretage udsætning eller omplantning af fisk m.v. med mindre en række nærmere angivne betingelser er opfyldt. Det væsentlige element er som hidtil, at al udsætning kræver godkendelse. Dette er vigtigt, da al udsætning og omplantning skal foregå i respekt af hensynet til naturens bæredygtighed og uden indblanding af ikke naturligt forekommende arter.

Udsætningerne skal således ses i sammenhæng med hele økosystemet og den øvrige forvaltning af fiskebestandene, så udsætningerne foregår på et genetisk forsvarligt grundlag bl.a. i overensstemmelse med de internationale forpligtelser på området. Det hidtidige samarbejde med miljømyndighederne vedrørende ud-

sætning m.v. vil fortsætte. F.eks. skal visse udsætninger koordineres med eller godkendes af Skov- og Naturstyrelsen, jf. Naturbeskyttelseslovens § 31.

Til § 64

Bestemmelsen er en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 31 og omhandler den kreds, som kan foretage udsætninger m.v. Udsætninger har hidtil kunnet foretages også af foreninger, selskaber og personer. I § 64, stk. 1, indføres tillige som noget nyt, at selskaber, foreninger og personer kan autoriseres til at foretage andre fiskeplejerelevante aktiviteter end udsætninger. I praksis kan en fiskeriforening autoriseres til f.eks. at foretage elfiskeri, med henblik på opfiskning af moderfisk i forbindelse med klækning.

Til § 65

Bestemmelsen er en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 32 og saltvandsfiskerilovens § 32, stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan under hensyn til udsætninger træffe bestemmelser om fiskeriets udøvelse, herunder om fiskeriforbud i en nærmere angiven periode, hvis dette er nødvendigt f.eks. for at sikre, at der ikke udøves fiskeri i et område, hvor der foretages udsætninger.

Til kapitel 13

Havbrug

Bestemmelserne er en videreførelse af § 14 i saltvandsfiskeriloven om krav til tilladelse til havbrug, der etableres i saltvandsområder. I forslaget er en række bestemmelser dog afkortet noget, ligesom bestemmelsen for at lette overskueligheden er opdelt på flere paragraffer.

Til § 66

Bestemmelsen fastlægger, at opdræt af fisk på dansk fiskeriterritorium, dvs. i saltvand som hidtil kun må finde sted efter tilladelse. Etablering og drift af havbrug kræver også tilladelse i henhold til anden lovgivning og fra andre myndigheder, herunder bl.a. godkendelse i henhold til regler fastsat med hjemmel i Miljøbeskyttelsesloven. Administrationen er koordineret mellem myndighederne, som det fremgår af lovtæksten, jf. stk. 2. Det er indtil videre hensigten at opretholde denne ordning.

Til § 67

Efter bestemmelsen kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, i overensstemmelse med hvad der gælder efter saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 1, sidste

pkt., fastsætte regler om udstedelse af tilladelser til etablering og drift af havbrug. En direkte hjemmel for ministeren i saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 3, til at fastsætte regler om afgrænsning af fjordområder, er taget ud af lovtæksten. Dette skyldes, at denne bemyndigelse er omfattet af bemyndigelsen til at fastsætte regler om udstedelse af tilladelser. Afgrænsningen af fjordområder har betydning i forhold til det forbud imod etablering af nye havbrug i fjorde, der videreføres i § 68.

Desuden er bestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 8, om, at ministeren kan fastsætte et årligt gebyr i forbindelse med havbrugsdrift, ikke gentaget i forslaget. Beløbet skulle anvendes til ophjælpning af fiskebestandene og forskning i akvakultur. Gebyrbestemmelsen har aldrig været anvendt, og der har heller ikke været planer om dette.

Til § 68

Bestemmelsen viderefører saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 2, om, at der ikke kan gives tilladelse til etablering af nye havbrug i fjordområder. En mulighed i saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 4, for ved dispensation at tillade nye havbrug i fjorde videreføres ikke. Dette skyldes, at praksis vedrørende havbrugstilladelserne nu må anses for så fastlagt, at der ikke er brug for dispensationsmuligheden, som i praksis ikke har været anvendt en årrække.

Til § 69

Bestemmelsen om, at der ikke må lægges hindringer i vejen for lovlig havbrugsdrift, er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 23, hvorefter den, der lovligt har etableret havbrug, ikke må fortrænges fra stedet eller foreløpig fjernes i driften af bruget.

Der tilsigtes ingen realitetsændringer i denne beskyttelse af havbrugsdriften. Bestemmelsen beskytter imod hindringer, der f.eks. kunne fremkomme ved fiskeriaktiviteter eller sejlads. Det forudsættes, at der i forbindelse med havbruget overholdes alle regler og vilkår vedrørende afmærkning m.v.

Til § 70

Bestemmelsen viderefører i stk. 1 saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 6, om, at der kan udstedes regler om helt eller delvist forbud mod fiskeri på havbrugets område. Stk. 2 viderefører saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 7, om, at den, der har tilladelse til havbrug, kan meddeles tilladelse til at fange eventuelle fra havbruget undslupne fisk med nærmere angivne redskaber. Bestemmelsen har betydning, da ellers kun erhvervsfiskere ville kunne drive dette fiskeri.

*Til kapitel 14.**Indbyrdes ordensregler mellem fiskere**Til § 71*

Bestemmelsen viderefører bemyndigelsen i saltvandsfiskerilovens § 22, stk. 1, om, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte indbyrdes ordensregler for fiskeriet om i forbindelse med udøvelsen af eget fiskeri at undgå gener for andre fiskere. Ved ordensregler forstås regler, der sikrer, at fiskeriet kan udøves uden, at andet fiskeri giver unødige gener for fiskeriaktiviteten. Dette har særlig betydning i forbindelse med anvendelse af redskaber. Bemyndigelsen for ministeren til at fastsætte regler om opstilling af redskaber, som er indeholdt i saltvandsfiskerilovens § 22, stk. 1, er udeladt, da denne bemyndigelse er omfattet af forslagets § 32. Bestemmelserne vil med forslaget gælde generelt på hele lovens område.

Til § 72

Bestemmelsen viderefører reglen i saltvandsfiskerilovens § 22, stk. 2, om, at den der har påbegyndt opstilling af redskaber, f.eks. faststående garnredskaber, har fortrinsret til at fortsætte sin opstilling af redskabet eller sit fiskeri frem for senere tilkomne.

Til § 73

Bestemmelsen er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 24 c. Ministeren får fortsat mulighed for at videreføre reglerne om særlige fortrinsrettigheder for erhvervsfiskere fremfor andre erhvervsfiskere til pladser, hvor erhvervsfiskere bruger nærmere angivne typer faststående redskaber. I praksis er der tale om bundgarn, som fiskere har kunnet bevare pladser til flere år i træk. Reglen har baggrund i, at redskaberne er kostbare og fremstillet, så de passer netop til den plads. Desuden er der tale om bedrifter, hvor der typisk er ansatte.

Bestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 24 c, stk. 4, som bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, hvorledes bundgarnspladser skal registreres af Fiskeridirektoratet er udeladt. I stedet er i forslagets stk. 2, indført en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om registrering. Der er ikke påtænkt ændringer i den gældende form for registrering af bundgarnspladser, som sker i Fiskeridirektoratets decentrale enheder ved optegning på kort.

Til § 74

Bestemmelsen vedrører beskyttelse af de i forslagets § 24 nævnte særlige rettigheder i saltvand. Be-

stemmelsen viderefører i stk. 2-4 indholdet i saltvandsfiskerilovens § 15, stk. 2 og 4.

Skønt indholdet er uændret i forhold til saltvandsfiskerilovens § 15, stk. 2 og 4, er forslagets stk. 2 og 3 opstillet mere systematisk med henblik på at øge overskueligheden.

Til § 75

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 24. Bestemmelsen regulerer erstatningsforholdet mellem fiskere under fiskeri og omfatter skade på alle typer fiskeredskaber. D.v.s. også redskaber, der trækkes eller drives. Desuden gælder reglen for den skade, der forvoldes i forhold til havbrug.

*Til kapitel 15.**Fiskeriets forhold overfor andre aktiviteter**Til § 76*

Bestemmelsen er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 16 om beskyttelse af fiskeriindsatsen. Teksten er moderniseret, idet der i den gældende lovtekst står, at der ikke "uden hjemmel" må lægges hindringer i vejen for lovligt udøvet fiskeri. Dette medfører ingen ændringer i forhold til de aktiviteter, der efter anden lovgivning kan finde sted på søterritoriet.

Til § 77

Bestemmelsen viderefører sammen med §§ 78-80 med en række ændringer saltvandsfiskerilovens § 17. Bestemmelserne beskytter erhvervsfiskeriet i forhold til andre aktiviteter på fiskeriterritoriet. Reglerne vil fortsat være væsentlige både i forbindelse med mindre foranstaltninger, der lokalt virker indgribende på en traditionel fiskeriindsats, og i forbindelse med store anlægsarbejder, råstofindvinding m.v.

Bestemmelserne er i forslaget formuleret klarere end den hidtidige regel og i overensstemmelse med den praksis, der har været anvendt i forbindelse med tilladelsesudstedelse og afgørelse af erstatnings spørgsmål mellem fiskere og den, der foretager foranstaltninger og indgreb på fiskeriterritoriet.

Bestemmelsen i § 77 er en sammenskrivning og tydeliggørelse af saltvandsfiskerilovens § 17, stk. 1 og 2. Bestemmelsen fastlægger, at der er krav om tilladelse til at foretage foranstaltninger eller indgreb i et område, som kan hindre det fiskeri, der foregår i det pågældende område. Tilladelse kan udstedes af fødevareministeren eller en anden minister, som har bemyndigelse hertil. Hvis tilladelse udstedes af en anden

minister end fødevareministeren, skal der ske forhandling med fødevareministeren.

Til § 78

Efter saltvandsfiskerilovens § 17, stk. 3, jf. stk. 6, kan tilladelse udstedes, når der er truffet afgørelse om eventuel erstatning til de fiskere, som berøres af foranstaltningen eller indgrebet, eller når spørgsmålet om eventuel erstatning er blevet henvist til et nævn, d.v.s. også inden nævnet har truffet endelig afgørelse. Som følge heraf har det været en betingelse for tilladelserne, at der er indledt forhandling om erstatning, eller at spørgsmålet herom har været henvist til nævnsbehandling. Baggrunden herfor er, at spørgsmålet om erstatningspligt og størrelse af erstatning kan være kompliceret og kræve grundige forhandlinger. Parterne kan have interesse i at føre en forhandling til ende, inden sagen eventuelt overgives til et nævn.

I forslaget er det gjort klart, at der kun kan udstedes tilladelse, når der er truffet endelig afgørelse eller indledt forhandling, dvs. at der i det mindste er sket en brevveksling mellem parterne vedrørende spørgsmålet om erstatning til de berørte erhvervsfiskere eller spørgsmålet er blevet henvist til nævnsbehandling.

Stk. 2 er alene en undtagelse til stk. 1 om erstatning. Bestemmelsen ændrer ikke ved kravet om, at der skal gives tilladelse til de i § 77 nævnte indgreb. Stk. 2 relaterer sig kun til råstoffer indvundet i henhold til lov om råstoffer. Råstofloven gælder ved indvinding af sten, grus, sand og lignende forekomster, men derimod ikke for råstoffer der er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

Bestemmelsen i stk. 2 betyder, at der ikke bliver tale om erstatning i forbindelse med indvinding til den daglige råstofforsyning. Erstatning bliver kun aktuelt ved indvinding til brug for store, enkeltstående anlægsarbejder, som f.eks. Øresunds- og Storebæltsforbindelsen. Dette fremgår af lovteksten derved, at der kun kan ydes erstatning i de tilfælde, hvor tilladelsen udstedes til bygherren. I disse tilfælde kan forsyningen ikke skaffes via den råstofindvinding, der foretages af tilladelsesindehaverne i medfør af lov om råstoffer. Disse tilladelsesindehavere har ret til at indvinde råstoffer i bestemte områder inden for bestemte mængdegrænser og disse mængder vil ikke være nok til at gennemføre særlige enkeltstående store anlægsarbejder. Fiskeriet er dermed sikret erstatningsmulighed, hvis der skal gennemføres råstofindvinding udover den indvinding, som kan ske efter de tilladelser der allerede er givet efter råstofloven. Bestemmelsen i stk. 2 er en videreførelse af den gældende praksis.

Ved vurderingen af, om der skal udstedes tilladelse til indvinding i henhold til råstofloven, tages der hensyn til bl.a. fiskebestandene og mulighederne for at udøve fiskeri på det pågældende område.

Til § 79

Efter forslaget § 79, stk. 1, kan den, der gennemfører foranstaltninger eller indgreb, som har den i § 77, stk. 1, nævnte virkning, eller de berørte fiskere anmode vedkommende minister om at nedsætte et nævn, som skal tage stilling til spørgsmålet om erstatning. Dette er en ændring i forhold til saltvandsfiskerilovens § 17, stk. 4, 1. pkt., som bestemmer, at vedkommende minister eller fødevareministeren kan henvise spørgsmålet til afgørelse ved et nævn. Baggrunden for ændringen er, at parterne er de nærmeste til at anmode om nævnsbehandling af erstatningsspørgsmålet, eventuelt som følge af et forudgående forhandlingsforløb. Anmodningen om nedsættelse af nævnet kan ske på hvilket som helst tidspunkt i forløbet.

Stk. 2 svarer til saltvandsfiskerilovens § 17, stk. 4, 5. pkt.

Til § 80

Bestemmelsen vedrører det i §§ 78-79 omhandlede nævn. Efter stk. 1 består nævnet som hidtil af 3 medlemmer, hvoraf 2 udpeges af fødevareministeren, hvis denne alene træffer afgørelse om tilladelsen, jf. stk. 2. Forslagets stk. 3-7 svarer til saltvandsfiskerilovens § 17, stk. 4, 2., 3., 4., 6. og 8. pkt. samt stk. 5-6.

Til § 81

Bestemmelsen er videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 33, som skal sikre, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri inddrages forinden andre myndigheder træffer beslutninger af betydning for fisk og fisk's levemuligheder i ferskvand. Med henblik på at gøre det klarere, hvilke typer af beslutninger, der er relevante, er der i formuleringen i forslaget indsat eksempler på den type dispositioner, der kræver, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri inddrages inden, der træffes afgørelse.

Til § 82

Bestemmelsen er en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 29 og saltvandsfiskerilovens § 18 om forholdet mellem fiskeriudøvelse og hensynet til sikker sejlads.

Til § 83

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 18a og vedrører erstatningsplig-

ten, som pådrages, hvis et fartøj forvolder skade på et fiskeredskab. I forholdet til dansk rets almindelige erstatningsregler er der tale om, at bevisbyrden for, at skaden ikke kunne være afværget ved agtpågivenhed, udtrykkeligt påhviler skadevolder.

Til § 84

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i saltvandsfiskerilovens § 20, der giver erhvervs- og bierhvervsfiskere ret til at forlange nedsat et nævn, der tager stilling til, om fiskeren må benytte en strandbred eller nærmest tilgængelige stykke land til at ophale både og oplagre garn. Bestemmelsen regulerer forholdet mellem fiskerne og grundejeren. Bestemmelsen gælder som hidtil også i bymæssig bebyggelse.

I forhold til den gældende bestemmelse er der foretaget en modernisering og forenkling af nævnsbehandling og bestemmelsen i øvrigt.

Reglen i saltvandsfiskeriloven om nedsættelse af nævn har hidtil kun været lidt anvendt. Bestemmelsen bevares dog, da det vurderes, at det har været muligt for fiskere at opnå fornuftige løsninger, fordi retten består.

Efter stk. 1 kan en eller flere fiskere forlange, at der nedsættes et nævn, som skal tage stilling til om en grundejer mod erstatning skal acceptere, at den eller de pågældende fiskere må anvende en afgrænset del af grundejerens ejendom til ophaling af både, oplægning eller klargøring af redskaber samt tørreplads for redskaber. I forslaget er ikke gentaget en regel i saltvandsfiskerilovens § 20, stk. 2, om, at der kan forlanges indhegning, da den skønnes overflødig.

Det bemærkes i forhold til anden lovgivning, at aktiviteterne i stk. 1 er omfattet af Naturbeskyttelseslovens § 8 om klitfredning og § 15 om strandbeskyttelseslinien. Disse bestemmelser indeholder mulighed for, at amtsrådene kan tillade de nævnte aktiviteter. Aktiviteterne skal som hidtil foretages i respekt af lov om kystbeskyttelse, jf. § 16 om aktiviteter på strandbredden m.v. Aktiviteterne skal endvidere gennemføres på en måde, så offentlighedens adgang til færdsel og ophold efter Naturbeskyttelseslovens § 22 ikke forhindres eller vanskeliggøres.

Efter stk. 2 tager nævnet i forbindelse med afgørelse efter stk. 1 ligeledes stilling til spørgsmålet om erstatning til grundejeren. Nævnet tager således stilling både til spørgsmål om retten til at benytte kyststrækningen og den erstatning, som skal betales til kystejeren.

I stk. 3 bestemmes det, at nævnets medlemmer, hvoraf en skal være fiskerisagkyndig, udpeges af vedkommende byret. Nævnet træffer endelig afgørelse. I

saltvandsfiskerilovens § 20 er der mulighed for at indbringe nævnets afgørelse for et "overnævn" med 6 medlemmer. Under hensyn til, at der har været så lidt behov for overnævnsafgørelser, foreslås systemet forenklet, så allerede nævnet med 3 medlemmer træffer endelig administrativ afgørelse. Eventuelle yderligere tvister vil derefter kunne indbringes for domstolene.

Efter stk. 4 skal nævnet ved afgørelsen tage hensyn til betydningen for fiskeren af at kunne benytte pladsen vejet op imod de eventuelle gener for grundejeren.

Efter stk. 5 tager nævnet ligeledes stilling til sagsomkostningerne, herunder hvem af parterne der skal betale sagsomkostningerne.

Efter stk. 6 kan kun parterne og ikke andre interesserede efter 5 år kan forlange ny nævnsafgørelse. Dette er en forenkling i forhold til den gældende regel i saltvandsfiskerilovens § 20, stk. 5, hvor også andre interesserede kan forlange en ny nævnsafgørelse.

Til § 85

Forslaget indebærer en sprogligt moderniseret videreførelse af den særlige erstatningsregel i ferskvandsfiskerilovens § 34.

Efter stk. 1 skal den, der fisker i ferskvand et sted, hvor den pågældende ikke er berettiget hertil, erstatte den fiskeriberettigede det derved påførte tab.

Stk. 2 fastslår i den forbindelse, at såvel den fiskeriberettigede som det offentlige kan være erstaningsberettiget, hvis en person har fisket i ferskvand et sted, hvor den pågældende ikke er fiskeriberettiget.

Stk. 3 fastslår, at udover ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan også amtsråd og de nævnte fiskeriforeninger rejse krav om erstatning til det offentlige.

Til kapitel 16.

Førstegangsomsætning af fisk

Forslaget viderefører de særlige regler i førstegangsomsætningsloven for al førstegangsomsætning af fisk. Omsætningsbegrebet svarer til den definition, der er indeholdt i forslagets § 3, nr. 4. Dog er transportører af fisk efter landing af fisken som udgangspunkt ikke omfattet af bestemmelsen. Omsætningen m.v. omfattes af reglerne i kapitel 16, når omsætningen m.v. finder sted i første omsætningsled. Det vil sige, at både køb, modtagelse, opbevaring mv. er omfattet af bestemmelsen.

Reglerne om førstegangsomsætning videreføres med samme intentioner, som var baggrunden for vedtagelsen af førstegangsomsætningsloven i 1994, nemlig at øge gennemsigtigheden i handelen med fisk. Formålet er at undgå omsætning, der medvirker til el-

ler maskerer landinger af fisk, der er fisket og landet i strid med reglerne i EU-regelsættet og nationale fiskeriregler.

Det afgørende element i det regelsæt om bevilling, der videreføres, er, at bevilling udstedes til personer og virksomheder, der opfylder kravene i § 88 og som ikke ved deres tidligere adfærd har udvist forhold, der giver grund til at antage, at de pågældende ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde. Bevillingen kan tilbagekaldes, hvis bevillingshaveren ved sin drift af virksomheden tilsidesætter regelsættet. I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser er der gjort nærmere rede for dette, jf. navnlig § 92, om nægtelse af bevilling og § 95, om tilbagekaldelse af bevilling.

De særlige bestemmelser om bevilling gælder for førstegangsomsættere af fisk, da dette omsætningsled er helt centralt i forbindelse med, at fangsten overdrages til videre anvendelse. Som led i overholdelse af regelsættet om fiskeriet og korrekt registrering af fangster, er præcise oplysninger om omsætning m.v. i første omsætningsled derfor afgørende.

I de kontrol- og registreringssystemer, der er bygget op i henhold til Rådets Forordning af 12. oktober 1993 (2847/93/EØF) med senere ændringer om indførelse af en kontrolforordning under den fælles fiskeripolitik og i henhold til de nationale regler, er førstegangsomsætterens indberetning af fisken til myndighederne afgørende for registrering af fangsten. Indberetningssystemet er baseret på en nøjagtigt indberetning fra førstegangsomsætteren. Indberetningen sammenholdes med fiskerens logbogsindberetning ved myndighederens opgørelse over fangsterne.

Med henblik på kontrol af overholdelse af lovens regler og EF-retsakter på fiskeriets område, kan der som hidtil dels gennem konkrete påbud og dels gennem regler, der udstedes i bekendtgørelsesform, stilles krav om særlig dokumentation m.v. også fra ethvert senere led i omsætningen, jf. § 121, stk. 2 og fra bevillingshavere uden fast forretningssted i Danmark, jf. § 121, stk. 3.

Til § 86

Bestemmelsen fastlægger i stk. 1 hvilke typer af virksomhed, der er omfattet af kravet om bevilling til omsætning m.v. af fisk i første omsætningsled. Disse svarer til de former for virksomhed, som er omfattet af førstegangsomsætningsloven. Bestemmelsen indeholder i stk. 2 og 3 i overensstemmelse med praksis en præcisering af lovtæksten.

Det skal udtrykkeligt bemærkes, at udtrykket "omsætning m.v." som hidtil også omfatter andet end det egentlige køb af fisk, jf. definitionen i forslaget § 3,

nr. 4. Definitionen omfatter både forhandling, opbevaring, behandling, erhvervelse, modtagelse, overdragelse og import/eksport af og samhandel med fisk. Dvs. at en række omsætningsformer er omfattet af bestemmelsen, f.eks. auktionsvirksomhed, kommissionsforhold, agentforhold, samlecentraler, sorteringsvirksomhed, importvirksomhed og diverse former for virksomhed, der involverer modtagelse og opbevaring af fisk. Når disse handlinger udøves af personer og virksomheder i første omsætningsled, er der krav om bevilling. Dog er transportører som udgangspunkt ikke omfattet af pligten til bevilling, jf. bemærkningerne til stk. 3.

I stk. 2 er indsat en ny bestemmelse, som i overensstemmelse med praksis præciserer, at der vedrørende det samme parti fisk kan være flere bevillingspligtige personer og virksomheder. Det er fundet mest hensigtsmæssigt klart at præcisere dette i lovtæksten. Bestemmelsen er f.eks. møntet på de situationer, hvor en opkøber telefonisk har erhvervet et parti fisk, som så bringes til opbevaring i et frysehus på kajen, inden fisken transportereres til et senere omsætningsled. I disse situationer har Fødevarerministeriet efter de gældende regler stillet krav om bevilling også til virksomheder, som fysisk opbevarer fisken, uanset at omsætning formelt set er gennemført.

I stk. 3 er det fastlagt, at personer og virksomheder, som transporterer fisken efter landing som udgangspunkt ikke omfattet af bevillingspligten. Dog kan ministeren fastsætte regler om eller i konkrete situationer påbyde, at også transportører af kontrolmæssige hensyn skal have bevilling. Dette hænger sammen med, at en meget væsentlig kontrolmulighed går tabt, hvis ikke der kan kræves indberetning om fiskens art og mængde fra det sted, hvor den fysisk befinder sig. Det er indtrykket, at en væsentlig del af de ulovligheder, som finder sted i forbindelse med ulovlig omsætning af fisk, er mulige, når fisken f.eks. losses direkte fra fartøjet og op i en lastbil, som herefter transporterer fisken til et senere omsætningsled. Det skal endvidere bemærkes, at ministeren derudover efter § 121, stk. 2, har mulighed for at fastsætte regler for alle omsætningsled, herunder også transportører om dokumentation for, at et parti fisk som opbevares eller transporteres mv., er fanget eller omsat i overensstemmelse med fiskerilovgivning.

Stk. 4 viderefører bestemmelsen i omsætningslovens § 2, stk. 2, således at de fiskere, som afsætter deres fangster direkte til forbrugere eller eksport, herunder samhandel indenfor Fællesskabets grænser, kan omfattes af kravet om bevilling. Det samme gælder personer eller virksomheder, som opdrætter fisk.

Efter stk. 5 kan ministeren som hidtil, jf. omsætningslovens § 2, stk. 3, bestemme, at omsætning af visse arter af fisk ikke er underlagt kravet om bevilling selvom dette finder sted i første omsætningsled.

Til § 87

Bestemmelsen er uændret videreførelse af førstegangsomsætningslovens § 3, 2. pkt., og fastlægger et klart forbud mod i første omsætningsled at overdrage fisk til bevillingspligtige personer og virksomheder, som ikke har bevilling til førstegangsomsætning af fisk.

Til § 88

Bestemmelsen indeholder de krav, der skal være opfyldt for, at personer eller virksomheder kan opnå bevilling til førstegangsomsætning af fisk.

Betingelserne i stk. 2 svarer til de hidtil gældende betingelser for bevilling til førstegangsomsætning i førstegangsomsætningslovens § 4, 1. pkt., der henviser til næringslovens krav til handelsdrivende. I stedet for en henvisning til næringslovens bestemmelser, er det i forslaget valgt udtrykkeligt at opregne de betingelser, der skal være opfyldt for at opnå bevilling. For fiskeauktionsmestre gælder endvidere betingelsen i § 89, stk. 1.

Der er i stk. 2, nr. 1, indført mulighed for, at udlændinge, som ikke er danske statsborgere eller EU/EØS-statsborgere, kan opnå bevilling også til fiskeauktionsmestervirksomhed, hvis de har opholds- og arbejdstilladelse i Danmark.

I stk. 3 og 4 videreføres kravet i førstegangsomsætningslovens § 4, stk. 2 og 5, om, at alle deltagere i en virksomhed, hvor der hæftes personligt og direkte samt et flertal af bestyrelsen og indehavere af en bestemmende aktiepart i selskaber med begrænset ansvar, skal opfylde de samme betingelser, som stilles til enkeltpersoner, der ønsker bevilling.

Til § 89

Stk. 1 svarer til bestemmelserne i førstegangsomsætningslovens § 4, stk. 1, nr. 4, om de særlige økonomiske krav til ansøgere om auktionsbevilling.

De særlige økonomiske krav til personer, der vil drive offentlig auktion har sammenhæng med, at der handles med varer, som tilhører sælger. Kravet stilles til personligt ansvarlige for auktionsdriften, som personligt vil hæfte økonomisk for forpligtelserne.

§ 89 bliver fremover den eneste bestemmelse, der vedrører særlige krav til ansøgere af bevilling til offentlig fiskeauktion. Ansøgerne skal derudover opfylde samme krav, som stilles til alle andre ansøgere om

førstegangsomsætningsbevilling. Bevillingen meddeles som for andre ansøgere ved, at ansøgeren på eget initiativ retter henvendelse og søger om bevilling til at drive auktionen på et nærmere angivet sted.

Stk. 2 bestemmer, at personligt ansvarlige deltagere i interessentskaber og kommanditselskaber, som skal drive fiskeauktionsmestervirksomhed skal opfylde de særlige økonomiske krav i stk. 1.

Kravet i stk. 3 om, at der skal indhentes tilladelse til at drive anden virksomhed med tilknytning til fiskerierhvervet er ny i loven. Dog har ministeren efter den gældende regel i omsætningslovens § 3, stk. 3, sidste pkt. mulighed for at forbyde, at personer med bevilling til fiskeauktion udøver anden erhvervsmæssig virksomhed. Bestemmelsen har sammenhæng med, at der fortsat bør være gennemsigtighed i auktionssystemet. Auktionsmesteren skal være uvildig i forbindelse med omsætningen af andres fisk og bør ikke være involveret på anden vis i omsætning af fisk. Det er derfor ikke hensigten, at personer eller selskaber, der har en bevilling til offentlig fiskeauktion, skal kunne få tilladelse til anden form for handel med fisk heller ikke i senere omsætningsled.

Det gældende system, hvor ministeriet udsender opslag om en ledig fiskeauktion og derefter blandt ansøgerne vælger en ansøger, der tildeles ret til at drive offentlig auktion for et nærmere afgrænset område, bortfalder. Herefter vil ministeren på grundlag af de objektive kriterier, der gælder i henhold til § 88 og § 89 afgøre ansøgninger om bevilling til offentlig fiskeauktion. Det kan føre til, at der drives flere fiskeauktioner i samme havn/område.

Det ændrede system vil åbne for muligheden for fri konkurrence mellem flere auktioner. Der er ikke behov for, at ministeriet fremover vurderer, om der er grundlag for en fiskeauktion i et område, inden bevilling udstedes. Enkeltansøgning om bevilling kræver derfor ikke fremover den særlige vurdering, der har været foretaget efter rådgivning fra det rådgivende omsætningsudvalg. Ansøgningerne vil fremover blive behandlet efter samme procedure som andre ansøgninger om førstegangsomsætning af fisk. Det indebærer, at sagerne efter den nuværende arbejdsdeling i ministeriet vil blive behandlet i Fiskeridirektoratet med klageadgang til ministeriets departement.

Med mulighederne for fri konkurrence mellem auktioner ophører behovet for, at ministeriet godkender salærtakster m.v. På denne måde gennemføres en omfattende deregulering og området vil herefter være undergivet almindelige handelsvilkår.

Samtidig vil der fortsat udover kravene i § 89 til bevillingshaverne kunne stilles særlige krav til selve

driften, der sikrer, at der er tale om offentlige auktioner, jf. bemærkningerne til §§ 100-101.

En bestemmelse i førstegangsomsætningslovens § 17, stk. 3, om, at der kan besluttes auktionspligt for fisk udgår af loven, da dette kan gennemføres i medfør af artikel 14 i kontrolforordningen.

Til § 90

Bestemmelsen svarer til førstegangsomsætningslovens § 4, stk. 3, og giver mulighed for, at ministeren kan give tilladelse til, at bevilling meddeles selvom betingelserne i § 88 og § 89 ikke opfyldt. Bestemmelsen vil kunne anvendes bl.a. i den situation, hvor et selskab, som ikke er hjemmehørende i EU- eller EØS medlemslandene ansøger om bevilling til førstegangsomsætning af fisk i Danmark.

Til § 91

Stk. 1 er en videreførelse af bemyndigelsen til ministeren i førstegangsomsætningslovens § 3, stk. 2, til at fastsætte regler for udstedelse af bevillingen til førstegangsomsætning. Bestemmelsen er dog præciseret, idet det direkte fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om vilkårene for opretholdelse af bevillingen, herunder, at det er en betingelse for opretholdelsen, at lovregler, påbud m.v. overholdes. Hensigten er, at det i praksis i højere grad end med de nuværende formuleringer, bliver muligt at tilbagekalde bevillingerne, hvis de pågældende udøver virksomheden på en uforvarlig måde i forhold til regelsættet. Ved at knytte klare vilkår til bevillingerne vil det være klart for bevillingshaveren, hvad konsekvensen er af tilsidesættelse af vilkår. I bestemmelserne om bevillingsnægtelse og bevillingsfratagelse, jf. § 92 og § 95 er der ligeledes foretaget præciseringer og opstramminger.

Stk. 2 viderefører førstegangsomsætningslovens § 15, hvor der i forbindelse med kontrol kan indhentes oplysninger hos andre offentlige myndigheder om den pågældende. I forbindelse med selve bevillingsudstedelsen vil der i overensstemmelse med reglen i forvaltningslovens § 29, med ansøgerens samtykke kunne indhentes oplysninger om ansøgeren hos andre myndigheder. Hvis ansøgeren nægter at give samtykke til indhentelse af oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre, om kravene til bevillingsudstedelse er opfyldt vil dette i almindelighed føre til, at ansøgningen om bevilling ikke imødekommes.

Til § 92

Bestemmelsen afløser førstegangsomsætningslovens § 4, stk. 4, om muligheden for at nægte bevilling. De gældende regler giver mulighed for et meget vidt

skøn i forbindelse med nægtelse af bevilling, uden at ansøgere på forhånd har nærmere angivelser af de forhold, som administrationen vil lægge vægt på. I forslaget er bestemmelsen omformuleret, så det klart fremgår, at nægtelse vil have baggrund i den pågældendes forudgående adfærd, hvis denne adfærd kan give grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Efter bestemmelsen kan bevilling således nægtes, hvis den pågældende er fundet skyldig i strafbart forhold, herunder bøder og konfiskation vedtaget administrativt, og forholdet kan give grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet forsvarligt, f.eks. hvis den pågældende i forbindelse med tidligere virksomhed med førstegangsomsætning af fisk er dømt for overtrædelse af loven eller anden lovgivning af betydning for driften af virksomheden.

Forslaget indeholder endvidere mulighed for at bevilling kan nægtes, hvis ansøgerens bevilling tidligere indenfor en periode på 5 år er blevet tilbagekaldt, og der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet forsvarligt.

Endelig kan bevilling nægtes, hvis der foreligger oplysninger om den pågældende, som giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde. I det sidstnævnte tilfælde tænkes f.eks. på den situation, hvor ansøger er tiltalt for overtrædelse af bestemmelser i fiskerilovgivningen med tilknytning til førstegangsomsætningen. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende har virksomheder, der afsætter fisk i senere handelsled, og tiltalerejsningen vedrører forhold i en anden virksomhed end den, der nu ansøges om bevilling til. I sådanne situationer forekommer det uholdbart, hvis ikke bevillingsudstedelse kan nægtes, indtil de forhold tiltalen vedrører, endeligt er afklaret. Hvis tiltalen frafalder, kan bevilling herefter naturligvis ikke nægtes med baggrund i dette forhold.

Til § 93

Med mindre formuleringssændringer svarer bestemmelse til de gældende bestemmelser i førstegangsomsætningsloven § 5 og § 7. En bestemmelse i den gældende lov om, at bevilling til at drive offentlig fiskeauktion bortfalder, når bevillingshaveren fylder 67 år, optages ikke i forslaget. Dette skyldes, at retten til at drive fiskeauktion med forslaget vil kunne drives af enhver, der opfylder betingelserne i §§ 88 - 89.

I § 93, stk. 4, videreføres uændret omsætningslovens § 7, stk. 4. Der kan fortsat være behov for særlige regler om bevillingsbortfald ved fiskeauktioner, da der i medfør af forslagets § 101, vil kunne stilles for-

skellige krav til selve gennemførelsen af auktionen i forbindelse med forskellige auktionsformer. Bestemmelsen vedrører bevillingsbortfald på baggrund af de forhold, der er nævnt i lovbestemmelsen. Hvis bevillingen skal tilbageholdes på grund af manglende overholdelse af vilkår gælder reglen i § 95.

Til § 94

Bestemmelsen svarer til førstegangsomsætningslovens § 8 og § 12, stk. 3, 2. pkt. Dog er reglen om, at en sådan bevilling udstedes tidsbegrænset med mulighed for, at ministeren kan forlænge fristen ikke opretholdt. Bevilling efter denne bestemmelse er således som udgangspunkt tidsbegrænset, dog skal virksomheden ledes af en person, som er godkendt efter reglerne i § 97.

Til § 95

Bestemmelsen erstatter førstegangsomsætningslovens § 9, som omhandler tilbagekaldelse af bevilling. Der er, som ved bestemmelsen om udstedelse af bevilling og nægtelse af bevilling, anvendt en formulering, der vil give en mere præcis administration.

I lighed med systemet omkring tilbagekaldelse af tilladelser til at drive fiskeri, jf. § 37, stk. 2, vil bevillingen kunne tilbagekaldes ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkårene. Det vil klart fremgå af bevillingen, at den er betinget af, at vilkårene knyttet til bevillingen overholdes, og at tilsidesættelse heraf medfører, at bevillingen tilbagekaldes. Den gældende lovtæst anvender ikke ordene "grov eller gentagen" men i praksis sker bevillingsinddragelse efter førstegangsomsætningsloven kun, når en tilsidesættelse af vilkår og betingelser vurderes som grove eller gentagne. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt, at angive dette direkte i lovtæksten.

Til § 96

Bestemmelsen vedrører bevillingshaverens adgang til inden 4 uger efter afgørelsen at få en tilbagekaldelse af bevillingen prøvet ved domstolene. Reglen ændres i forhold til førstegangsomsætningslovens § 10, så den pågældende ikke selv skal rejse sagen men kan forlange, at ministeren rejser sagen. Dette svarer til regelsættet for fiskeritilladelser, jf. § 37, stk. 5, med bemærkninger. Det anses for rimeligt, at reglerne bringes i overensstemmelse med hinanden, og den regel, der er mest gunstig for borgeren, er derfor valgt.

Det forudsættes, at det i praksis efter delegation fra ministeren vil være Fiskeridirektoratet, som træffer afgørelse om, hvorvidt en bevilling skal inddrages. Bevillingshaveren kan derefter inden 4 uger anmode

fødevarerministeren om at indbringe afgørelsen for domstolene i den civile retsplejes former, jf. § 96. Det skal bemærkes, at der ikke forudsættes adgang til administrativ rekurs til departementet førend afgørelsen indbringes for domstolene, idet domstolsprøvelsen her er valgt som særlig prøvelsesform. Dette betyder, at klageadgangen til departementet vil blive afskåret med hjemmel i forslagens § 110, stk. 2. Indbringelse af afgørelsen for domstolene har ikke opsættende virkning med mindre retten bestemmer andet.

I sager om tilbagekaldelse af bevilling til førstegangsomsætning eller fiskeauktionsmestervirksomhed, er der i lighed med inddragelse af fiskeritilladelser, jf. § 37 med bemærkninger, i visse sager tillige grundlag for at rejse en sag om bøde eller konfiskation enten administrativt, jf. § 133 eller ved dom, jf. § 130, og § 132, samt de almindelige bestemmelser om konfiskation i straffelovens kapitel 9.

Sager om bevillingsinddragelse kan f.eks. komme på tale, hvor det konstateres, at bevillingshaveren har medvirket til eller står bag ulovlig omsætning af fisk. Sådanne sager har siden begyndelsen af 1990'erne medført en række store bøder samt konfiskation i forhold til førstegangsomsættere af fisk, herunder samlecentraler og opkøbere. Der kan, når der er konstateret overtrædelse reglerne om førstegangsomsætning af fisk i de grove sager, være behov for øjeblikkeligt at inddrage den pågældende virksomheds eller persons bevilling, hvis gennemsigtigheden i omsætningssystemet skal bevares og yderligere lovovertrædelser forebygges. Derudover kan der blive tale om at indlede en straffesag om bøde og konfiskation.

Som anført i bemærkningerne til § 37 er der med de hjemler, der videreføres, mulighed for efterfølgende at rejse en straffesag for så vidt angår spørgsmålet om f.eks. den ulovlige omsætning af fisk. I denne straffesag kan der blive tale om straf i form af bøde, jf. § 130, og konfiskation af det ulovlige parti eller værdien heraf, jf. § 132 og de almindelige bestemmelser om konfiskation i straffelovens kapitel 9.

Som udgangspunkt er reglerne om rettighedsfrakendelse reguleret i straffelovens §§ 78-79, og hvis der ikke i særlovgivningen er fastsat særlige regler om rettighedsfrakendelse, vil spørgsmålet om rettighedsfrakendelse skulle indbringes for domstolene i straffetsplejens former under eller efter en straffesag.

Forslaget indeholder imidlertid en særlig hjemmel til administrativ bevillingsinddragelse og afviger dermed fra systemet i straffeloven. Dette medfører, at en bevilling kan inddrages administrativt umiddelbart efter, at ulovlighederne er konstateret og således før en eventuel straffesag. Retssikkerheden for bevillingsha-

veren tilgodeses ved den lette adgang til domstolsprøvelse af bevillingsinddragelsen, jf. § 96, stk. 1.

Dette betyder i praksis, at bevillingsinddragelsen kan finde sted umiddelbart i forlængelse af, at overtrædelsen er konstateret, og at der efterfølgende kan tages administrative, jf. § 133, eller retlige skridt for så vidt angår bøde og konfiskation.

Både i forbindelse med en administrativ vedtagelse af bøde og konfiskation og i forbindelse med domstolsbehandling af spørgsmålet vil der kunne tages højde for princippet i straffelovens § 87 om, at en retlighedsfrakendelse (bevillingsinddragelse) kan medføre en nedsættelse eller bortfald af straffen, idet det ved behandlingen af det strafferetlige spørgsmål vil være fuldt oplyst og indgå i vurderingen, at der tillige har fundet retlighedsfratagelse sted.

Det skal bemærkes, at et krav om bøde eller konfiskation kan vedtages administrativt (udenretligt), jf. forslagets § 133 med bemærkninger. Hvis vedtagelsen af bøde eller konfiskation ikke kan gennemføres administrativt, f.eks. fordi bevillingshaveren ikke er indstillet herpå, vil sagen om konfiskation og bøde blive overgivet til anklagemyndigheden, som derefter kan indbringe sagen for domstolene.

Til § 97

Bestemmelsen viderefører førstegangsomsætningslovens § 12 og vedrører de krav, der kan stilles til en bevillingspligtig virksomheds bestyrer.

Til § 98

Bestemmelsen viderefører førstegangsomsætningslovens § 13 og giver mulighed for, at ministeren kan forbyde, at en bevillingshaver lader nogen, som ikke opfylder betingelserne for bevilling forestå køb, salg, modtagelse eller lignende i virksomheden. Ved udtrykket "eller lignende" forstås alle de øvrige handlinger, som er omfattet af definitionen af omsætning m.v., jf. forslagets § 3, nr. 4. Bestemmelsen har præventivt sigte og skal hindre stråmandsvirksomhed, hvor en anden end den der rent faktisk har bevillingen i realiteten driver virksomheden.

Til § 99

Bestemmelsen erstatter førstegangsomsætningslovens § 17, stk. 1, og bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, hvilke forpligtelser der kan pålægges en bevillingshaver med hensyn til indberetning vedrørende modtagne og købte fisk. Bestemmelsen er dels udformet som en bemyndigelse, dels fastsættes der specifikke krav til indberetningen fra førstegangsomsætterne af fisk.

Indberetningssystemet er et grundlæggende element i kontrollen med fangsten og omsætningen af fisk, idet det er disse oplysninger, som sammenholdes med fiskernes logbogsindberetninger. Af kontrolmæssige hensyn kan det være nødvendigt at kræve yderligere oplysninger og dokumentation.

Med en bemyndigelsesbestemmelse er der mulighed for at tilpasse regelsættet til kontrolbehovet, således at det kan løbende kan sikres, at indberetningssystemet fungerer effektivt.

I forslagets § 99, stk. 1, nr. 2, er det i overensstemmelse med praksis præciseret, at der også vil kunne stilles krav om indsendelse af oplysninger om vejesedler som en generel foranstaltning, også selvom dette ikke sker som led i konkret kontroludøvelse.

Endvidere er det som noget nyt i § 99, stk. 2, medtaget, at der kan stilles krav om løbende indberetninger om virksomhedens aktivitet og autoriseret vejning af fisken for bevillingshaverens regning. Denne bestemmelse finder særligt anvendelse i forbindelse med en skærpet kontrolsituation, f.eks. hvor der er behov for at overvåge et bestemt fiskeri og i den forbindelse omsætningen af fangsterne fra det pågældende fiskeri nærmere. Med hensyn til kontrolvejning af fisk vil der i praksis af kontrolmæssige grunde overvejes blive stillet krav om anvendelse af autoriseret vejer og måler. Hvis det i en konkret situation vurderes, at det er tilstrækkeligt til opfyldelse af kontrolbehovet, vil der kunne fastsættes krav om anvendelse af godkendte vægte.

Til § 100

Bestemmelsen er en konsekvens af ændringen af reglerne om udstedelse af bevilling til offentlig fiskeauktion. De ændrede regler vil betyde, at der kan komme flere fiskeauktioner i den samme havn. Denne mulighed vil gælde straks fra lovens ikrafttræden i de havne, hvor der ikke allerede er fiskeauktioner eller hvor en bevilling ophører. I havne, hvor en bevillingshaver fortsætter sin aktivitet, er det fundet mest hensynsfuldt, at der i en periode på 2 år fra det tidspunkt, hvor loven forventes sat i kraft, ikke gives bevilling til flere auktioner.

Til § 101

Der vil også efter lovændringen skulle udfærdiges særlige regler for drift af offentlig fiskeauktion. Hensigten med reglerne er både at sikre, at virksomheden foregår på en sådan måde, at aktiviteten med rette kan betegnes som en offentlig auktion og for at sikre, at der kan gennemføres den fornødne kontrol med de valgte auktionsformer.

Dette indebærer, at der vil kunne fastsættes regler om pligt til offentliggørelse af tidspunkter og sted for afholdelse af auktion. Derudover vil der, som for al anden førstegangssomsætning af fisk blive stillet krav med henblik på at sikre, at fiskerilovgivningen og andre regelsæt overholdes.

I denne forbindelse vil det have betydning, at det af bestemmelsen direkte fremgår, at de fremtidige regler kan omfatte særlige regler for nye auktionsformer.

Herved er der mulighed for bl.a. i forhold til auktioner, som ønskes afholdt i elektronisk form f.eks. via internettet at stille krav om, at auktionen afholdes på en sådan måde, at der er tale om en offentlig auktionsform samt med henblik på at sikre, at auktionen foregår på en måde, så der er tilstrækkeligt indsigt i, at fiskerilovgivningen overholdes. Der vil således kunne stilles særlige krav til, hvorledes indberetningen til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri skal finde sted. Dette vil ligeledes være tilfældet, hvor flere auktioner ønsker at samarbejde med henblik på at opnå et større marked.

Til kapitel 17.

Administration af produktionsafgifter

Til § 102

Bestemmelserne om administration og opkrævning af produktionsafgifter inden for fiskerisektoren er videreført fra EU-bemyndigelseslovens §§ 6-12.

Lovbestemmelserne blev i deres nuværende form gennemført ved vedtagelsen af EU-bemyndigelsesloven for fiskeri i 1996. Bestemmelserne blev i den forbindelse notificeret for EU-Kommissionen i overensstemmelse med EF-traktatens regler om statsstøtte. Bestemmelserne blev desuden på det tidspunkt justeret, så de er i overensstemmelse med de regler, der gælder på landbrugsområdet i henhold til lov nr. 414 af 13. juni 1990 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., med senere ændringer.

Der er siden gennemførelsen af loven i 1996 oprettet en Fiskeafgiftsfond, jf. bekendtgørelse nr. 618 af 19. august 1998. Der opkræves produktionsafgift på al fisk landet af danske fiskerfartøjer i Danmark og i udlandet.

Bestemmelsen i § 102 er en videreførelse af reglen i EU-bemyndigelseslovens § 6. Det skal dog bemærkes, at der i § 102 er indsat et nyt stk. 1, som i overensstemmelse med praksis bestemmer, at ministeren kan nedsætte en eller flere produktionsafgiftsfonde. Stk. 1 er indsat af lovtekniske grunde med henblik på

at klargøre, at bestemmelsen vedrører produktionsafgiftsfonde.

Bestemmelsen fastsætter, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk og fiskeri, der landes eller omsættes m.v. her i landet. Disse afgifter indgår derefter i en dertil oprettet fond, som kan anvende midlerne til de formål, der fremgår af § 103.

Til § 103

Bestemmelsen viderefører reglen i EU-bemyndigelseslovens § 7 og indeholder en opregning af de lovlige formål, som fondenes midler kan anvendes til. Opregningen er som udgangspunkt udtømmende, men ministeren kan godkende andre formål.

Til § 104

Bestemmelsen viderefører uændret reglen i EU-bemyndigelseslovens § 8, og fastsætter, at hver fond ledes af en bestyrelse, som nedsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Bestemmelsen indeholder endvidere regler om bestyrelsens forpligtelser. Bestemmelsen i EU-bemyndigelseslovens § 8, stk. 4, om klageadgang vedrørende afgørelser truffet af fonde nedsat i henhold til § 102 er ikke medtaget her, men er indarbejdet i forslagets kapitel 19 om delegation og klageadgang.

Til § 105

Bestemmelsen viderefører reglen i EU-bemyndigelseslovens § 9, som bestemmer, at fondenes budgetter og regnskaber skal godkendes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Ministeren kan i den forbindelse bl.a. fastsætte regler om udarbejdelse af budgetter og regnskaber samt revision. Det er et krav, at fondenes regnskaber revideres af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Til § 106

Bestemmelsen viderefører reglen i EU-bemyndigelseslovens § 10, om oplysningspligt i forbindelse med opkrævning og anvendelse af fondenes midler. Oplysningspligten påhviler både bestyrelsesmedlemmer og de virksomheder eller andre, der modtager tilskud fra fondene, samt de virksomheder hvorfra afgifterne opkræves. EU-bemyndigelseslovens § 10, stk. 4, om kontrolmyndighedens adgang til at foretage kontrol med afgiftspligtige virksomheder er ikke indarbejdet her, men er indarbejdet i forslagets kapitel 22 om kontrol.

Til § 107

Bestemmelsen viderefører EU-bemyndigelseslovens § 11, og vedrører bestyrelsesmedlemmernes og eventuelle revisorerers erstatningspligt, hvis de pågældende under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet en fond skade. Det er bestyrelsen eller ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, som træffer afgørelse om hvorvidt der i påkommende tilfælde skal rejses krav om erstatning.

Til § 108

Bestemmelsen viderefører EU-bemyndigelseslovens § 12, og forpligter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til ved hvert finansårs udløb, at meddele Folketinget, hvilke midler der indgæet i fondene og hvad fondenes midler er anvendt til.

*Til kapitel 18.**Videnskabelige undersøgelser**Til § 109*

Bestemmelsen er i stk. 1 en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 13 og ferskvandsfiskerilovens § 35. I medfør af stk. 1 kan der som led i tilladte undersøgelser foretages fiskeriaktivitet, der ellers ikke ville være tilladt i henhold til loven. Dette svarer til ordningen i Rådets forordning af 24. april 1997 (894/97/EF) om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne med senere ændringer. I forordningen er der i artikel 14 en bestemmelse om, at medlemslandene kan tillade, at fiskeri foregår uanset bestemmelserne i forordningen, når der forud er givet Kommissionen meddelelse om undersøgelserne.

I forhold til de gældende regler er i bestemmelsen indføjet, at undersøgelser og foranstaltninger kan udføres med henblik på fiskeplejemæssige formål. Det vedrører bl.a. opfiskning af moderfisk.

I stk. 2 er bestemmelsen i ferskvandsfiskerilovens § 36 videreført, således at den der er bemyndiget til at foretage fiskeriundersøgelser har ret til at færdes på den private grund, der måtte støde op til det fiskevand, hvori undersøgelserne foretages.

*Til kapitel 19.**Delegation og klageadgang**Til § 110*

I bestemmelsens stk. 1 videreføres muligheden i EU-bemyndigelseslovens § 16, stk. 1, for at ministeren kan uddelegere dispositioner og afgørelser efter EU-retsakter til producentorganisationer og brancheorganisationer.

Bestemmelsens stk. 2 er en videreførelse af adgangen for ministeren i saltvandsfiskerilovens § 41a, reguleringslovens § 10, og EU-bemyndigelseslovens § 16, stk. 2, til at uddelegere sine beføjelser til en institution under ministeriet eller anden statslig institution samt at fastsætte regler om klage, herunder afskære klageadgang.

I overensstemmelse med den nuværende ansvarsfordeling i ministeriet er det hensigten, at Fiskeridirektoratet i samme omfang som hidtil skal udøve en række af de beføjelser, som efter loven er tillagt ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, d.v.s. administration af regelsættet, udstedelse af visse nærmere bestemte forskrifter samt udøvelse af tilsyn og kontrol i medfør af loven. Tilsyn og kontrol udøves således af Fiskeridirektoratets kontrolpersonale. Det nærmere omfang af Fiskeridirektoratets beføjelser fremgår af bekendtgørelse nr. 503 af 30. juni 1998 om Fiskeridirektoratets opgaver og beføjelser. I øvrigt vil beføjelserne som hidtil også skulle udøves af andre direktorater under ministeriet. Det gælder f.eks. opgaver i relation til de EF-retsakter om markeds- og strukturordninger, der gennemføres med hjemmel i § 10.

For så vidt angår klageadgangen, er der med formuleringen givet mulighed for helt eller delvist at afskære klageadgangen. Dette vil ikke ske, hvis væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder taler imod. Hvis adgangen ikke afskæres, kan indsendelsen og behandlingen af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmuligheden, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse.

Klageadgangen vil være åben for den som afgørelsen direkte vedrører. De mere generelle hensyn, som organisationer og foreninger varetager, tilgodeses gennem høring vedrørende regler, administrationsvejledninger m.v. samt i visse tilfælde også høring omkring mere konkrete forhold, inden der træffes afgørelse i første instans af forvaltningen.

Endvidere gives der med forslaget adgang til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet afgørelsen i første instans, kan få mulighed for at genvurdere afgørelsen, selvom der er indgivet klage. Myndigheden kan eventuelt gives adgang til at træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klager hel eller delvis medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen.

Remonstration kan være en mere hensigtsmæssig måde at få sagen prøvet på ny frem for en formel klage til en anden instans. Remonstration vil således i mange tilfælde være en hurtigere måde at få sagen vurderet på. Under alle omstændigheder vil der være ad-

gang for klager til, at påklage den afgørelse som myndigheden i første instans træffer også efter at sagen har været genbehandlet i første instans.

Det har hidtil været vurderingen, at remonstration kunne ske i alle tilfælde uden formel hjemmel. Folkeetingets Ombudsmand har imidlertid givet udtryk for, at remonstration i tilfælde, hvor der er indgivet klage, efter Ombudsmandens opfattelse kræver udtrykkelig hjemmel. Denne udtrykkelige hjemmel indføres med forslaget.

Til § 111

I bestemmelsen videreføres uændret EU-bemyndigelseslovens § 8, stk. 4, som fastlægger en adgang til at klage over afgørelser truffet af bestyrelsen for de fonde, som er nævnt i forslagets kapitel 17. Det er fundet mest hensigtsmæssigt at placere bestemmelsen i dette kapitel, som indeholder lovens øvrige bestemmelser om klageadgang.

Til kapitel 20.

Oplysningspligt

Til § 112

Bestemmelsen viderefører saltvandsfiskerilovens § 41, og indholdet af ferskvandsfiskerilovens § 46 om, hvilke oplysninger Fødevareministeriet kan kræve af de personer og virksomheder, som er omfattet af loven. Forslaget indfører desuden hjemmel til, at der kan afkræves oplysninger om opdræt af fisk.

Bestemmelsen giver adgang til, at oplysningerne kan behandles. Hermed menes først og fremmest, at de afgivne oplysninger kan registreres. Udtrykket behandling er anvendt i overensstemmelse med den terminologi, der anvendes i det af Justitsministeriet fremsatte forslag til lov om behandling af personoplysninger (L 44).

Efter bestemmelsen kan oplysningerne afkræves med flere formål, herunder til brug for administration af loven, i kontroløjemed samt til statistisk brug. For så vidt angår stk. 2 er det udgangspunktet, at oplysninger om regnskaber alene kan afkræves og registreres i statistisk øjemed.

Til kapitel 21.

Gebyrer m.v.

Bestemmelserne vedrører muligheden for at fastsætte gebyr i forbindelse med særlige tjenesteydelser. I forhold til gældende love er flere bestemmelser med mulighed for at fastsætte gebyr ikke medtaget i den samlede fiskerilov. Dette skyldes, at pågældende be-

stemmelser aldrig har været anvendt og ikke skønnes at ville blive anvendt.

Bestemmelsen i ferskvandsfiskerilovens § 29, om gebyr til dækning af administrationsomkostninger og tilsynsomkostninger er således ikke medtaget. Det samme gælder bestemmelsen om, at de fiskeriberettigede kan pålægges at betale omkostninger til videnskabelige undersøgelser, der udføres efter anmodning. Bestemmelsen må anses for overflødig, da Danmarks Fiskeriundersøgelser har mulighed for at udføre en indtægtsdækket virksomhed.

Bestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 8, om mulighed for generelt gebyr i forbindelse med tilladelse til havbrug er heller ikke medtaget i forslaget.

Til § 113

Bestemmelsen i § 113 er en videreførelse af EU-bemyndigelseslovens § 5, om, at ministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis betaling for særlige tjenesteydelser. Som det fremgik i forbindelse med vedtagelsen af EU-bemyndigelsesloven i 1996 giver bestemmelsen kun mulighed for at kræve hel eller delvis betaling for særlige ydelser, som kontrolmyndighederne udfører efter anmodning. Der er således ikke tale om en generel hjemmel til at fastsætte regler om gebyr for kontrol.

Der har ikke hidtil været fremsat sådanne anmodninger, men det kan ikke udelukkes, at der i forbindelse med ønske om dispensationer, f.eks. i forbindelse med visse former for lystfiskeri, kan blive fremsat anmodning om en særlig fiskerikontrolindsats, som det ikke vil være muligt at imødekomme inden for de sædvanlige rammer.

Til § 114

Bestemmelsen i § 114 er en videreførelse af EU-bemyndigelseslovens § 13 om afgifter. Bestemmelsen tager sigte på afgiftsbetaling i situationer, hvor der i forbindelse med et bestemt, særligt afgrænset fiskeri er behov for særlige biologiske undersøgelser som forudsætning for, at fiskeriet kan udføres. Bestemmelsen har aldrig været anvendt men hensigten har været, at man i situationer, hvor ejerne af nogle få fartøjer ønsker at drive et særligt afgrænset fiskeri, f.eks. muslingefiskeri i et nærmere afgrænset område, vil kunne kræve gennemførelse af biologiske undersøgelser, som de pågældende selv bekoster. Uanset, at bestemmelsen aldrig har været anvendt, er det anset for rimeligt at opretholde hjemlen, da der kan opstå ønske om at drive et sådan fiskeri uden, at der er mulighed for at finansiere særlige biologiske undersøgelser i forbin-

delse hermed via ministeriets sædvanlige forskningsmidler.

Til § 115

Bestemmelsen viderefører EU-bemyndigelseslovens § 14, stk. 1, om morarente, som med forslaget udvides til at gælde på hele lovens område og for de i § 10 nævnte EF-retsakter.

Rentesatsen i EU-bemyndigelsesloven er en fast rente på 1,3 pct. månedlig. Den gældende rentesats har i lang tid været betydeligt højere end såvel pengeinstitutternes almindelige udlånsrenter som den rentesats, der gælder for almindelige krav på formuerettens område. Bestemmelsen i forslaget henviser derfor til den rentesats, der fastsættes efter renteloven og regler udstedt i medfør heraf.

Den rentesats, der gælder for sådanne krav, er i henhold til lov nr. 583 af 1. september 1986 (Renteloven) og den dertil knyttede bekendtgørelse nr. 896 af 20. december 1990 fastsat til den enhver tid fastsatte officielle diskonto med tillæg af 5 pct., svarende til en samlet årlig rentesats på 8,75 pct. (27. august 1998).

Med ændringen er det hensigten at bringe forslagets rentesats på linie med den almindelige rentesats i henhold til renteloven med tilknyttede forskrifter, således at rentesatsen bliver variabel, så den derved fremover følger renteniveauet på samme måde som renten i henhold til renteloven med tilknyttede forskrifter.

Nedsættelsen af renten i forhold til renten i EU-bemyndigelsesloven har ingen økonomiske konsekvenser for staten, idet de eneste renter, der hidtil er blevet opkrævet i medfør af EU-bemyndigelsesloven har været de renter der har tilfaldet Fiskeafgiftsfonden, jf. kapitel 17, i forbindelse med for sen indbetaling af ydelser til fonden.

Til § 116

Bestemmelsen opregner, for hvilke forfaldne ydelser efter loven, der er udpantningsret. Disse ydelser er ikke tillagt udpantningsret i medfør af udpantningsloven, jf. lov bekendtgørelse nr. 774 af 18. november 1986, og der er derfor behov for en udtrykkelig hjemmel i særlovgivningen hertil.

Bestemmelsen omfatter alene krav, som er så klare, at der kun helt undtagelsesvist kan være tvist om, hvorvidt det beløb de opkræves, rent faktisk skal ydes af den person, der betragtes som skyldner. Bestemmelsen viderefører udpantningsret for en række af de beløb, som efter de gældende fiskerilove er tillagt udpantningsret og som ikke har hjemmel i udpantningsloven.

Nr. 1, 4, 5, 6 og nr. 9 viderefører EU-bemyndigelseslovens § 15, dog således at udpantningsretten er udvidet til at gælde alle renter, gebyrer, og afgifter efter loven.

Nr. 2 viderefører fisketegnslovens § 7, stk. 2.

Nr. 3 viderefører for så vidt angår omkostninger ved nævnsbehandling efter forslagets § 84, stk. 5, saltvandsfiskerilovens § 20, stk. 4, sidste pkt. Med hensyn til udpantningsretten for omkostninger i forbindelse med nævnsbehandling efter forslagets § 80, som erstatter saltvandsfiskerilovens § 17, er der tale om en nyskabelse, idet saltvandsfiskeriloven ikke indeholder hjemmel hertil. Bestemmelsen omfatter også denne type nævnsbehandling med henblik på at skabe lighed mellem de to typer af nævnsbehandling, der fælles for begge kan kræves nedsat af erhvervsfisker med henblik på afgørelse af en tvist.

Nr. 7 indeholder adgang til udpantningsret på et område, hvor der ikke hidtil har været hjemmel til udpantning.

Nr. 8 viderefører adgangen til udpantning i ferskvandsfiskerilovens § 44 og er udvidet til at gælde hele lovens område, således også for omkostninger til optagning af pæle m.v. i saltvand.

Til kapitel 22.

Kontrol og tilsyn

Kontrollen med fangsten og omsætningen af fisk er et grundlæggende element i forvaltningen af fiskeriet. Dette hænger sammen med behovet for en præcis kvoteovervågning og en høj grad af gennemsigtighed med hensyn til omsætningen af fisk.

Rådets forordning af 12. oktober 1993 (2847/93/EØF) om indførelse af en kontrolordning af den fælles fiskeripolitik (kontrolforordningen), stiller endvidere en række krav til medlemslandenes kontrol af fiskere, modtagere, transportører og opkøbere af fisk og det er i henhold til forordningen et ubetinget krav, at den nationale fiskerikontrol skal være effektiv, jf. artikel 30. Kontrolbestemmelserne i den gældende EU-bemyndigelseslov er indsat til opfyldelse af dette formål.

Forslagets bestemmelser om kontrolmyndigheden og dennes beføjelser er en samling af de regler om kontroludøvelse, der findes i fiskerilovene. Disse bestemmelser blev senest præciseret ved ændringerne af saltvandsfiskeriloven og reguleringsloven, der blev vedtaget i maj 1998 med henblik på at skabe et klart og ensartet grundlag for kontroludøvelsen, idet fiskerilovgivningens opdeling på flere love har medført en række forskellige kontrolbestemmelser. Med samlingen af 9 love på fiskeriområdet vil der med forslaget

F. t. Fiskerilov

skabes et fuldstændig ensartet lovgrundlag for kontroludøvelsen på fiskeriområdet. Dette vurderes at være en fordel både for de kontrollerede borgere og virksomheder og for de retsadværende myndigheder.

Hensigten med forslaget er således at fastlægge et klart og gennemskueligt lovgrundlag for kontroludøvelsen, hvilket dels vil sikre grundlaget for de kontrolleredes retssikkerhed og dels skaber grundlag for en mere effektiv kontroludøvelse.

Til § 117

Til stk. 1.

I stk. 1 angives hvem der kan udøve kontrolbeføjelserne efter loven. Det bemærkes, at det i de gældende fiskerilove er angivet, at ministeren kan uddelegere sine beføjelser om kontrol. En sådan bestemmelse er udeladt af forslaget, idet det følger af forslaget generelle hjemmel til delegation, jf. § 110, at ministeren kan delegere sine beføjelser efter loven. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring, idet det i praksis med den nuværende arbejdsdeling i Fødevareministeriet fortsat er Fiskeridirektoratet, som gennemfører fiskerikontrol og tilsyn.

Til stk. 2.

Forslagets kontrolbeføjelser i stk. 2 svarer fuldtud til de kontrolbeføjelser, som kontrolmyndigheden har efter de gældende love. Omfanget af beføjelserne svarer således til de gældende regler i saltvandsfiskerilovens § 38, reguleringslovens § 11, EU-bemyndigelseslovens § 4 og førstegangssætningslovens § 15.

Fødevareministeriet har i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget nøje vurderet nødvendigheden af at opretholde de allerede gældende kontrolbeføjelser. Det er i den forbindelse fundet nødvendigt fortsat at kunne gennemføre uanmeldt fiskerikontrol på fiskerifartøjer og virksomheder, der omsætter og opbevarer m.v. fisk for at kunne gennemføre en effektiv fiskerikontrol. Forslaget opretholder således kontrolmyndighedens adgang til mod behørig legitimation og uden retskendelse at foretage fiskerikontrol på de i forslaget nævnte fartøjer og virksomheder.

Det skal bemærkes, at den adgang, kontrolmyndigheden har til uden retskendelse at foretage rutinemæssig kontrol med overholdelse af fiskerilovgivningen, forudsætter, at det ikke konkret vurderes, at der foreligger en overtrædelse af fiskerilovgivningen. Foreligger en sådan mistanke fremsendes sagen til politiet, som kan foretage videre undersøgelser og efterforskningsskridt.

Spørgsmålet om grænsen mellem kontrolmyndighedens (fiskerikontrollens) kompetence og politiets

kompetence er fastlagt i en instruks, som er udarbejdet i Fiskeridirektoratet. Instruksen er blevet drøftet med Rigsadvokaten, som i december 1997 tiltrådte den endelige instruks. Instruksen er udsendt til direktoratets decentrale enheder, som en del af direktoratets samlede instruksgrundlag.

Generelt gælder, at kontrolbeføjelsen til at foretage eftersyn uden retskendelse ikke vil ske i private boliger, med mindre det konstateres, at der foregår omsætning m.v. med fisk der. Kontrolbeføjelserne kan således i al væsentlighed kun udøves i forretningsmæssige lokaliteter.

Efter stk. 2 har kontrolmyndigheden, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til de fartøjer og virksomheder, hvor fisk omsættes m.v., jf. definitionen i § 3, nr. 4, af omsætning. Indholdet af bestemmelsen er, at kontrolmyndigheden, som led i sædvanlige kontrolopgaver og rutinemæssige og stikprøvebaserede eftersyn af fartøjer og virksomheder skal have umiddelbar og uhindret adgang til at kontrollere overholdelsen af loven, fællesskabsreglerne og de nationale regler, der udstedt til gennemførelse heraf.

Inr. 1 er der som følge af, at ferskvandsfiskeriloven er indarbejdet i loven indsat en beføjelse til, at kontrolmyndigheden kan færdes på private jorde i overensstemmelse med, hvad der gælder i ferskvandsfiskerilovens § 41, stk. 1. Beføjelsen er nødvendig til kontrol af fiskeriet i ferske vande.

Inr. 2 er det præciseret, at kontrolmyndighedens adgang til fiskerifartøjer også omfatter fartøjer, hvorfra der udøves rekreativt fiskeri. Der tænkes her også på de fartøjer, som medbringer grupper af lystfiskere på dagture eller lignende, hvor der er behov for kontrol af både betaling for lystfiskertegn og f.eks. overholdelse af reglerne om mindstemål for fisk.

Inr. 3 er det som følge af, at ferskvandsfiskeriloven er indarbejdet i lovforslaget, tilføjet, at kontrolmyndigheden kan føre tilsyn, hvor fisk opdrættes eller klækkes, idet der er udtrykkelig hjemmel til dette i ferskvandsfiskerilovens § 41, stk. 1, ligesom der er indsat hjemmel til også at kontrollere de virksomheder, som er pligtige til at indbetale afgifter i henhold til lovens § 102, i overensstemmelse med, hvad der gælder efter EU-bemyndigelseslovens § 10, stk. 4.

Efter nr. 4 har kontrolmyndigheden hjemmel til at åbne forsendelser indeholdende fisk. En tilsvarende hjemmel findes i ferskvandsfiskerilovens § 41, stk. 1.

Endelig er i nr. 5 indsat hjemmel til kontrol af det i § 127 omhandlede udstyr i overensstemmelse med, hvad der gælder i EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 10, 2. pkt.

Det skal bemærkes, at der i § 117 og i § 121 anvendes udtrykket "omsætning m.v.", jf. definitionen i forslaget § 3, nr. 4. Herved undgås de hyppige gentagelser af den opremssning af forhold, der kan føres kontrol med, som blev indført ved ændringen af saltvandsfiskerilovens §§ 38-40 i juni 1998, jf. lov nr. 314 af 3. juni 1998 om ændring af lov om saltvandsfiskeri. Der er ikke hermed tilsigtet nogen realitetsændring.

Til stk. 3.

Bestemmelsen indebærer, at kontrolmyndigheden kan foretage undersøgelser, kontrolvejning og udtager prøver, i det omfang det er nødvendigt for i kontroløjemed at undersøge prøver af f.eks. et parti fisk. Bestemmelsen er f.eks. nødvendig med henblik på kontrollen med overholdelse af reglerne om producentorganisationernes tilbagetagelse af fisk fra markedet (PO-udtag) med henblik på opnåelse af finansiel udligning fra EU (FEOGA, garantisektionen). En tilsvarende bestemmelse findes i saltvandsfiskerilovens 38, stk. 3, reguleringslovens § 11b, stk. 3, og EU-bemyndigelseslovens § 4.

Til stk. 4.

I bestemmelsen er opregnet det materiale og de dokumenter, som kontrolmyndigheden kan efterse, som led i kontrollen. Reglen er en afgørende forudsætning for den omfattende del af kontrollen med overholdelsen af fiskerilovgivningen, som foregår ved at sammenligne det indhentede materiale med det materiale som fiskerne og førstegangsomsætterne af fisk selv indberetter til Fødevareministeriet i form af logbøger, indberetninger m.v. En tilsvarende bestemmelse findes i saltvandsfiskerilovens 38, stk. 4, reguleringslovens § 11b, stk. 4, og EU-bemyndigelseslovens § 4.

Til stk. 5.

Muligheden for at anmode om politibistand er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 8, reguleringslovens § 11, stk. 8, ferskvandsfiskerilovens § 44 og EU-bemyndigelsesloven, der i § 4, stk. 1, henviser til saltvandsfiskeriloven.

Til stk. 6.

Bestemmelsen er ny og giver kontrolmyndigheden mulighed for at deltage i kontrol, hvor der ifølge anden lovgivning end fiskerilovgivningen f.eks. er nedlagt forbud mod fiskeri. Dette vil bl.a. kunne være tilfældet ved forskrifter udstedt i medfør af lov nr. 587 af 29. september 1988 om skibsfartens betryggelse. Det vil være naturligt, at den søværts fiskerikontrol kan deltage i kontrollen af forbud mod fiskeri af denne type.

Til § 118

Bestemmelsen vedrører kontrolmyndighedens muligheder for indhentning af oplysninger hos andre myndigheder. Med forslaget vil Fødevareministeriet fremover i kontroløjemed kunne indhente oplysninger hos andre myndigheder bl.a. med henblik på at foretage registersamkøring og sammenstilling af oplysninger.

Fødevareministeriet har efter de gældende regler i forvaltningsloven og lov om offentlige myndigheders registre mulighed for at indhente oplysninger i kontroløjemed i enkeltstående tilfælde. Derimod har ministeriet ikke uden udtrykkelig lovhjælp mulighed for, f.eks. som led i en større krydsrevision, at foretage egentlig samkøring af de oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder, med de oplysninger der findes i ministeriets egne registre på fiskeriområdet.

Der er således med forslaget tale om en udvidelse af den bestående adgang til indhentning og behandling af oplysninger, som forefindes hos andre offentlige myndigheder.

Baggrunden for forslaget er, at der i visse tilfælde af kontrolmæssige årsager kan være behov for at kunne kontrollere rigtigheden af de oplysninger, der afgives til ministeriet med henblik på at forstærke kontrolindsatsen særligt i forbindelse med omsætningen af fisk. Dette behov hænger sammen med, at afsætningsforholdene i fiskeriet ofte er meget komplicerede. Kontrolmyndigheden vil i visse situationer have behov for at kontrollere overensstemmelsen mellem de oplysninger, der er registreret hos fiskerimyndighederne og de oplysninger, der er registreret hos særligt told- og skattemyndighederne i form af momsafregninger o.lign., hvis kontrollen skal fungere effektivt.

Fødevareministeriet har i det seneste år indledt samarbejde med henholdsvis Justitsministeriet og Skatteministeriet om konkrete foranstaltninger til styrkelse af bl.a. fiskerikontrolindsatsen. Fødevareministeriet deltager således i et samarbejde med told- og skattemyndighederne, med henblik på at koordinere indsatsen mod særligt ulovlig fangst og omsætning af fisk, som både har kvotemæssige og skatte- og afgiftsmæssige aspekter.

Med forslaget vil Fødevareministeriet fremover, som led i en større rutinemæssig krydsrevision, som foretages af kontrolmæssige årsager, kunne indhente momsoplysninger om f.eks. alle førstegangsomsættere i en region og sammenholde disse oplysninger med direktoratets eget indberetningsregister. Forslaget indebærer således en opstramning af de gældende kontrolbeføjelser, og bestemmelsen indsættes med hen-

blik på at forbedre de eksisterende kontrolmuligheder, idet der i visse situationer kan være behov for et koordineret samarbejde mellem myndighederne for at gennemføre en effektiv forudgående kontrol.

Fødevarerministeriet er opmærksom på de begrænsninger og forholdsregler, der følger af lov om offentlige myndigheders registre, herunder den betænkning, som Retsudvalget afgav i forbindelse med behandlingen af lov nr. 346 af 6. juni 1991 om ændring af lov om offentlige myndigheders registre, hvor flertallet udtalte sig om spørgsmålet om samkøring. Et flertal i retsudvalget udtalte bl.a., at myndighederne i forbindelse med samkøring i kontroløjemed skal have et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på.

Fødevarerministeriet er endvidere opmærksom på, at lov om offentlige myndigheders registre er under ændring, idet den indgår i Justitsministeriets forslag til lov om behandling af personoplysninger (L 44). Fødevarerministeriet er i den forbindelse bekendt med, at der med lovforslaget ikke lægges op til ændringer i den gældende retstilstand om, i hvilke tilfælde der må foretages samkøring i den offentlige forvaltning, herunder i kontroløjemed.

Fødevarerministeriet er særligt opmærksom på, at der i lovforslaget er fastsat særlige regler om procedurer for visse former for samkøring. En forvaltningsmyndighed skal således f.eks. indhente udtalelse fra Datatilsynet (som efter forslaget skal erstatte det nuværende Registertilsyn) inden samkøring i kontroløjemed kan iværksættes, jf. forslaget § 45, stk. 1. Endvidere vil Datatilsynet efter forslaget § 43, stk. 2, nr. 3, i forbindelse med en offentlig myndigheds anmeldelse af en samkøring have mulighed for at vurdere lovligheden af en eventuel samkøring.

Fødevarerministeriet vil i forbindelse med administrationen af den foreslåede bestemmelse nøje iagttage de procedurer omkring samkøring og sammenstilling af oplysninger, som måtte blive fastlagt i forbindelse med den endelige vedtagelse af L 44.

Til § 119

Bestemmelsen vedrører de kontrolleredes pligt til at yde kontrolmyndigheden bistand og er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 5, reguleringslovens § 1, stk. 5, EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 4, 3. pkt., samt ferskvandsfiskerilovens § 42. Bestemmelsens 1. pkt. er omformuleret i overensstemmelse med Fødevarerlovens § 66, stk. 1. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring.

Til § 120

Kontrolmyndighedens mulighed i forslaget § 120, stk. 1, for at meddele påbud og forbud, hvor det er nødvendigt, er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 39 og reguleringslovens § 11a, hvilke regler ligeledes finder anvendelse på EU-bemyndigelseslovens område, jf. EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 1, samt en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 41, stk. 2.

Et væsentligt formål med bestemmelsen er at sikre adgang til kontrol. F.eks. kan kontrolmyndigheden meddele påbud om, at et fartøj ikke må losse sin fangst førend kontrolmyndigheden har undersøgt fangsten eller førend kontrolmyndigheden er til stede. Endvidere har bestemmelsen i praksis været anvendt overfor en bestemt gruppe af opkøbere eller modtagere af fisk, hvor der i en periode har været behov for en mere effektiv kontrol af landinger om omsætning af f.eks. en bestemt art af fisk. Således er der i praksis blevet udstedt påbud om, at virksomhederne til det lokale fiskeriinspektorat skal forudanmelde vejning straks ved losningen eller sorteringen af et parti fisk, herunder at vejningen skal foretages ved akkrediteret vejer og måler.

Påbuddene og forbuddene fungerer således ofte som et væsentligt supplement til de almindelige krav om indberetning og afregning, når der i konkrete fiskerier eller områder opstår behov herfor.

Bestemmelsen i § 120, stk. 2, fastlægger, at kontrolmyndigheden i særlige tilfælde for virksomhedens regning kan udpege en revisor til fornøden gennemgang af det materiale, der kan undergives kontrol. Bestemmelsen findes i førstegangsomsætningslovens § 17, stk. 3, men er i forslaget udvidet til at gælde alle omsætningsled, hvis udøvelsen af kontrollen gør dette nødvendigt.

Til § 121

Forslagets §§ 121-122 er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 40, reguleringslovens § 11 b, og EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 1. Dog er de nævnte bestemmelser i forslaget opdelt på to bestemmelser for at lette overskueligheden. Som anført til § 117 er den meget lange omremsning vedrørende de forhold, der er omfattet af bestemmelsen erstattet med udtrykket "omsætning m.v.", jf. forslaget § 3, nr. 4, for at lette forståelsen af bestemmelserne.

Stk. 1 indeholder et generelt forbud mod omsætning mv. af fisk, hvis indholdet af det parti der sælges ikke er fanget, omsat eller indberettet m.v. i overensstemmelse med fiskerilovgivningen. Det bemærkes, at der med udtrykket "indhold" i § 121 er tale om

en videreførsel af tidligere gældende bestemmelser. Ordet dækker over fangster som sådan, men også det parti af fisk, som senere måtte befinde sig hos en omsætter m.v.

Efter stk. 2 kan ministeren fastsætte regler om dokumentation m.v. for, at den der omsætter fisk opfylder betingelserne i stk. 1. Det bemærkes, at denne myndiggelse omfatter alle omsætningsled, herunder også omsætningsled som kommer efter de personer og virksomheder, som i henhold til forslaget kapitel 16 er forpligtet til at have bevilling til førstegangsomsætning. Bestemmelsen viderefører en tilsvarende bestemmelse i saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 2, og reguleringslovens § 11b, stk. 2. Efter bestemmelsen kan ministeren fastsætte nærmere retningslinier om, at der skal foreligge en vis dokumentation for, at den der omsætter m.v., jf. forslaget § 3, nr. 4, kan sikre sig, at de modtagne fisk f.eks. ikke er ulovligt fangede eller holdt uden for kvotesystemet. Forslaget indebærer bl.a., at der kan udstedes regler om den type af dokumentation, der skal foreligge i forbindelse med omsætning af fisk i flere eller alle omsætningsled.

Bestemmelsen i § 121, stk. 3, er ny og giver mulighed for at stille særlige dokumentationskrav overfor virksomheder, som er underlagt kravet om bevilling til førstegangsomsætning, jf. forslaget kapitel 16, men som ikke har fast forretningssted her i landet. Med udtrykket fast forretningssted forstås både egentlige hovedsæder og filialer samt agenter eller andre former for repræsentanter. Med forretningssted menes således personer eller steder, hvorfra indberetning m.v. finder sted, således at kontrolmyndigheden vil kunne henholde sig hertil med henblik på at føre tilsyn med lovens krav til førstegangsomsættere, herunder særligt kravene til indberetning af de opkøbte fisk.

Sådanne regler vil være nødvendige med henblik på at sikre den nødvendige gennemsigtighed i første handelsled, som er baseret på et effektivt indberetningssystem. Rådets forordning af 12. oktober 1993 (2847/93/EØF) om indførelse af en kontrolordning af den fælles fiskeripolitik (kontrolforordningen), stiller en række krav til medlemslandenes kontrol af fiskere, modtagere, transportører og opkøbere af fisk og det er i henhold til forordningen et ubetinget krav, at den nationale fiskerikontrol skal være effektiv, jf. artikel 30.

Det er et krav, at medlemslandene indfører og opretholder et indberetningssystem for omsætning m.v. af fisk i første omsætningsled, således at de oplysninger der indberettes kan sammenholdes med de oplysninger, som fiskerne er forpligtet til at afgive i form af logbøger eller farvandserklæringer. Det er således vigtigt, at der fortsat kan føres kontrol med omsætning

m.v. i første handelsled, også i de situationer, hvor omsætteren befinder sig uden for Danmark og ikke har en repræsentant her i landet, som kontrolmyndigheden kan henholde sig til.

Bestemmelsen vil få betydning bl.a. som følge af, at det som anført i bemærkningerne til § 101 bliver muligt at gennemføre nye samarbejdsformer særligt vedrørende fiskeauktioner, idet bevillingssystemet på dette område liberaliseres, jf. bemærkningerne til forslaget § 89. Det må således forventes, at der som følge af liberaliseringen af auktionssystemet fremover vil blive etableret nye samarbejdsformer på tværs af landegrænser mellem EU- og EØS-medlemslandene, herunder også samarbejde baseret på fælles opkoblinger via internettet.

Denne omstændighed bevirker, at der vil blive behov for at kunne fastsætte særlige krav om dokumentation for køb fra virksomheder placeret i udlandet, som opkøber fangster i Danmark i første omsætningsled i de tilfælde, hvor opkøberen/ auktionen ikke har forretningssted her i landet.

Det skal bemærkes, at der, når bestemmelsen udmøntes administrativt, vil blive taget hensyn til fællesskabsrettens regler om fri bevægelighed, herunder princippet om proportionalitet, dvs. at de krav, der i medfør af bestemmelse kan stilles til indberetning m.v. ikke ligger udover, hvad der er nødvendigt for at opfylde kontrollenssynet.

Bestemmelsen i § 121, stk. 4, viderefører de hidtil gældende regler om, at ulovligt fanget fisk skal genudsættes så vidt muligt i levende stand. Bestemmelsen er rettet mod både fiskerne og kontrolmyndigheden. Genudsætning foretages alene af kontrolmyndigheden, når fisken stadig er levende. Ellers benyttes efter reglen i forslaget § 133 muligheden for udenretlig værdikonfiskation eller i sager, hvor kontrolmyndigheden anmoder om tiltalerejsning, reglerne om værdikonfiskation i forslaget § 132.

Til § 122

Bestemmelsen viderefører dele af af saltvandsfiskerilovens § 40, reguleringslovens § 11 b, og EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 1. Efter bestemmelsen kan en omsætter m.v., der modtager et ulovligt parti fisk frigøre sig for ansvar ved straks at anmelde det ulovlige parti til kontrolmyndigheden. Partiet skal herefter opbevares i overensstemmelse med kontrolmyndighedens anbefalinger og må ikke omsættes m.v. førend kontrolmyndigheden eventuelt har givet tilladelse hertil. Hele partiet betragtes efter stk. 3, som ulovligt med mindre frasortering af den ulovlige del kan finde sted.

Efter stk. 4 kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri endvidere fastsætte regler om omsætning m.v. af fisk under fredningstider eller andre former for fiskestop.

Til § 123

Kontrolmyndighedens mulighed for at optage pæle og redskaber i forslagens § 123, erstatter reglerne i saltvandsfiskerilovens § 24 b, og ferskvandsfiskerilovens § 44. Kontrolmyndigheden kan som hidtil fjerne redskaber i saltvand og ferskvand, hvis reglen er overtrådt. I ferskvandsfiskeriloven § 44 står udtrykkeligt, at politiet også kan foretage det fornødne. Dette er ikke medtaget, idet politiets deltagelse i kontrolarbejdet i fiskeriloven vil være omfattet af de regler, der kan fastsættes i medfør af § 117, stk. 4.

Til § 124

I stk. 1 indsættes bemyndigelse til ministeren til at fastsætte særlige regler, hvor dette er nødvendigt for kontrollens udførelse. Bestemmelsen erstatter sidste led i de gældende bemyndigelser hertil, som findes i saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 7, reguleringslovens § 11, stk. 7, samt i EU-bemyndigelsesloven, hvor der i § 4, stk. 1, henvises til saltvandsfiskerilovens kontrolregler. Det skal bemærkes, at stk. 1 er udvidet med muligheden for af kontrolmæssige hensyn, at fastsætte særlige regler om landing af fisk. Dette er et supplement til bestemmelsen i forslagens § 120, hvorefter kontrolmyndigheden kan fastsætte konkrete påbud i forbindelse med landing af fisk, f.eks. at fisk alene kan landes i overværelse af kontrolmyndigheden. Med udvidelsen vil ministeren kunne fastsætte generelle regler om landing af fisk af kontrolmæssige årsager.

Stk. 2 og 3 svarer til EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 6 og 7. Bestemmelsen gælder alle ydelser i henhold til loven og de i § 10 nævnte EF-retsakter.

Til § 125

Bestemmelsen svarer til EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 8, og udvides til at gælde for alle typer tilskud efter loven. Dette har sammenhæng med, at det kan være ønskeligt at kræve, at tilskudsmodtagere angiver en bankkonto som led i en stringent tilskudsadministration. Det kunne være aktuelt for tilskud til fiskelejeprojekter.

Stk. 2 svarer til EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 9.

Til § 126

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 5.

Til § 127

Bestemmelsen er en videreførelse af EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 10. Som det var hensigten ved indførelsen af bestemmelsen har den været anvendt til gennemførelse af de regler, der er fastlagt ved EF-retsakter om satellitovervåget kontrol. Beføjelsen til at kontrollere det i medfør af bestemmelsen installerede udstyr, følger af forslagens § 117, stk. 2, nr. 5.

Til § 128

Bestemmelsen i § 128 og i § 129 er en videreførelse af de særlige kontrolregler for ferskvandsområder, der gælder som supplement til de regler, der gælder både i salt- og ferskvand. I forslagens § 128 videreføres ferskvandsfiskerilovens § 40, stk. 3, om muligheden for at inddrage amtsrådene i tilsynet.

Til § 129

I § 129 videreføres ferskvandsfiskerilovens § 45 om opsynsmænd. Reglen om kontrol i ferskvandsfiskerilovens § 45, stk. 4, er udeladt her, da en sådan beføjelse følger af den generelle adgang til at gennemføre kontrol i medfør af kapitel 22.

I § 129, stk. 3, er angivet de forhold, der kan begrunde, at en konkret godkendelse af opsynsmænd i ferskvand tilbagekaldes. Derudover vil godkendelserne kunne tilbagekaldes ved en generel gennemgang af de udstedte godkendelser, f.eks. hvis det besluttes, at alle godkendelser rutinemæssigt skal fornyes med bestemte intervaller.

Til kapitel 23.

Straf, påtale og konfiskation

Til § 130

Bestemmelsen om straf er både i systematikken og indholdet opbygget i overensstemmelse med saltvandsfiskerilovens § 42, og reguleringslovens § 12, som disse blev vedtaget i maj 1998. Desuden er indarbejdet EU-bemyndigelseslovens § 17, og straffebestemmelserne i ferskvandsfiskeriloven. Som udgangspunkt straffes overtrædelse af fiskerilovgivningen med bøde. Dog er der efter EU-bemyndigelseslovens § 17 mulighed for i særlige tilfælde, jf. nedenfor stk. 5, at idømme fængselsstraf. Disse udgangspunkter opretholdes med forslaget.

Muligheden i saltvandsfiskeriloven, reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven for at straffe for forsøg på overtrædelse af visse af lovens bestemmelser gælder således generelt. Der er behov for udtrykkelig hjemmel til at straffe for forsøg på overtrædelse af vis-

se af lovens bestemmelser, idet der efter loven som udgangspunkt alene kan i dømmes straf på så begrænset niveau, at den almindelige forsøgsbestemmelse i straffeloven ikke kan bringes i anvendelse.

Stk. 1, nr. 1, henviser specifikt til de bestemmelser, som, hvis personer eller virksomheder overtræder eller forsøger at overtræde dem, kan medføre bødestraf.

Efter stk. 1, nr. 2, kan overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af vilkår knyttet til tilladelser udstedt i medfør af loven eller regler fastsat i medfør af loven straffes med bøde.

Efter stk. 1, nr. 3, kan overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af udstedte påbud eller forbud straffes med bøde.

Efter stk. 1, nr. 4, kan den, der afgiver eller forsøger at afgive urigtige oplysninger, som loven forpligter den pågældende til at afgive straffes med bøde. Det samme gælder hvis sådanne oplysninger forties eller forsøges fortiet.

Efter stk. 1, nr. 5, kan den, der undlader at give dokumentation eller oplysninger, som kan afkræves efter loven eller regler fastsat i medfør af loven straffes med bøde.

Efter stk. 1, nr. 6, kan den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder sine forpligtelser efter § 104, stk. 2, som medlem af bestyrelsen for en af i medfør af forslagens § 102 nedsat produktionsafgiftsfond. Forpligtelsen efter § 104, stk. 2 indebærer, at bestyrelsesmedlemmerne skal påse, at forvaltningen af de midler, som tilgår produktionsafgiftsfondene sker i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør af loven, samt den øvrige relevante lovgivning.

I stk. 1, nr. 7, er indsat den regel, der gælder i ferskvandsfiskeriloven § 47, stk. 2, om straf for fiskeri i ferskvandsområder, hvor den pågældende ikke er berettiget til at fiske. Som i ferskvandsfiskeriloven er denne overtrædelse undergivet privat påtale. Dette følger af forslagens § 136.

I stk. 2 er indsat en regel om, at der kan straffes for overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af regler fastsat i medfør af loven.

Bestemmelsen i stk. 3 hjemler fængselsstraf ved overtrædelse, der vedrører overtrædelser med forsæt til at unddrage sig betaling og opnå uberettigede udbetalinger i forbindelse med ydelser fastsat ved EF-retsakter og i forbindelse med udbetaling fra de fonde, der oprettes i henhold til § 102. Bestemmelsen svarer til EU-bemyndigelsesloven § 17, stk. 3, dog således at muligheden for at idømme fængselsstraf i forbindelse med unddragelse for betaling af gebyrer ikke videreføres.

Stk. 4 bestemmer, at der kan pålægges juridiske personer omfattet af loven strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

I stk. 5 indsættes forældelsesfrist for overtrædelser, der efter loven medfører fængselsstraf. Bestemmelsen tilsligter at bringe forældelsesfristen for strafansvaret for overtrædelser, der medfører eller er egnede til at medføre, at nogen opnår uberettigede udbetalinger i medfør af loven, på linie med forældelsesfristen for strafansvaret for overtrædelser, hvorved nogen i øvrigt unddrager sig betaling af nationale afgifter og told til det offentlige.

I straffelovens §§ 92-94 findes reglerne om forældelse af strafansvar. I almindelighed er forældelsesfristen 2 år, når strafferammen ikke er højere end fængsel i 1 år, eller hvor straffen for overtrædelsen ikke vil overstige bøde, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1.

I henhold til straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2, er forældelsesfristen dog 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år. Efter § 93, stk. 2, gælder der endvidere en forældelsesfrist på mindst 5 år for strafansvaret for overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af told eller afgifter til det offentlige, eller som er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb.

Strafansvaret for overtrædelser, som fører til eller er egnede til at føre til uberettiget unddragelse af betaling af afgifter til det offentlige fastsat i medfør af loven, jf. f.eks. § 102 eller andre afgifter til det offentlige er allerede omfattet af den særlige forældelsesfrist i straffelovens § 93, stk. 2. Forældelsen af strafansvaret for sådanne overtrædelser berøres således ikke af forslaget, men er medtaget af pædagogiske grunde.

Den særlige forældelse i henhold til straffelovens § 93, stk. 2, omfatter imidlertid ikke overtrædelser, som fører til uberettiget udbetaling af støttebeløb.

Med hensyn til forældelsen af strafansvaret i forbindelse med uberettiget udbetalte støttebeløb er det for så vidt angår straffebestemmelserne i forslagens kapitel 23 dermed den 2-årige forældelsesfrist der stort set finder anvendelse, idet loven, jf. § 130, stk. 3, kun i ganske få tilfælde foreskriver fængselsstraf, der overskrider 1 år. Forældelsesfristen er endvidere altid 2 år, hvis strafansvaret påhviler de i § 130, stk. 4, nævnte juridiske personer (selskaber m.v.).

Den 2-årige forældelsesfrist har i praksis f.eks. på landbrugsområdet forvoldt myndighederne store problemer. Mange af uregelmæssighederne opdages først ved den efterfølgende regnskabskontrol, og en stor del af de 2 år er ofte forløbet, inden de kontrollerede myndigheder opdager, at der foreligger uregelmæssigheder eller overtrædelser, idet der, hvor der er tale om

større sagskomplekser, ofte vil være tale om, at opklaringsarbejdet er vanskeligt og tidsrøvende.

Også på fiskeriområdet indgår udbetaling af støtte f.eks. i forbindelse med tilbagetagelsesordningerne, hvor producentorganisationerne har mulighed for tilbagetage af fisk fra markedet med henblik på opnåelse af finansiel udligning via EU. Ordningen indebærer, at der kan ske tilbagetage af visse arter af konsumfisk, der af den ene eller anden grund ikke kan sælges på auktion. De pågældende fisk tilbagetages af producentorganisationerne med henblik på, at fisken efterfølgende sælges som industrifisk. I forbindelse med tilbagetagelsen yder EU et tilskud, som beregnes på baggrund af tilbagetagens omfang i forhold til den pågældende producentorganisationens samlede omsætning. Producentorganisationerne indsender månedligt et regnskab til Fiskeridirektoratet, som efter gennemgang af regnskabet videresender eventuelle krav om tilskud til EU-direktoratet, som er den udbetalende myndighed. Tilskuddet ydes via midler i Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (FEOGA, garantisektionen).

Det bemærkes, at det på landbrugsområdet konstaterede problem om, at overtrædelse på grund af forældelse kun vanskeligt kan forfølges strider imod intentionen i den efterfølgende regnskabskontrol, jf. Rådets Forordning EØF nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemslandenes kontrol med foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF. Denne forordning omfatter som nævnt i praksis udbetaling af tilskud i forbindelse med finansiel udligning for producentorganisationernes udgifter i forbindelse med tilbagetage af fisk.

Der vil med indsættelse af en tilsvarende bestemmelse i forslaget blive skabt lighed mellem landbrugslovgivningen og fiskerilovgivningen.

Regler om længere forældelsesfrister er løbende blevet indsat flere steder i særlovgivningen. Som eksempler kan nævnes monopolloven, bank- og sparekasseloven, realkreditloven samt forslaget til ny bogføringslov. Inden for Fødevarerministeriets område kan nævnes lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. Tilsvarende bestemmelse er indsat i forslag til lov om ændring af EU-bemyndigelsesloven på landbrugsområdet jf. L 59.

Til § 131

Bestemmelsen omhandler betingelserne for, at politiet i sager om overtrædelse af loven, kan indhente retskendelse til at foretage ransagning, og er en vide-

reførelse af saltvandsfiskerilovens § 42 a, reguleringslovens § 12 a, og EU-bemyndigelseslovens § 18.

Bestemmelsen indebærer en udvidelse af retsplejelovens bestemmelser om adgangen til at opnå retskendelse til ransagning i sager om overtrædelse af loven.

Formålet med bestemmelsen er at sikre mulighed for at kunne opnå retskendelse til ransagning efter de bestemmelser i retsplejeloven, der gælder for lovovertrædelser, som kan medføre frihedsstraf. I en sådan situation vil bestemmelsen sammenholdt med retsplejelovens § 795 give mulighed for at opnå retskendelse til ransagning hos en ikke-mistænkt. Dette vil især have betydning i tilfælde, hvor andre end den mistænkte, må antages at være i besiddelse af beviser for overtrædelsen, f.eks. regnskaber eller anden dokumentation.

Den foreslåede bestemmelse må ses i lyset af, at overtrædelser af fiskerilovgivningen i en del tilfælde har vist sig at foregå i større komplekser, som ofte involverer mange fiskerifartøjer og få opkøbere og betydelige mængder af ulovligt fangede fisk. I sådanne sager vil forholdene normalt blive søgt skjult ved fejlagtige eller manglende logbogføringer og indberetninger til fiskerimyndighederne, hvilket betyder, at sagerne kan være meget vanskelige at opklare. Det vurderes, at forslaget om udvidet adgang til at opnå retskendelse til ransagning, især vil kunne medvirke til en øget opklaring af sådanne mere grove og massive overtrædelser af loven.

Som nævnt ovenfor i bemærkningerne til § 117, stk. 2, forudsætter den adgang fiskerimyndighederne har til uden retskendelse at foretage rutinemæssig kontrol i forbindelse med den almindelige kontrol med overholdelse af fiskerilovgivningen, at der ikke foreligger konkret mistanke om overtrædelse af fiskerilovgivningen. Foreligger en sådan mistanke fremsendes sagen til politiet, som kan foretage de videre undersøgelser og efterforskningsskridt, herunder om nødvendigt indhente retskendelse som anført ovenfor.

Herefter har politiet i medfør af de almindelige regler i retsplejeloven ansvaret for den videre efterforskning, hvori kan indgå en vurdering af, om der efter retsplejeloven sammenholdt med fiskerilovgivningen er grundlag for indhentelse af ransagningskendelse.

Det er herefter i givet fald retten, som i form af en kendelse beslutter, om anmodningen om ransagningen kan imødekommes.

Til § 132

Bestemmelsen er en videreførelse af de eksisterende regler i saltvandsfiskerilovens § 44, reguleringslovens § 13, ferskvandsfiskerilovens § 48, hvilke regler

tillige gælder på EU-bemyndigelseslovens område, jf. § 20.

Bestemmelsen vedrører de særlige regler om konfiskation af fangster og redskaber, som gælder på fiskeriets område. Det bemærkes, at de almindelige regler om konfiskation i straffeloven finder anvendelse sideløbende med denne bestemmelse.

Det skal bemærkes, at kontrolmyndigheden når der findes umærkede redskaber, for hvilke ejerforholdet er ukendt, vil overgive disse til politiet. Af det forslag til ændring af retsplejeloven, som blev genfremsat for Folketinget den 8. oktober 1998 (L 41) fremgår det at bemærkningerne til § 801, at politiet kan opbevare sådanne genstande uden forelæggelse for retten og at politiet skal behandle de pågældende redskaber efter reglerne om hittegods, jf. lovbekendtgørelse nr. 591 af 1. september 1986, hvis der fortsat ikke er nogen, som har gjort krav på dem. L 41 forventes at træde i kraft den 1. april 1999.

Til § 133

Bestemmelsen vedrører administrativ vedtagelse af bøder og konfiskation, herunder værdikonfiskation. Tilsvarende hjemmel findes i saltvandfiskerilovens § 45, ferskvandfiskerilovens § 49, EU-bemyndigelsesloven § 19 og reguleringslovens § 14. Med forslaget indføres muligheden på hele lovens område, således at også bøder eller konfiskation på baggrund af overtrædelse af lovens regler om førstegangssomsætning kan vedtages administrativt.

Administrative bødeforlæg vil alene kunne anvendes i overtrædelsessager, hvor sagen er klar såvel med hensyn til overtrædelsens indhold som med hensyn til de retsregler, der er overtrådt, ligesom bødestørrelsen skal være i overensstemmelse med faste retningslinier. Endvidere er det en forudsætning, at den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og enig i, at sagen afgøres med et bødeforlæg.

Muligheden for at udstede administrative bødeforlæg agtes alene anvendt i klart afgrænsede sagsgrupper, og den præcise procedure og udformningen af bødeforelæg vil blive fastlagt i instruks til fiskeriinspektaterne og kontrolskibene.

I dag anvendes bødeforlæg på fiskeriområdet i praksis i sager om for sen indsendelse af logbøger med hjemmel i EU-bemyndigelsesloven.

På samme måde indbærer forslaget mulighed for, at konfiskation, herunder værdikonfiskation, i lighed med de gældende regler i saltvandfiskeriloven, reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven kan vedta-

ges administrativt. Udenretlig vedtagelse af konfiskation kan kun anvendes, når sagens faktiske og retlige omstændigheder anses for afklarede.

I praksis betyder dette, at f.eks. et ulovligt redskab tages i forvaring af kontrolmyndigheden, indtil det er afklaret, om den pågældende med sin underskrift kan erklære sig skyldig i overtrædelsen samt erklære sig enig i, at sagen afgøres ved udenretlig konfiskation. Er én af disse to forudsætninger ikke opfyldte, kan der ikke foretages udenretlig konfiskation.

På samme måde kan der foretages udenretlig værdikonfiskation.

Da en udenretlig konfiskation og bødeforelæg ofte vil blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en indenretlig afgørelse, som involverer såvel politi som retsvæsen, findes det hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge mellem de to muligheder.

I forbindelse med vedtagelse af administrativ bøde eller konfiskation indfører bestemmelsen mulighed for, at betalingsfristen efter begæring kan forlænges. Denne mulighed eksisterer allerede i saltvandfiskeriloven, reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven.

Til § 134

Bestemmelsen viderefører reglen i saltvandfiskerilovens § 45 a og reguleringslovens § 14 a og udvides til at gælde på hele lovens område i lyset af, at det efter forslaget er muligt ligeledes på hele lovens område at vedtage bødeforelæg og konfiskation udenretligt.

Henvisningen til retsplejelovens § 752, vedrører retsplejelovens regler om afhøring af en sigtet. De retssikkerhedsgarantier, der er indeholdt i disse regler, gælder med henvisningen således også i sager, hvor der efter denne lov kan vedtages udenretligt bødeforelæg og konfiskation.

Konkret medfører bestemmelsen, at i sager, hvor kontrolmyndigheden konstaterer overtrædelser, som efter loven kan afgøres ved udenretlig vedtagelse af bøde eller konfiskation, skal kontrolmyndigheden gøre den pågældende opmærksom på, at denne ikke er forpligtet til at udtale sig. Vælger den pågældende at udtale sig, og opnås der enighed om bødevedtagelsen, udstedes bødeforelægget til den tiltalte. Nægter den pågældende at udtale sig i sagen, og finder kontrolmyndigheden alligevel, at der foreligger en åbenbar overtrædelse, kan kontrolmyndigheden fremsende et bødeforelæg til den pågældende. Denne vælger herefter, om han eller hun vil vedkende sig forholdet. Hvis ikke dette er tilfældet, overgives sagen til politiet.

Til § 135

Bestemmelsen vedrører kontrolmyndighedens mulighed for at tilbageholde udenlandske skibe, som på dansk fiskeriterritorium er blevet anvendt til fiskeri, der strider mod denne lov eller regler fastsat i medfør af loven. Bestemmelsen viderefører indholdsmæssigt reglen i saltvandfiskerilovens § 46, som tillige finder anvendelse på EU-bemyndigelseslovens område, jf. dennes § 20. Bestemmelsen er imidlertid i forslaget søgt udformet klarere end den gældende bestemmelse med henblik på at undgå tvivlsspørgsmål.

Efter stk. 1 kan kontrolmyndigheden i overensstemmelse med de almindelige regler i retsplejelovens §§ 824 og 825 om beslaglæggelse af ting, der findes at burde konfiskeres, tilbageholde udenlandske skibe, som har været anvendt til ulovligt fiskeri på det danske fiskeriterritorium. I praksis vil kontrolmyndigheden, når den søværts kontrol på havet møder et skib, der driver ulovligt fiskeri, foretage en foreløbig beslaglæggelse af skibet. Efter ankomsten til havnen overgives sagen straks til politiet, som inden 24 timer forelægger sagen for en dommer, som afgør om beslaglæggelsen kan opretholdes.

Hvis beslaglæggelsen opretholdes og straffesag indledes, begærer anklageren i praksis fartøjet beslagt, indtil der er stillet sikkerhed for et eventuelt bødekrav samt for de sagsomkostninger, som måtte følge af den forestående retssag, jf. princippet i retsplejelovens § 804. Samtidigt begærer anklageren i praksis beslaglæggelse af den ombordværende fangst eller værdien heraf.

Af stk. 2 fremgår endvidere, at tilbageholdelse ikke kan finde sted, hvis den, der har rådighed over skibet under fiskeriet, uberettiget er i besiddelse af fartøjet.

Til § 136

Bestemmelsen er en videreførelse af princippet i saltvandfiskerilovens § 47, og ferskvandfiskerilovens § 47, stk. 2, hvor der er hjemmel til privat påtale for overtrædelse af regler, i de tilfælde, hvor overtrædelsen først og fremmest er en krænkelse af andre fiskeres rettigheder. Desuden er den private påtale, jf. saltvandfiskerilovens § 47, opretholdt i forhold til beskyttelsen af havbrugsdrift.

Den private påtaleret har lang tradition i disse regelsæt. Det skal understreges, at bestemmelser om privat påtaleret ikke udelukker det offentliges påtaleret eller kontrolmulighed. Det følger således af retsplejelovens § 727, stk. 2, at det offentlige har påtaleret, hvis almene hensyn kræver dette uanset, at der ved særlovgivning er fastsat bestemmelse om privat påtaleret. Det er derfor overflødigt i særlovgivningen at fastsætte ud-

trykkelig hjemmel til at det offentlige fortsat har påtaleret.

Det almene hensyn, som kan begrunde, at det offentlige vil anvende sin påtaleret på de områder, hvor der i forslaget gives mulighed for privat påtale, vil især være i forbindelse med regler om afstand mellem redskaber, hvor bevaringshensynet skal sikres overholdt.

*Til kapitel 24.**Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser**Til § 137*

Så stor en del af loven som muligt planlægges sat i kraft den 1. januar 2000. Der kan dog blive behov for at udskyde ikrafttrædelsen af visse bestemmelser, hvis de bekendtgørelser, der erstatter tidligere lovbestemmelser ikke er endeligt fastlagt på denne dato.

Omvendt vil bestemmelserne om rådgivende udvalg i forslagets kapitel 2 blive sat i kraft kort tid efter vedtagelse af loven med henblik på, at udvalgene på et tidligt tidspunkt kan rådgive om udstedelse af disse regler.

Til § 138

Bestemmelsen medfører, at den mulighed, der i dag eksisterer i saltvandfiskeriloven for at udfærdige vedtægter i lokale områder, ophæves. De gældende vedtægtsbestemmelser forbliver i kraft indtil de udløber eller indtil ministeren fastsætter regler, der helt eller delvist ophæver vedtægterne.

Til § 139

Overgangsbestemmelsen for regulativer i ferskvand er gennemført ved ændring af ferskvandfiskerilovens § 52 og § 52 a ved lov nr. 322 af 14. maj 1997.

Til § 140

Bestemmelsen er en videreførelse af en overgangsbestemmelse i ferskvandfiskerilovens § 53.

Til § 141

Med forslaget indføres på hele fiskerilovens område den almindelige hovedregel i gældende dansk ret om, at bøder tilfalder statskassen. I de love, som fiskeriloven afløser har der i saltvandfiskeriloven været opretholdt en regel om, at bøderne blev indbetalt til de hjælpefonde, der er nævnt i § 142. Bøder i medfør af ferskvandfiskeriloven indbetales til Danmarks Sportsfiskerforbund og Ferskvandfiskeriforeningen for Danmark til fremme af ferskvandfiskeriet.

Bøder efter reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven, der i mange tilfælde udgør betydelige beløb, har altid været indbetalt til statskassen.

Indbetalingen af bøder i medfør af saltvandsfiskeriloven udgjorde i 1996: 149.974 kr., i 1997: 101.093 kr. I 1998, er der allerede i 1. kvartal indbetalt et væsentligt højere beløb, idet der fra én sag alene er indbetalt 759.000 kr. Denne sag vedrører ulovlig omsætning af fisk, og er pådømt efter saltvandsfiskerilovens regler om handel m.v. med ulovlige fisk. I medfør af ferskvandsfiskeriloven er der idømt bøder på 13.500 kr. i 1997.

Ved ophævelsen af reglen om bødefondene påhviler der ikke det offentlige erstatningspligt. Det findes dog rimeligt at give fondene oprettet med hjemmel i saltvandsfiskeriloven en kompensation i form af en indtægt i 3 år efter det tidspunkt, hvor loven planlægges sat i kraft. I forhold til de tidligere bødeindtægter efter saltvandsfiskeriloven er beløbet på 200.000 kr. årligt - i alt op til 600.000 kr. - skønnet at være et rimeligt niveau.

For så vidt angår bøder efter ferskvandsfiskeriloven, har der været tale om små beløb, og de forhold, der skulle tilgodeses kan tilgodeses via fiskeplejen, jf. forslaget § 61. Der er derfor ikke skønnet behov for nogen kompensation på dette område.

Bestemmelsen i stk. 2 vedrører den situation, hvor fondene måtte beslutte ophævelse af fondene, før alle midler, der er indbetalt fra bøder, herunder også bødeindtægter fra før denne lovs ikrafttræden, er anvendt. Bestemmelsen er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 42, 2. pkt., hvorefter det ved Kgl. Resolution kan bestemmes, hvorledes de bøder, der er tillagt fondene, skal anvendes i tilfælde af ophævelse af fondene. Det er således også i saltvandsfiskeriloven bestemt, at de resterende midler, der hidrører fra indbetalte bøder, skal fordeles i tilfælde af ophævelse af fondene. Det vil sige, at midler, der har været givet til fondene i henhold til de hidtil gældende regler, har således altid været givet under det lovmæssige vilkår, at det i tilfælde, hvor den relevante fond ophæves ved Kongelig Resolution bestemmes, hvorledes de tilbageværende midler der hidrører fra bødeindtægter anvendes. Efter saltvandsfiskeriloven skal dette således

ske ved Kgl. Resolution, hvorved vedkommende minister udarbejder en indstilling, som forelægges regenten, som underskriver indstillingen. Bestemmelsen er i forslaget moderniseret, idet det efter forslaget er fødevareministeren, som ved ophævelse af fondene kan træffe bestemmelse om, hvorledes fondenes midler skal anvendes.

Ophævelse vil under alle omstændigheder kun kunne ske efter beslutning af fonden og fondstilsynet. Tilsvarende bestemmelse findes for andre privatstiftede fonde, der har fået tilført offentlige midler.

De 3 fonde har bøderne og de deraf følgende rentetilskrivninger som eneste fast indtægt. Midlerne er bl.a. anvendt til legater til uddannelsessøgende, udelinger til enker, juleuddeling og gaver til Indenlandsk Sømandsmission.

Til § 142

Bestemmelsen vedrører i stk. 1 de bevillinger, der i medfør af førstegangsomsætningsloven er udstedt til førstegangsomsætning og afholdelse af offentlig fiskeauktion. De bevillinger, der allerede er udstedt, forbliver i kraft, indtil de udskiftes med nye bevillinger i medfør af denne lov. Der vil blive tale om en automatisk ombytning af de allerede udstedte bevillinger, men bevillingshaverne vil fra ombytningen være underlagt kravene i denne lov, herunder om tilbagetagelse af bevillingerne. Det samme gælder de fiskeritilladelser og kapacitetstilladelser, der allerede er udstedt i medfør af reguleringsloven eller regler fastsat i medfør heraf. Der er således i det hele ikke tale om, at indehavere af bevilling eller tilladelse, som er udstedt efter de gældende regler, vil blive stillet ringere som følge af forslaget. Dog må fiskeauktionsmestrene efter udløbet af en overgangsperiode på 3 år fra lovens ikrafttræden tåle, at der i samme område kan oprettes flere auktioner. Der henvises til bemærkningerne til § 89.

I stk. 2 bestemmes det, at de produktionsafgiftsfonde, som før denne lovs ikrafttræden, er blevet nedsat med hjemmel i EU-bemyndigelsesloven, fortsat opretholdes. Der er foreløbigt kun nedsat en enkelt fond, Fiskeafgiftsfonden.

Til lovforslag nr. L 106. Skriftlig fremsættelse (26. november 1998)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til Fiskerilov.
(Lovforslag nr. L 106).

Forslaget afløser 9 love om fiskeri og førstegangsomsætning med fisk. Hovedsigtet med forslaget er at skabe et overskueligt, sammenhængende og tidssvarende nationalregelsæt for fiskeriet. Forslaget medfører forholdsvis få indholdsmæssige ændringer. Disse gennemføres hovedsageligt med henblik på forenkling/modernisering og som en konsekvens af, at regelsættet vil komme til at udgøre en helhed herefter.

Ved udarbejdelsen af forslaget har regelsættet været gennemgået med henblik på vurdering af, om eksisterende regler om krav om dansk indfødsret eller bopæl i Danmark burde opretholdes. Dette har medført, at krav om dansk indfødsret for ikke EU-borgere i forbindelse med bevilling til at drive fiskeauktion, samt et krav om, at en vis del af besætningen på et fiskerfartøj skal have indfødsret eller have haft fast bopæl i Danmark i 2 år, ikke videreføres.

En væsentlig ændring i forhold til gældende regler er liberalisering af udstedelsen af bevilling i forbindelse med offentlige fiskeauktioner. Under det gældende system udnævnes auktionsmestre efter opslag fra ministeriet, idet der i princippet kun udnævnes én auktionsmester i

hver havn. Forslaget indebærer, at drift af fiskeauktioner fremover bliver fri næring dog således, at alle for at opnå bevilling skal opfylde objektive krav vedrørende vandel mv. Disse krav skal ses i sammenhæng med, at alle førstegangsomsættere herunder auktionsmestre af fisk som hidtil skal have bevilling hertil. Regelsættet omkring mulighederne for fratagelse af bevilling, såfremt de pågældende gøre sig skyldige i grove eller gentagne overtrædelser af vilkårene for bevillingsudstedelsen, præciseres.

Med forslaget indføres dansk rets almindelige ordning om, at bøder indbetales til statskassen. Efter dele af den gældende lovgivning indbetales bøder til fonde, oprettet med henblik på almennyttige formål i forhold til fiskeriet. Indbetalingerne til disse fonde ophører, dog således at der sker en afvikling af indbetalingerne indtil udgangen af 2002.

De gældende hjemler til at gennemføre fiskerikontrol overfor fartøjer og virksomheder opretholdes dog således, at muligheden for at kontrolmyndighederne kan indhente oplysninger hos andre offentlige myndigheder suppleres med mulighed for at gøre dette bl.a. med henblik på registersammenkøring og sammenstilling af oplysningerne i kontroløjemed. Hensigten med dette er at forbedre mulighederne for en effektiv kontrolindsats, der foregår med indsats fra flere ministeriers ressort.